

2
2006

5,90 €

Uusi **SAFIIRI**

Henkinen kulttuurilehti

- SÄVELTÄJÄ TIMO-JUHANI KYLLÖNEN
- HYVYYDEN EVANKELISTA
- SEITSEMÄN SÄTEEN OMINAISUUDET
- VALTIOMIES J.V. SNELLMAN

Tiloja vuokrattavana Kerimäellä

Via-Akatemia, **Kaukalinna** (rakennettu 1853), Viitamäentie 189

Via ry, **Wanha Apteekintalo** (rakennettu 1911), Ristisolantie 1

• kodinjuhlalat • kokoukset • kurssit

Majoitusta erityisesti ryhmille.

VIA-AKATEMIA
kurssit
via.akatemia@via.fi

Puhelin (015) 543 112

VIA RY
vuokraukset
kaukalinna@via.fi

www.via.fi

UUSI SAFIIRI 32. VSK

Kustantaja:

Via-Akatemian säätiö

Toimituksen osoite:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki

Päätoimittaja ja toimitussihteeri:

Terttu Seppänen

050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi

Toimittaja

Tuula Uusitalo

Verkkoversio:

Timo Ristiluoma

Taitto:

Tomi Leporinne, AvenDIS

Tämän numeron avustajat:

Börje Fri, Sinikka Juntura, Jari Kiirla,
Kaisa Pakkala, Marja-Leena Salojuuri,
Tapio Sipponen ja Timo Viitala

Uusi Safiiri -lehdessä julkaistavat artikkelit
ilmaisevat kirjoittajien omia mielipiteitä.

Toimitus ei vastaa pyytämättä lähetetyistä
kirjoituksista tai kuvista. Toimitus pidättää
itselleen oikeuden muokata tekstejä.

Tilaukset, osoitteenmuutokset, laskutus:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki.

Kaukalinna/Via-Akatemia,

Sinikka Juntura, 015 543 112, 040 8255165.

Tilaukset myös internetin kautta:

www.via.fi/safiiri.htm

Tilaus tehdään maksamalla vuositilaushinta

12 euroa lehden tilille: Uusi Safiiri,
Kerimäen Op 513 300 - 223577, viite 550.

Ilmoitukset:

015 543 112, 040 8255165/Sinikka Juntura

uus.safiiri@via.fi

Ilmoitushinnat sivulla 69

Painopaikka:

CityOffset, Tampere

Ilmestyminen

Lehti ilmestyy 2 kertaa vuonna 2007,
kesäkuussa ja joulukuussa.

Uusi Safiiri tehdään pääosin talkootyönä.
Pyrimme noudattamaan annettuja ilmestymis-
aikatauluja.

Internet:

www.via.fi

ISSN 0781-7975

© Via-Akatemian säätiö

Uusi SAFIIRI

Sisällys 2 2006

- 4 **Pääkirjoitus**
Terttu Seppänen
- 5 **Hyvyyden evankelista**
- Säveltäjä Timo-Juhani Kyllösen haastattelu
Terttu Seppänen
- 24 **Ihmisen ja luonnon suhde uskonnollisessa**
ajattelussa
Marja-Leena Salojuuri
- 28 **Seitsemän säteen ominaisuudet ja toiminta**
Timo Viitala
- 41 **Valtiomies J.V.Snellman**
Sinikka Juntura
- 50 **Kolumni: Uusi orkidea-aika**
Börje Fri
- 52 **Ihminen systeeminä**
Jari Kiirla
- 57 **Minullakin on flow,,,,,, ja minulla!**
Tuula Uusitalo
- 60 **Kirjakatsaus**
- 66 **Runo, Laulakaamme merelle**
Tuula Uusitalo
- 67 **Via-Akatemia tiedottaa**
- 70 **Uusi Safiiri-lehden tilaustiedot**

Seuraava lehti ilmestyy kesäkuussa 2007.

Kirjoitukset ja materiaali 1.4.2007 mennessä.

Kannen kuva ja toteutus: Tomi Leporinne

Valo loistaa pimeydessä

Olen pohtinut sanojen merkityksiä, niiden energiaa ja voimaa. On valoisia sanoja, tummia sanoja, parantavia, haavoittavia, kauniita tai rumia sanoja. Kaikenlaisia sanoja.

Sanoista tulee lauseita, lauseista rakentuu tekstejä. Kun sanat ovat valon, hyvyyden ja rauhan täyttämiä, välittää teksti valon, hyvyyden ja rauhan voimia. Kun käytän rakentavia sanoja, luon eheyttä omaan ja ympäröivään maailmaan. Jos juutun hajottaviin sanoihin ja energioihin, luon hajaannusta lisää. Valitsen itse joka hetki mitä luon, eheyttä vai hajaannusta.

Sanat nousevat ajatuksista, tunteista ja tapahtumista. Ajatukset ja tunteet ovat välillä kaaoksessa, niin myös maailma ympärillämme. Kun luon tietoisesti eheyttä ja valoa tunteisiini, ajatuksiini ja sanoihini, jäsennän myös maailmaa ympärilläni, ainakin pienen osan sitä. Mitä useampi ihminen toimii näin, sitä vahvemmin hyvyyden ehyttävät voimat ilmenevät ja vaikuttavat. Voimme itse kukin yksilöinä vaikuttaa siihen, kumpi voittaa itsessämme ja lähiympäristössämme, kaaos vai järjestys. Valitsemalla rakentavia ja eheyttä lisääviä toimintatapoja, ajatuksia, sanoja ja tunteita lisäämme maailmaamme harmoniaa, järjestystä ja hyvyttä. Ilmennämme jumalallista.

Säveltäjä Timo-Juhani Kyllönen on ottanut elämäntehtäväkseen hyvyyden ja positiivisen energian välittämisen sävellystensä kautta. Hän jakaa ajatuksiaan Uusi Safiiri –lehden lukijoiden kanssa filosofiastaan, joka rakentuu hyvyyden ja kauneuden esiin nostamiselle maailman kaaoksesta. Hän laittaa musiikillaan liikkeelle positiivista energiaa, hyvyttä, joka pitää maailman koossa.

Timo Viitala jatkaa artikkelissaan Alice Bailey-tutkimuksiinsa pohjaten selvitystä seitsemän jumalallisen säteen maailmaa luovasta ja rakentavasta toiminnasta. Sinikka Juntura jatkaa kuvaustaan J.V. Snellmanin työstä suomalaisen yhteiskunnan rakentajana. He ovat jokainen sanomassaan avoimesti hyvyyden puolella.

Lähestymme Valon juhlaa, joulua. Johanneksen evankeliumin alku kertoo voimallisesti Sanan voimasta ja alkuperästä Valon luojana.

”Alussa oli Sana./ Sana oli Jumalan luona,/ ja Sana oli Jumala.

Jo alussa Sana oli Jumalan luona./ Kaikki syntyi Sanan voimalla./ Mikään, mikä on syntynyt,/ ei ole syntynyt ilman häntä./ Hänessä oli elämä./ ja elämä oli ihmisten valo./ Valo loistaa pimeydessä,/ ja pimeys ei ole saanut sitä valtaansa.”

(Johanneksen evankeliumi, Sana tuli ihmiseksi 1.-5. Raamattu, WSOY 1992)

Näiden mietteiden kera toivotan Uusi Safiiri –lehden lukijoille ja yhteistyökumppaneille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Terttu Seppänen

Säveltäjä Timo-Juhani Kyllösen haastattelu

Hyvyyden evankelista

Timo-Juhani Kyllönen on kosmopoliitti suomalainen säveltäjä, joka uskoo melodiaan, tunteeseen ja humanisuuteen; hän ammentaa luomisvoimansa Jumalasta, luonnosta ja kosmisen positiivisen energian alkuvoimasta. Siinä missä Johan Sebastian Bachia on sanottu viidenneksi evankelistaksi, Timo-Juhani Kyllöstä voi sanoa hyvyyden evankelistaksi – niin määrätietoisesti hän nostaa musiikillaan esille tämän maailman kaaoksesta kauneutta ja pahuudesta hyvyyttä.

TERTTU SEPPÄNEN

Timo-Juhani Kyllöstä ei uskoisi temperamenttiltaan ja puhenopeudeltaan suomalaiseksi, vaan pikemminkin hän vaikuttaa etelämaalaiselta. Luontaisella helppoudella hän on oppinut puhumaan seitsemää kieltä; suomea, ruotsia, englantia, saksaa, venäjää, espanjaa ja ranskaa, lisäksi hän ymmärtää italiaa. Hän voisi olla ammattilainen monella muullakin alalla kuin musiikissa. Sosiaalisuuden, verbaalisen ilmaisukyvyn ja kielitaidon perusteella hän voisi olla näyttelijä, pappi tai kielenkääntäjä. Monet öljyväriyöt vahvistavat, että kuvataidealakin olisi ollut mahdollinen. Timo-Juhani Kyllönen on monilahjakkuus, jolle säveltäminen on Jumalan antama kutsumustehtävä.

Syntynyt säveltäjäksi

– Olen syntynyt säveltäjäksi, en voi tehdä muuta. Mietin joskus, miten minulla voi olla näin monta eri lahjaa, mutta loppujen lopuksi ne kaikki liittyvät tähän säveltämisen kokonaisuuttuun, minulla pitää olla kaikki nämä kielet ja kyvyt. Kun sävellän oopperaa, minun pitää tietää, miten se toimii näyttämöllä. Kun kuljen maailmalla sävellyskonserteissa, musiikkifestivaaleilla tai luennoimassa, pitää osata kieliä ja kohdata eri kulttuureja. Kun mietin omaa tehtävääni maailmankaikkeudessa, niin minulle on annettu kaikki mahdollisuudet ilmaista itseäni ja ajatuksiani. Tehtäväni on tavoittaa isompia ihmisryhmiä musiikillani.

– Olen saanut koulutuksen säveltämisen tekniikkaan, mutta sen perussubstanssin olen saanut syntymälahjana, siihen ei voi koulutautua. Jokaisesta ei voi tulla säveltäjää, vaikka osaisi kaiken musiikista. Jos ei ole omaa substanssia, musiikista ei välity mitään. Säveltäjällä pitää olla vahva persoonallinen oma ääni. Tästähän on loppujen lopuksi säveltämisessä kysymys.

Elämänvaiheet

Lapsuus Ruotsissa

Timo-Juhani Kyllönen syntyi Saloisissa Raahen lähellä 1.12.1955, mutta muutti 2-vuotiaana vanhempineen Ruotsiin. Harmonikkaa

soittava isä kannusti lapsiaan myös soittamaan ja Timo-Juhani aloitti harmonikansoiton opiskelun 9-vuotiaana. Pikkupoikana Timo-Juhanilla oli tapana kuljeskella metsissä ja kommunistikoida lintujen kanssa ja hän oppi matkimaan taitavasti lintujen laulua.

Säveltäjän olemus tuli esiin jo lapsena, Timo-Juhanin ensimmäinen sävellys valssi *Kevätaamu* syntyi 11-vuotiaana. Sävellyksen ideana oli koulumatkalla linnunlaulusta muistiinnotettu intervalli, josta hän alkoi luoda musiikkia. Valssin on julkaissut Ruotsissa Charlie-förlaget. Toinen lapsuuden sävellys *Raahetango* synnyinseudun kunniaksi syntyi samoihin aikoihin. Timo-Juhani voitti 11-vuotiaana Fagerstassa Ruotsissa kykyjenetsintäkilpailun ja on esiintynyt siitä lähtien. Oman tanssiorkesterin hän perusti 14-vuotiaana. Harmonikansoitonopiskelu sujui, koska palkintoja tuli useissa ruotsalaisissa harmonikkakilpailuissa sekä Ruotsin edustus pohjoismaisiin harmonikkamestaruuskilpailuihin Osloon 1972.

Musiikkivaikutteita suvusta

Isän lisäksi Timo-Juhani Kyllönen on saanut musiikkia geneeihinsä esi-isiltään. Raahen seudulla asunut isoisä tunnettiin balladilaulajana, joka kiikkustuolissa istuessaan lauloi balladeja, joissa saattoi olla 40 – 50 värssyä. Isoäidin isä oli viulisti-pelimanni, joka elätti itsensä muusikkona 1900-luvun alussa. Äidin suvun puolelta on pappeja ja kanttoreita. Oulaisten kirkossa toimi 1800-luvulla Johan Friis -niminen kanttori ja hänen kaksi poikaansa jatkoivat isänsä perintöä kanttoreina mm. Haapaveden kirkossa.

Takaisin Suomeen

Timo-Juhani Kyllönen muutti Suomeen 1973 ja suoritti ylioppilastutkinnon Helsingin Andra Svenska Lyceumissa 1974. Harmonikansoiton opinnot jatkuivat Espoon musiikkiopistossa Matti Rantasen johdolla. Varusmiespalvelun hän suoritti Hämeenlinnan soittokunnassa klarinettia soittaen. Suomalainen musiikkielämä avautui vuosina 1974-76, kun Timo-Juhani Kyllönen toimi Hortto Kaalo –mustalaisorkesterin säestäjänä ja kiersi Suomea heidän kans-

Säveltäjä Timo-Juhani Kyllönen

saan konserteissa kolme neljä kertaa viikossa. Konserteissa hänellä oli omat soolonumerot ja ohjelmistoon kuului myös klassista musiikkia. Hän säästi Anneli Saria ja Viktor Klimenkoa sekä teki keikkoja televisioon studiomuusikkona. Hyvä improvisaatiokyky ja primavista-nuottinlukutaito avasivat nämä työmahdollisuudet. Studiomuusikon ura oli jo Suomessa vahvassa nousussa, mutta mieli paloi harmonikkaopintoihin. Sibelius-Akatemiassa ei tuolloin vielä voinut opiskella harmonikansoittoa.

Opiskelijana Moskovassa

Harmonikansoitto-opinnot mahdollistuivat Neuvostoliiton valtion kuusivuotisella apurahalla Moskovan Gnesin-instituutissa vuosina 1976-82. Musiikinopetus Moskovassa oli huippuluokkaa. Kansainvälisesti tunnettu Friedrich Lips opetti harmonikansoittoa. Gnesin-instituutin päästötodistuksen musiikin maisteri Timo-Juhani Kyllönen sai 1982, diplomit harmonikansoitossa, orkesterinjohtossa ja pedagogiassa.

Opiskelu Moskovassa jatkui vielä neljä vuotta aina vuoteen 1986 saakka, kun Tsaikovski-konservatorio hyväksyi Timo-Juhani Kyllösen sävellyksen jatko-opiskelijaksi ja myönsi 1982 nelivuotisen apurahan sävellyso opiskeluun. Hyväksymisen perusteena oli, että hänellä oli jo tuolloin hyvin vahva oma persoonallinen ääni musiikissaan. Tsaikovski-konservatoriossa Kyllösen oppiaineina olivat mm. sävellys, soitinnus, satsioppi ja konttrapunkti. Opettajina toimivat Aleksei Nikolajev, Juri Fortunatov ja Aleksandr Tsugajev.

Valmistuminen ja komea paluu Suomeen

Loppututkinnon kunniaksi Tsaikovski-konservatorio järjesti Timo-Juhani Kyllöselle, ensimmäisenä ulkomaisena sävellyso opiskelijana sävellyskonsertin 10.4.1986. Konsertissa esiintyivät eturivin moskovalaiset muusikot, laulajat ja kuorot. Ensimmäisen sinfonian op. 8 kantaesitys tapahtui saman vuoden kesäkuussa, kun Novosibirskin filharmoninen orkesteri esitti sen Arnold Katzin johdolla. Konsertti televisioitiin Neuvostoliitossa.

Timo-Juhani Kyllönen sävelsi ensimmäisen sinfoniansa suurelle orkesterille sävellyso pin-

tojensa lopputyöksi. Idea sinfonian teemaksi syntyi matkalla Saksassa kadulla kävellessä ja löytyy vieläkin allakkaan kirjoitettuna. Sinfonia alkaa koko orkesterin soittaessa unisonossa rytmin, joka tulee säveltäjän nimestä tavutettuna Ti-mo-Ju-ha-ni-Kyl-lö-nen. Säveltäjä halusi kuvata sielunmaisemansa ihmisenä sinfoniansa alkuun koko orkesterin sävelvärien voimalla. Oma sävelkieli löytyi jo opiskeluaikana, se on kuultavissa 1984 valmistuneessa ensimmäisessä jousikvartetossa op. 3., *In Memory of A Friend, Ystävän muistolle*, jonka silloin nauhoitti Neuvostoliiton Radiokanava 1:delle NL:n säveltäjäliiton jousikvartetto.

Komea paluu Suomeen tapahtui kesällä 1986, kun Helsingin Juhlaviikot järjesti Timo-Juhani Kyllösen sävellyskonsertin kesäkonserttien sarjassa. Konsertti pidettiin Tempelaukion kirkossa.

Syksystä 1986 tuli kiinnitys Sibelius-Akatemian musiikinteorian ja kamarimusiikin tuntiopettajaksi. Sävellyso pillaitakin oli ja teorian opetusta Helsingin yliopiston musiikkitieteen laitoksella. TV 1 teki dokumentit Timo-Juhani Kyllösen musiikinopiskelusta Moskovassa v. 1982 *Harmonikkaopissa Moskovassa* ja v. 1988 *Sävelopissa Moskovassa* sekä MTV3 v. 1997 *Ihminen syntyy säveltäjäksi*.

Kosmopoliittisuus

Kosmopoliitiksi kasvaminen mahdollistui luontevasti elämäntapahtumien myötä: 16 vuotta kasvuikäisenä Ruotsissa, pari vuotta Suomea kierrellen ja konsertoiden Hörtto Kaalon kanssa ja 10 vuotta opiskelua Moskovassa, joka oli kansallisuuksien sulatusuuni. Tsaikovski-konservatorion ilmapiirissä virtasi vanhaa kulttuuria, siellähän olivat vaikuttaneet mm. säveltäjät Tsaikovski, Hatshaturjan ja monet muut tunnetut taiteilijat. Ensimmäisessä avioliitossa 12 vuotta perulaissyntyisen Maritza Núñesin kanssa toi Etelä-Amerikan kokemuspiiriin. Merengin tanssiminen lauantaisin, afroperulaiset rytmit ja kreolimusiikki sekä toisaalta slaavilaisuus ja mustalaismusiikin tuntemus rakensivat monikulttuurista pohjaa musiikilliselle ilmaisulle. Neljä matkaa Peruun ja v. 1980 jopa neljä kuukautta

yhtäjäksoisesti Limassa jättivät pysyvän latinalaisamerikkalaisen jäljen sielunmaisemaan. Lisäksi puolisen vuotta Ranskassa Pariisissa vuosina 1989 ja 1993 perehtyen mm. IRCAMIIN ja muihin nykymusiikin instituutioihin sekä lukemattomia matkoja eri puolille maailmaa sävellyskonsertteihin, musiikkifestivaaleille tai luennoimaan.

Freelance säveltämistä, kuoronjohtoa ja perhe-elämää

Timo-Juhani Kyllönen on ollut freelance -säveltäjä n. 20 vuotta. Sävellystilauksia on tullut tasaisesti vuosien varrella. Säveltäminen on hänelle kutsumus, joka vaatii kaiken, siksi hän ei ole hakenut mitään virkaa. Arki rakentuu säveltämisen, perhe-elämän ja kuoronjohtamisen ympärille. Säveltämisen katkaisee kerran viikossa naiskuoron johtaminen Kirkkonummen kansalaisopistossa, esiintymiset ja konsertit silloin tällöin tuovat myös vaihtelua.

Timo-Juhani Kyllösellä on aviopuolisonsa Catharinan kanssa kolme tytärtä, joilla kaikilla on musiikki geeneissä, he laulavat hyvin ja myös soittavat; Aurora soittaa selloa, Olivia viulua ja Sabina aloitti nyt syksyllä pianonsoiton opiskelun musiikki-opistossa, hän luo myös omia melodioita ja tahtoo tulla säveltäjäksi. Catharina on musiikinopettajana lukiossa ja yläasteella, hän lauloi lähes 20 vuotta mm. Radion kamarikuorossa, joka lakkautettiin 2004. Koko perhe musisoi, omakotitalo Espoossa antaakin siihen hyvät mahdollisuudet.

Säveltämisen lähtökohtana hyvyyden filosofia

Sanotaan, että suomalaiset säveltäjät ovat ammentaneet inspiraationsa Aarre Merikannon traditiosta lähes kauttaaltaan ja tiettyä sisäpiiritunnelmaa on ollut havaittavissa suomalaisessa musiikkielämässä. Tähän sisäpiiriin tuli tuntemattomuudesta 1986 nuori kolmekymppinen säveltäjä Timo-Juhani Kyllönen, jolla oli täysin toisenlainen kokemusmaailma ja toisenlainen selkeä ja jo sisäistynyt näkemys musiikin luomisesta.

Luot hyvyyttä musiikilla, tunnetko itsesi lisäksi muita säveltäjiä, joilla on sama lähtökohta? Ajatteleeko joku toinenkin säveltäjä, että hyvyys pitää maailman koossa?

– En ole törmännyt siihen, vaikka säveltäjien ajatuksia julkaistaankin lehdissä. Olen aivan oma itseni tässä filosofisessa lähtökohdassani. Jokaisella säveltäjällä tietysti pitäisi olla jonkinlainen oma filosofinen lähtökohta, koska filosofiset ajatukset kuuluvat säveltäjän työhön. Jos olet säveltäjä, olet myös filosofi. Filosofian pitää olla lähellä sydäntä. Kun välitän tai luon säveliä, heijastan omaa maailmankuvaani sellaisena kuin koen sen.

Sanoin jo 20 vuotta sitten, että uskon melodiana, tunteen voimaan ja hyvyyteen. Kyllä se kannatti sanoa, minulla oli tämä vakaumus jo silloin, kun yleisesti Suomessa oli vallalla tällainen jälkisarjallinen, avantgardistinen musiikkinäkemys. Nykyisinhan melodisuus on sallittua.

Mistä sinulle syntyi ajatus, että hyvyys pitää saada voitolle, jotta maailma pysyy koossa?

– Minulla on ollut monta vuotta tämä vakaumus, että tehtäväni säveltäjänä on nimenomaan välittää positiivista kosmista energiaa. Koen, että olen välittäjä. Uskon Jumalaan ja uskon että on olemassa korkeampi henkinen olemus, jonka kautta saan itselleni sitä tehtävää, joka tehtäväkseni on annettu. Suuri tehtäväni on, että välitän kosmista positiivista energiaa. Minulle selvisi tässä muutama vuosi sitten, kun mietin tämän maailman kaaosta, sotia ja kärsimystä, että miten tämä suuri kaaos, koko maailma pysyy koossa? Kun tulin Suomeen 20 vuotta sitten ja tarjosin näitä ajatuksia lehtihaastatteluissa, ajatukseni oli, että minun täytyy uskoa hyvyyteen. Näkemykseni on tänä 20 vuoden aikana vain vahvistunut. Tehtäväni tässä maailmankaikkeudessa on, että välitän positiivista energiaa. Olen syntynyt tänne tästä syystä. On suuri onni, kun tiedän, että tämä on se tehtävä ja minun täytyy tehdä se sataprosenttisesti, vaikka olisin rutiköyhä, vaikka minulla olisi kuinka vaikeaa, niin minun täytyy uskoa hyvyyteen ja minun täytyy

välittää positiivista energiaa ihmisille. Se on minun tehtäväni.

Näkykö tämä siinä, että reagoit suuriin maailmantapahtumiin musiikillasi?

– Joo, niin voi sanoa. New Yorkin sävellyskonserttitapahtumalle marraskuussa 2001 annoin nimeksi *A musical Offering* (Musiikillinen uhrilahja), koska halusin muistaa sillä sävellyksieni kautta syyskuun 11. päivän uhreja.

Sävelsin jousiorkesteriteokseni *Dies Irae*, Op.74 tapaninpäivänä 2004 Aasiassa menehtyneiden tsunamin uhrien muistoksi.

Minkälainen on sinun Jumalasi?

– Uskon, että Jumala on olemassa. Loppujen lopuksi kukaan ei voi määritellä, minkälainen Jumala on. Uskon intialaiseen joogaan ja filosofiaan, siihen että on olemassa yksi Jumala. Ei ole olemassa erikseen muhametti-laisten Jumala, jehovien Jumala tai mormonien Jumala. Se on minulle vierasta ajattelua. Uskon, että on olemassa yksi Jumala, joka on hyvän kristallisoituma. Sen kristallisoituman kautta hän antaa meille säteitä ja kosmista energiaa. Me ihmiset jotka olemme tajunneet Jumalan suuren voiman, saamme siitä suuren vakaumuksen. Tämä säveltäjän tehtävä, että sävellän ja luon uutta musiikkia ja välitän sitä kaikenikäisille ihmisille, lapsille, aikuisille ja vanhuksille, on tapa, jolla voin välittää Jumalan hyvyttä. Jumalaan on keskittynyt kaikki hyvä. Minulla ei ole tarvetta määritellä, minkä näköinen hän on.

– Jumala on mahtava voima. Olen aina kokenut, että saan voimaa henkisen Tien seuraamisesta. Olen koko elämäni ajan pyrkinyt menemään eteenpäin omalla henkisellä Tieläni, yritän päästä seuraavalle tietoisuustasolle. Uskon, että tietoisuus on ikään kuin pyramidi. Ylhäällä korkeimmilla rappusilla on Jumala, Valo ja Totuus, jota kohden jokaisen meistä pitäisi kulkea ja pyrkiä löytämään ne elämän aikana. Lopullista totuutta tässä asiassa kukaan ei voi sanoa. Olemme vaan ihmisiä, emmekä voi kuvitella olevamme jonkun toisen yläpuolella. Pitää olla nöyrä oman tehtävänsä ääressä ja uskoa siihen. Olen onnellinen

silloin, kun pääsen seuraavalle tietoisuustasolle siinä pyramidissa. Mitä lähemmäksi tulen Jumalaa, Valoa ja Totuutta, sitä vahvemaksi minun sieluni tulee. Henkinen vakaumukseni on, että myöskin tehtäväni kristallisoituu selkeämmäksi, mitä korkeammalle pääsen tietoisuuden kehityksessä.

Minkälainen sinun tietoisuustasosi on nyt? Mistä haluat tulla tietoiseksi?

– Rakastan luontoa, rakastan ihmisiä ja rakastan tätä maailmaa, missä elän. Se on peruslähtökohta, jonka takia olen onnellinen tehtävässäni. Pyrin välittämään rakkautta. Haluaisin, että ihmiset oppivat rakastamaan luontoa ja kanssaihmissiään yhä enemmän ja enemmän. Mitä voimakkaampi tämä kanssaihminen välinen rakkaus on, sitä lähemmäksi tulemme tätä minun ideaaliani, sitä että hyvyys pitää maailmaa koossa. Jos jokainen ihminen uskoisi tähän hyvyyteen todella vahvasti, niin kyllä tästä maailmasta vähenisi kaikki sellainen, mikä sijaitsee tässä tietoisuuspyramidissa alempana, ihmiset joiden tajunta on täynnä sielun likaa: kateutta, turhamaisuutta, omahyväisyyttä, ahneutta, intriigejä, rikollisuutta ja muuta tällaista. Mitä alemmalla tasolla tajuntasi on, sitä kauempana olet Jumalasta, Valosta ja Totuudesta.

Lopulta filosofiset ajatukset ovat hyvin yksinkertaisia, kun ymmärtää mistä on kysymys. Itse voin sanoa, että vain tekojeni kautta välitän omaa tietoisuustasoani. Voin vain kysyä, kuinka paljon olen itse vapaa tästä liasta, ihmisen heikkoudesta ja seitsemästä perisynnistä?

Miten Jumalan ja Hyvyyden läsnäolo tulee esille siinä, mitä olet ja mitä teet?

– Koen sen niin, että olen saanut määrätyn tehtävän ja määrätty asiat ovat selkiintyneet tässä elämän varrella. Olen täyttänyt 50 ja tässä elämänvaiheessa on tyypillistä, että voi vähän katsoa taaksepäin ja voi katsoa vähän eteenpäin. Huomaan, että olen kuitenkin elänyt hyvyyden periaatteiden mukaisesti. Minulla on perhe: vaimo ja kolme lasta, se on tärkeä osa tätä hyvyyden palvelemista. On suuri tehtävä kasvattaa lapsia tähän maailmaan ja yrittää saada heistä mahdollisimman hyviä ihmisiä.

siä. On ehkä suurin tehtävä meille ihmisille omien lapsien kautta välittää sitä tietoisuustasoa, minkä on itse saavuttanut. Lapsien kautta välittyy se, mitä itse on oppinut. Tietenkin välitän myös musiikin kautta ja autan heitä etenemään siinä. Jos he haluavat tulla muusikoiksi, he itse saavat päättää sen. Koen, että olemme vaimoni kanssa tehneet oikein, kun olemme antaneet heille mahdollisuuden. Musiikki on heillä ilmeisesti geeneissä, he laulavat hyvin.

Olemme pyrkineet vaimoni kanssa kasvattamaan heistä hyvyttä palvelevia kansalaisia. Olemme sanelleet heille, ei saa puhua pahaa toisista eikä saa kiroilla. Opin sen omalta äidiltäni. Äitini sanoi aina, on rumaa kiroilla. Se on totta. Jos itse kutsut Saatanaa käyttämällä paljon elämäsi aikana näitä Mefistofelen sanoja, niin se negatiivinen energia alkaa virrata sinuun.

Ihmisen pahuus ja Mefistofeles

– Ihmisen pahuus on filosofinen kysymys. Sanotaan, että on olemassa kolme erityyppistä ihmistä: ensimmäiseen tyyppiin kuuluvat ne, jotka ovat syntyneet Mefistofelesta ja palvelevat Mefistofelesta koko elämänsä ajan; toiseen tyyppiin kuuluvat ne, jotka ovat syntyneet

Mefistofelesta, mutta palvelevat Jumalaa koko elämänsä ajan, he siis pyrkivät hyvyttä kohti, mutta heillä on paljon negatiivista energiaa itses-

sään syntymästään lähtien; kolmanteen tyyppiin kuuluvat ne, jotka ovat syntyneet Jumalasta ja palvelevat Jumalaa. Tämä kuulostaa ehkä yksinkertaiselta. Kun törmään erilaisiin ihmisiin, ajattelen, onkohan se syntynyt Mefistofelesta ja palveleeko se kuitenkin Jumalaa, kun se pyrkii hyvyteen, vaikka sillä on kuitenkin jotain negatiivista energiaa. Tai sitten ajattelen, tämä on hyvä ihminen, koska tunnistan hyvää energiaa.

Siis klassinen jako; mustat, harmaat ja valkeat

– Siinä tavallaan tulevat nämä kolme. Sillä on suuri merkitys minulle. Kolme on myös pyhä luku. Minulle tärkeä kolminaisuus on Isä, Poika ja Pyhä Henki

Hyvän ihmisen pitää olla valpas

– Kun katsoo maailmanhistoriaa, on ollut kausia jolloin Mefistofelellä on ollut suuri valta maan päällä, jolloin se on hallinnut. Kuten 1940-luvulla, jolloin maailma oli hallitsematon ja kaaosmainen. Hyvyys ei hallinnut silloin, hyvyys ei pitänyt maailmaa koossa. Meidän hyvien ihmisten tulee pitää yhtä, meidän pitää uskoa

"Musiikin luominen merkitsee Timo-Juhani Kyllöselle ennen kaikkea kommunikointia ihmisten kanssa, yhtäläisten tunteiden etsimistä kanssaihmisistä, samuuden kokemista. Tärkeäksi tehtäväkseen hän on ottanut hyvyyden, vanhurskauden ja totuuden kaltaisten arvojen etsimisen nykyisen kaltaisesta kaoottisesta ja väkivaltaisesta maailmasta. Olennaista on tällöin musiikin emotionaalisuus, sillä vaikka maailma, siinä vallitsevat ihanteet ja kulloinenkin "ajan henki" ovat jatkuvassa muutostilassa, inhimilliset tunteet kuitenkin säilyvät pysyvinä ja universaaleina. Säveltäminen on Kyllöselle samalla eräs meditaation muoto – hän painottaa työssään intuition ja assosiaatioiden merkitystä, jotta voisi yhdistää erilaisia sisäisiä maailmoita toisiinsa, ja hän haluaa ihmisen, luonnon ja kosmoksen välisen vuorovaikutuksen heijastuvan sävellyksissään. Hänen pyrkimyksensä on saattaa lopulta sekä musiikkinsa välittäjät (esittäjät) että vastaanottajat (yleisö) edes pieniksi välähdyksenomaisiksi hetkiksi eräänlaisen korkeamman kosmisen energian ja "pyhyiden" kokemisen äärelle. Pyrkessään musiikillaan vapauttamaan kuulijat negatiivisista tunteista ja saamaan heistä esiin positiivisen energian Kyllösen teokset ottavat abstraktilla tasolla kantaa maailmassa jatkuvasti käytävään hyvän ja pahan väliseen taisteluun. Musiikin tärkeäksi yhteiskunnalliseksi tehtäväksi jää tällöin yhdistää erilaisia, eri tavoin ajattelevia ihmisiä yhteisten sieluntunteiden ja yhteisen kauneuden kokemisen kautta."

© Kalevi Aho, Timo-Juhani Kyllönen, 1997.
www.fimic.fi

hyvyyteen ja meidän pitää yhdistää aina voimamme hyvyyden puolesta, ettei tämä pahuus pääse valloilleen. Se on koko maailmankaikkeuden ja koko ihmiskunnan kannalta hyvin tärkeä asia, koska ilman sitä ihmiskunta ei tule kehittymään.

Mutta nyt minusta tuntuu, että hyvyys on alkanut ottaa enemmän kontrollia näistä pahosta voimista, koska niitähän pitää koko ajan pitää kontrollin alaisena. Eräässä elokuvassa sanotaan, että pahin asia, minkä hyvät ihmiset voivat tehdä, on se että he antavat pahojen voimien toimia vapaasti. Se on suurin rikos, minkä hyvä ihminen voi tehdä. Miksi ihmeessä hyvät ihmiset sallivat pahojen voimien tehdä tekojaan? Jo 1700-luvulla joku filosofi on sanonut tämän vanhan ajatuksen. Suurin rikos on, että jos hyvä ihminen on laiska ja antaa pahalle vallan.

Meillä on tehtävä, meidän on taisteltava hyvyyden puolesta, hyvän ihmisen pitää olla valpas

Positiivisen energian voima

Onko ajatusten voiman ydin siinä, että sanassa ja sen sanan laadullisessa merkityksessä on se energia? Mitä sanoja käyttät, sitä energistä vaikutusta sinuun tulee? Jos systemaattisesti suosit positiivisia energioita puheen, tunteiden, toimintatapojen, asenteiden jne. kautta, niin positiivisuuden voima sinussa kasvaa? Onko idea siinä?

– Olen päätenyt tuohon lopputulokseen. Se on se idea. Totta kai minä osaksi olen tulos vanhempieni kasvatuksesta. Minulle istutettiin pienestä lähtien, älä kiroile. Miksi minun

äitini sanoi minulle aina, älä kiroile, se on rumaa. Nyt se on minulle hyvin selvää, olen taajunnut tämän asian.

Sinun filosofiassasi on sisäänrakennettuna hyvyys, hyvän energian taso. Ajatteletko, että säveltämäsi musiikki välittää hyvää energiaa myös silloin, kun kuuntelijat eivät tiedä siitä, että musiikissasi on positiivisuutta ja hyvyttä?

– Se tulee luonnostaan. ei minun tarvitse sitä ajatella. Minulla on filosofinen lähtökoh- ta, että hyvyys pitää maailmaa koossa. Se on henkinen, olemukseeni kuuluva ajattelu, johon uskon täysin.

Totta kai se heijastuu myös sävellyksiini. Ja esiintyessäni haluan myös välittää positiivista energiaa. Ajattelen, että jos minua miellyttää tämä sävellys, jota kirjoitan, niin silloinhan se ehkä miellyttää muitakin ihmisiä, jotka tuntevat sen saman värähtelytason omassa sielussaan.

Silloin sanoma on mennyt perille. Säveltäessäni laitan energiaa liikkeelle soitinvalinnoilla, esimerkiksi ensimmäisessä sinfoniassani ja harmonikkakonsertossani käytän paljon pata- rumpuja, koska niissä on paljon energiaa, laitan energiaa liikkeelle sillä tavalla.

Kun kuuntelet toisten säveltäjien musiikkia, erotatko ja tunnistatko, jos musiikki on sävelletty toisenlaisesta energisestä tilasta käsin, ei niin positiivisesta kuin omasi?

– Se on totta, mitä puhut. Tuo on hyvä kysymys. Olen puhunut tästä monien muusikoiden kanssa. Elämän aikana on tullut monenlaisia ajatuksia tästä asiasta ja minulle tämä kysymys on selvä. Sävellyksen energian kyllä aistii. Ihmiset sanovat joskus, että tuli huono olo tuosta sävellyksestä.

"Timo-Juhani Kyllösen lastenoo- pera *Kuninkaiden kirja* (1992-2002) on satiiri kuninkaasta, joka kadottaa valmiit puheet sisältävän kirjan. Valtakunta menee mullin mallin, ja epätoivoinen kuningas yrittää kansainvälisessä kongressissa sepittää puheen omasta päästään. Lopulta monien mutkien kautta menninkäinen toimittaa kirjan puiston penkille. Puolitoista tuntia kestävä ooperan sävelkieli on Kyllöselle tyypillisesti melodista, ei-tonaalista, ja laulullisuudella on siinä keskeinen sija. Mukana on myös pieniä improvisatorisia jaksoja. Säveltäjä käyttää johtoihteita kuvaamaan päähenkilöitä ja tunnelmia."

© Pekka Hako, Suomalainen oopperamusiiikki, 2002. www.fimic.fi

Jos kuulen jonkun säveltäjän tekemää musiikkia, jossa on negatiivista energiaa, niin tämä säveltäjä haluaa tuoda esiin enemmän kaaosta kuin kauneutta, jota minä etsin. Minun filosofinen lähtökohtani on, että etsin kauneutta kaaoksesta. Saman asian voi sanoa myös, että minä etsin hyvyyttä tästä pahuudesta. Yritän löytää hyvää tästä pahasta maailmasta, missä me elämme, koska jokaisessa ihmisessä on jotain hyvää. Yritän herättää jotain hyvää ihmisessä, joka on paha. On tietysti hirveää sanoa, että paha ihminen, mutta eihän kukaan ole läpeensä paha. Uskon itse täysin anteeksiannon parantavaan voimaan, joka on suuri henkinen ulottuvuus inhimillisessä elämässä.

Huomaatko saman lukiessasi kirjaa? Tunnistatko tekstin energiasta positiivisen ja negatiivisen energian vaihtelut, jotka ovat peräisin kirjoittajan energioista kirjoittamisen hetkellä?

– Kyllä sen aistii lukiessakin. Toisaalta musiikini kautta haluan myös välittää ihmisille, että negatiivista energiaa on olemassa, mutta hyvä energia voittaa sen. Toisin sanoen sävellyksissä pitää aina olla, että positiivinen ja negatiivinen, siis hyvä ja paha taistelevat, mutta positiivinen energia voittaa aina. Haluan taiteilijana löytää totuutta tästä maailmasta. Jossain sävellyksessäni voi olla dramaattista tai jotain hyvinkin voimakasta sanomaa ja haluan tuoda esille siinä hyvän ja pahan välisen taistelun. Ilman tätä jännitettä ei ehkä myöskään olisi taidetta, joka puhuttelee ihmisiä. Kun me elämme tässä maailmassa, me aistimme kaikki nämä energiat. Tämä on negatiivista energiaa, tämä on positiivista energiaa. Sitähän on joka paikassa, koska jokaisesta ihmisestä lähtee kaikenlaista energiaa.

Bioenergian tunnistamiskyky

Isoäiti oli näkijä

– Aistin aika herkästi nämä energiat, isoäitini oli ennustaja ja näkijä, joka todella pohti näitä asioita paljon. Olen saanut olemukseeni ehkä geenienkin kautta isoäidiltäni tämän herkkyyden aistia nopeasti ihmisen energiakentän,

tämän eräänlaisen bioenergian tunnistamiskyvyn. Ehkä minua siksi kiinnostavat nämä psykologiset ja parapsykologiset asiat.

– Pikkupoikana näin kuinka ihmisiä tuli kaukaa isoäidin luo, samoja ihmisiä tuli vuodesta vuoteen Ruotsista saakka. Asiat tapahtuivat sitten niin kuin isoäiti oli kertonut ihmisille. Kyllä se pistää pikkupojankin miettimään. Muistan hyvin, kun eräs mies tuli ja sanoi isoäidille, että kerro minulle minun tulevaisuuteni. Isoäiti sanoi, että en voi kertoa sinulle mitään. Mies nauroi vaan, että olen kuullut sinusta paljon. Sitten mies meni bussipysäkillä ja kuoli siinä sydänkohtaukseen. Kysyin isoäidiltä, miten pystyit näkemään, että hän kuolee. Isoäiti sanoi, että miehellä ei ollut yhtään väriä aurassaan. Tiedän tapahtuman isoäitini lapsuudesta, hän oli vasta viisivuotias, kun hän näki, että naapurია vietiin valkoisessa arkussa ja parin viikon kuluttua tämä naapuri kuoli.

Dzuna opasti bioenergian tuntemiseen

– Opiskellessani Moskovassa tutustuin assyrialaisyyntyiseen ihmeparantajaan Dzuna Davitasviliin. Dzuna auttoi Breshneviä ja muita puolueen tärkeimpiä pamppuja silloin, kun mikään lääkäri ei enää voinut auttaa, hän tuli silloin käsiensä kanssa. Dzunalla oli aivan uskomattoman pitkät sormet. En ole ikinä kenelläkään nähnyt sellaisia. Maailmassa on vain viisi sellaista parantajaa, joilla on näin vahva bioenergiakenttä kuin Dzunalla. Hänestä oli TV -ohjelma Suomessakin. Dzunalla oli virallisesti tunnustettu asema tieteellisenä assistenttina parapsykologian instituutissa, jossa tutkittiin telepatiaa ja bioenergiaa. Hänestä tehtiin dokumenttiefilmejä, joissa hän levitöi.

– Tutustuin häneen v. 1984 ja hänestä tuli hyvä ystäväni. Se ei ollutkaan mikään yksinkertainen juttu, koska Dzuna otti vastaan ainoastaan sellaisia ihmisiä, joilla on positiiviset energiat. Hän saattoi käännä oveltaan ihmiset, jos hän tunnisti negatiivisen energiakentän. Koti oli hänelle pyhä paikka, hänellä oli paljon ikoneja seinillään eikä hän päästänyt kotiinsa mitään negatiivista.

Minulle Dzuna sanoi jo silloin 1984, kun tutustuin häneen, että voin olla parantaja ja

voin parantaa jos haluan, koska minulla on paljon positiivista energiaa ja sitä tulee käsieni kautta. Tehtäväni ei ole kuitenkaan parantaa käsilläni, mutta voin kanavoida energiaa musiikin kautta. Tajusin silloin sen, että minun täytyy kanavoida musiikillani tätä positiivista energiaa, joka on parantavaa energiaa. Kuoroa tai orkesteria johtaessani huomaan kyllä sen, että käsistä lähtee energiaa. Dzuna sanoi, että taiteellisesti lahjakkailla ihmisillä on yleensä myös parapsykologinen kyky voimakas. Tämä piti paikkansa isoäitiinikin, hän oli myös taiteellisesti hyvin lahjakas.

Bioenergiaasi on testattu?

– Eräs bioenergiayhdistykseen kuuluva laulaja on testannut tätä minun bioenergiaani. Hänellä itselläänkin on voimakas bioenergia. Hän testasi ajatuksen voimaani ja energiaani pitämällä metallilankakehystä käsissään noin 10 metrin päässä. Metallilankakehys alkoi liikkua, kun ajattelin sitä. Hän sanoikin, että sinulla on tosi vahva energia. Olen hyvin tietoinen tästä vahvasta bioenergiastani. Jos alan ajatella jotain juttua tai ihmistä, niin energiani alkaa vaikuttaa jossain muodossa. Monilla ihmisillä on jossain määrin tällaista parantavaa bioenergiaa käsissään. Emme vain tiedä sen olemassaolosta.

Minulla on ollut syntymästäni lähtien tämä herkkyys, mielestäni taiteilijoilla pitää olla herkkyyttä. Herkkyydellä saa kosketuksen mielikuvituksen vapaaseen lentoon ja ripaukseen luovaa hulluutta. Parapsykologia ja taide liittyvät muuten toisiinsa hyvinkin läheisesti. Tällaiset yliluonnolliset jutut, kuten telepatia kuuluvat mm. taiteilijoiden olemukseen. Tiedän kuitenkin, että jotkut ihmiset eivät hyväksy energiaa, jota minusta lähtee. Ei kaikille voi olla mieliksi! Minua joko rakastetaan tai ei. Onko tämä dilemma vai ongelma? Minulle se ei ole ongelma, olen se mikä olen, olen itsenäni aito ja vilpittömän kaikessa mitä teen.

Luomisvoima

Sinusta tuntuu pursuavan häkellyttävän voimakas luomisvoima? Missä ne luomisen läh-

teet ovat? Mistä se energisyys tulee? Hyvyydestä ja Jumalastako?

– Minulla on ollut tämä energisyys ja luomisvoima syntymästä asti. Olen havainnut, että laulaessa lähtee energiavirta, vaikka en varsinaisesti ole opiskellut laulajaksi, olen saanut laulukoulutusta vain vuoden Moskovan yliopiston valmistavassa tiedekunnassa. Ihmisääni on luonnollisin kanava, mitä kautta voit kommunikoida ihmisten kanssa. Kun menet tekstin sisälle, niin lauluääni on todella luonteva tapa ilmaista sanomaa. Tekstin avulla musiikki ehkä kommunikoituu konkreettisemmin. Tämä liittyy myös kieliin. Jokaisella kielellä on oma melodiansa, huomaan sen kun puhun seitsemää kieltä. Ehkä musikaalisuus ja kielet ovat kykyinä lähellä toisiaan. On Jumalanlahjaa, jos on lauluääni. Olimme Juha Kotilaisen kanssa yksityistilaisuudessa Espoossa esiintymässä ja ihmiset tulivat kertomaan: Uskomatonta, kun sinä laulat, niin mieliala ja henkinen olemus kohenee. Miten pystyt välittämään tällaista energiaa, joka nostaa aivan toiselle tasolle? Viime lauantaina tuli viimeksi ihmisiä kiittämään ja ihmettelemään, miten pystyt laulamaan ja soittamaan noin. Sanon, että olen sataprosenttisesti oma itseni, ei minun tarvitse miettiä, miten pystyn koordinoimaan monta asiaa yhtä aikaa: laulamaan, viheltämään ja soittamaan. Motoriikan pitää toimia. Olen saanut tämän lahjan ja tätä lahjaa minun tulee välittää ihmisille. Olisi itsestä pitää se vain itsellä. Jotkut suomalaiset ovat kuitenkin kateellisia, jos olet erilaisempi kuin muut ja jos sinulla on kyvykkyyttä enemmän kuin muilla. Miksi ihmiset eivät vain ota vastaan hyvää energiaa? Uskon hyvyyteen ja positiiviseen energiaan, miksi ihmeessä kenenkään pitää tulla kateelliseksi? Eihän se ole keneltäkään pois. Johtuuko se siitä, etteivät nämä ihmiset ole päässeet omassa tietoisuudenkehityksessään lähemmäs Jumalaa, Valoa ja Totuutta? Ei minulla kuitenkaan ole mitään oikeutta tuomita toisia, olen vaan ihminen.

Säveltäminen vaatii vahvan energian. Sävellet koko olemuksesi kautta et vain älyn?

– Joo, sävellän intuition kautta, täytyy sanoa, että joskus olen hurjan väsynyt kun olen säveltänyt pitkän ajan. Saatan nukkua muutaman tunnin ja sitten olen taas virkeä. Moni ei tule ajatelleeksi kuinka paljon luova prosessi vaati energiaa. Joku voi luulla, että siellä se vaan viheltelee.

Energia menee säveltämiseen 100- tai 150 – prosenttisesti. Ihmiset eivät aina ymmärrä sitä, että sävellän, kun istun. Mietin silloin säveliä, sävelvärejä ja sointuja. Vaatii pitkän prosessin, ennen kuin saa sen oikean sävelvärin musiikkiin. Sävellystyötä voi verrata öljyvärimaalaukseen, lapsena maalasin aika paljon.

– Äskettäin olin Lahiradion haastattelussa, siinä kysyttiin mikä se luovuus on ja miten se tulee esille. Tykkään tanssia, siinä tuollilla alan improvisoida ja liikkua, kun etsin pianolla juttuja. Luovuuteen liittyy liikettä, se on energialiikettä. Tanssijakin välittää energiaa. Etelä-amerikkalainen kulttuuri on jättänyt minuun pysyvän jäljen, pidän tanssimisesta, rytmi vetoaa. Kun on nähnyt afroperulaisen tanssivan afroperulaista musiikkia, se on kokemus, jota ei unohda ikinä. Esiintyessä on myös liikettä, energianvälittämistä. Säveltämisessä luovalla hetkellä tapahtuu liikettä. Alan kävellä, juon vettä paljon ja kävelen. Kävelen pitkän lenkin ja kun tulen takaisin, olen löytänyt ratkaisun.

– Tällä tavalla luova prosessi minussa tapahtuu, kun alan kirjoittaa tyhjälle paperille, ensin ei ole mitään. Se on vaikein hetki luovuudessa. Kun alkuidea tulee, se lähtee jostain liikkeelle. Niin kuin Beethovenillakin se ti-ti-tii, joku koputti ovelle. Joskus kuulen linnun laulavan pienen upean intervallin (laulaa), jo-

ku tällainen pieni idea on aluksi. Siitä se alkaa yht’äkkiä raksuttaa ja luova mielikuvitus lähtee liikkeelle.

– Säveltämisessä minulle on tärkeää värien hallinta orkesterissa, että kaikki soitinryhmät kuuluvat, orkestraatio on läpikuultavaa. Olen onnellinen, että sain venäläisen orkestraatiokoulutuksen, koska siellä painotetaan orkesterin hallintaa. Säveltäessä käytän pianoa tai tietokoneella säveltäessäni syntikkaa, pääinstrumenttini harmonikka ei varsinaisesti liity sävellystyöhön. Moskovan opintoihin kuului kuitenkin soittaa Bachin urkuteokset läpi, tuli tuntuma fuugan monimutkaisiin kuvioihin, se auttaa, että säveltäessä satsi saa lisää väriä.

Voimakas intuitio

– Moskovassa Dzunan luona oli eräs muusikko, joka katsoi käsiäni ja sanoi, että sinu-

la on kaksinkertainen intuitionviiva, on hyvin harvinaista, että on niin voimakas ja selkeä intuitionviiva. Luovassa työssä tarvitsee intuitiota, ilman intuitiota ei synny mitään uutta. Luova työ on energiaa, intuitio on myös energiaa. Intuitio on superäly, tämän normaalin älyn yläpuolella, joka laittaa kaikki asiat kohdalleen, vaikka en itsekään tiedä miksi

– En tiedä, millä sanoilla voi kuvata sitä, että olen aina luottanut intuition ja Jumalaan, korkeampaan henkiseen voimaan. Minulla on vahva vakaumus, että on olemassa Jumala, joka auttaa minua. Se antaa minulle vahvuutta, energiaa, josta olen onnellinen. Tiedän, että kun luotan omaan intuitioni, niin ne sävellykset syntyvät semmoisina kuin olen ne kuvitellut, että niiden pitää olla. Ne vaan muodostuvat ja itsekin ihmettelen, miten tästä tuli tällainen muoto, kaikki palaset ovat kohdal-

"Timo-Juhani Kyllösen sävellystyö on suosinut aina sellaisia piirteitä kuten tunnistettava motiivi- ja melodiатыöskentely. selkeä harmoninen rakenne, kamarimusiikillinen polyfonia, vahva rytmien pohja ja tunnepitoinen ekspressiivinen ilmaisu. Parikymmentä vuotta sitten tätä tyyliä pidettiin "vanhanaikaisena". Kiinnostava tilanne suomalaisessa nykymusiikissa on se, että monet 1980-luvun modernisti-säveltäjät ovat muuttaneet estetiikkansa samansuuntaisiin päämääriin kuin edellä mainitut."

© FT, dos. Alfonso Padilla 2006

laan, niin kuin pitääkin, ei yhtään ylimääräistä tahtia. Ihmettelen joskus, miten voin tietää, että tuota tahtia ei tarvita tuohon, tuosta ei voi ottaa pois, koska silloin koko rakennus hajoaa. Esimerkiksi jos otat jostain esim. Chopinin Preludista yhden tahdin pois, niin se ei toimi, se on pienestä kiinni.

Säveltäminen on meditaatiota

– Olen lukenut aika paljon joogasta ja meditaatiosta. Rajajooga kiinnostaa eniten, koska minua kiinnostaa joogassa henkinen puoli. Olin 35-vuotias, kun ensimmäinen lapsi syntyi, sitä ennen ehdin lukea hyvin paljon. En ole kiinnostunut asanojen harjoittamisesta, istumisesta jossakin määrättyssä asennossa. Ei ole ollut aikaa eikä se vaan kaikille sovi.

– Meditoin aina, kun sävellän. Meditointi on minulle Jumal'yhteyden ja mielenrauhan etsimistä. Kun aloitan miettiä jotain sävellystä, niin puhdistan meditaatioissa ajatukset kaikesta muusta, ettei ole mitään, on täysin tyhjä pää. Olen huomannut, että minussa itsessäni on se meditaation kyky olemassa, ei minun tarvitse päivittäin sitä harjoittaa. Kun sävellän, olen meditaatiotilassa. Säveltäminen on meditaatio-olotila, olen täysin pois, en kuule mitään. Sama tapahtuu, jos maalaan öljyvärimaalausta tai piirrän, olen täysin pois, täysin eristäytynyt, olen tässä enkä kuitenkaan reagoi mihinkään. Kun tähän olotilaan pääsee niin sitä luovaa, kosmista energiaa alkaa virrata, avautuu energiayhteys kosmiseen voimaan, Jumalaan. Kun virtaus alkaa, se on ihana olo-tila. Kuvittele, että jos minulla ei olisi tällaista yhteyttä, olisin vain itseni kanssa enkä tuntisi tätä hyvän olon tunnetta, tätä onnellisuuden tunnetta. Tiedän kuitenkin, että minulla on Jumalan läsnäolo, kun teen työtäni. Ehkä on niin että Jumala auttaa minua myös saavuttamaan meditatiivisen rauhan itseni kanssa, jotta löydän sen luovan oikean sävelen, mikä täytyy löytää. Jos minulla ei ole sitä luovaa säveltä sillä hetkellä, sitä intervallia jonka haluan, niin sitten minä rauhoitun, meditoin vähän aikaa ja sitten energia alkaa virrata. Nyt se tulee, tämä on oikea intervalli, tämä on oikea rytminen

kuvio, nyt tiedän, se on näin ja sitten laitan sen paperille. Se on siinä.

Takaisin melodiaan

– Edustan tällaista takaisin melodiaan -linjaa. Emootiot ovat minulle tärkeitä, musiikini välittää tunteita ja emootioita ihmisille, koska olen vakuuttunut siitä, että emootiot ja tunteet ovat universaaleja. Kiinalainen itkee, myös suomalainen itkee, afrikkalainen iloitsee ja nauraa, niinhän mekin tehdään. Tunteet ovat yhdistäviä tekijöitä eri kulttuureista tulevien ihmisten välillä. Minulla on ollut sävellyskonsertteja hyvin monessa maassa eri puolilla maailmaa. Olen hyvin emotionaalinen ihminen itse ja haluan välittää emotionaalista sanomaa ihmisille. Maailmasta löytyy myös musiikkia, joka on pelkästään matemaattista, konstruktivistista rakennelmaa, koska on kaikenlaisia säveltäjiä. Jokainen säveltäjä varmasti löytää sen oman yleisönsä, mutta itse uskon, että olen tavoittanut melodisuudella laajempia ihmismassoja, tavallista kansaa, jolla ei ole musiikillista koulutusta. Musiikilla pystyy tavoittamaan suurempia ihmisjoukkoja, jos sävellyksessä on emotionaalinen sanoma. Jos musiikissa on voimakas lataus, melodian kautta pystyy löytämään emootiot paremmin kuin että jos tekisin hyvin modernia avantgardistista musiikkia, jossa ei välttämättä ole sitä kauneutta. Yritän löytää kauneutta myös dissonoivista sävelistä. Avantgardistiset säveltäjäkollegani ovat alkaneet myös käyttää melodiaa, nykyisinhan se sallitaan.

Näyttää siltä, että musiikissa mennään yhä enemmän siihen, että ylitetään tyylien rajat, ei pysyt enää niin selkeästi yhdessä linjassa kuin aiemmin 20-30 vuotta sitten. Tässä on varmaakin hyviä puolia?

– On, on. Olen ollut 12 vuotta naimisissa perulaisen kuoronjohtajan Maritza Núñesin kanssa, hän toimii kirjailijana ja dramaturgina nykyisin ja on edelleen hyvä ystäväni. Meitä yhdisti se, että pyrimme molemmat elämäsämme hyvyttä kohti, pystyimme säilyttää-

mään ystävyyden. Ystävyyteen pystyy liittämään korkeampaa henkistä voimaa. Joka tapauksessa hänen kauttaan pääsin kosketuksiin latinalaisamerikkalaisen kulttuurin kanssa. Eri kulttuurien kohtaaminen on ollut minun kosmopoliittisessa taustassani hyvin luonnollinen osa. Olen käyttänyt musiikissani monenlaista folklorea. Ei voi sanoa, että taide-musiikin pitäisi olla määrätynlaista. Emme enää elä Schubertin tai Beethovenin aikaa, jolloin oli selkeästi kansanmusiikki ja taidemusiikki. Mutta jos katsoo Johan Sebastian Bachin musiikkia, niin siinä nähdään kaikki nämä tanssit, giguet ja menuetit. Beethoven käytti kansantansseja ja myös Glinka. Jokaisella on vaikutteita kansanmusiikista. Nyt maailma on paljon kutistuneempi, on mahdollista tutustua tähän maailmankaikkeuteen. Se on johtanut siihen, että erilai-

sia tyyli- ja laajuuksia ehkä sekoittuukin enemmän nykymusiikissa ja taidemusiikissa. Kun kirjoitan perinteiselle bändille, käytän siinä harmonikkaa, syntikkaa, kitaraa, rumpuja ja bassoa. Niin kuin juuri ilmestyneellä CD-levyllä, jolla mm. tyttäreni Aurora ja Olivia laulavat sävellykseni *Tre sånger för barn (Kolme laulua lapsille, op. 62)* ja jossa itse soitan midiharmonikkaa. Mutta kun teen musiikkia sinfoniaorkesterille, on kyseessä aivan erilainen maailma. Ammattisäveltäjän pitää pystyä tekemään kaikenlaisia tyyppejä musiikkia, kaikenikäisille ihmisille; pienille lapsille, nuorisolle ja aikuisille.

Musiikki on kommunikaatiota

– Säveltäjillä ja taiteilijoilla on yleensä tarve kommunikoida ihmisten kanssa ja yrittää löytää yhteisiä tunteita ja värähtelyjä sielunmaisissa. Palaute on tärkeää taiteilijalle. Täytyy sanoa, että Kaukalinnan konsertissa Ke-

rimäellä Savonlinnan lähellä, jossa olimme elokuun alussa, oli sellaista vuorovaikutusta ja energianvaihtoa yleisön ja taiteilijoiden välillä. Kumpikin osapuoli sai, me taiteilijat annoimme ja me saimme, annoimme takaisin sitäkin enemmän ja yleisö sai. Tämä prosessi on kummallinen, kun se lähtee liikkeelle: siinä on esittäjä, siinä on yleisö ja kolmantena on säveltäjä. Ilman sävellystä ei synny esitystä eikä ilman yleisöä synny kommunikointia. Taiteen tulee koskettaa suurempia ihmismääriä eikä jäädä vain oman sieluni sisäiseksi maisemaksi, jota itse tarkastelen.

"Timo-Juhani Kyllösen kamarimusiikkituotanto (mm. kaksi jousikvartettoa 1985, 1989), liittyy venäläiseen vapaatonaaliseen, motiivitekniiseen ja kontrapunktiseen traditioon, jonka taustahahmoina ovat Sostakovits ja Prokofjev.

Kyllösen mollisävellykselle eepilliselle melokselle – esimerkiksi ensimmäisessä jousikvartetossa ("Erään ystävän muistolle") ja triossa harmonikalle, viululle ja sellolle (1986) – on helppo löytää vertailukohteita kauempaakin slaavilaisesta perinteestä. Myöhemmissä teoksissa kuvaan on tullut myös modernimpia aineksia, klustereita, glissandoja ja improvisatorisia jaksoja (*Elegia Quasi una sonata* viululle ja pianolle 1987). Toinen pääosa Kyllösen teoksista on vokaalimusiikkia, etupäässä kappaleita lapsi- tai naiskuorolle. Näihin ovat tuoneet etelä-amerikkalaista väriä espanjankieliset (tai espanjasta suomeksi käännetty) tekstit, joita ovat kirjoittaneet paitsi perulainen Carmen Luz Bejarano myös Kyllösen ensimmäinen vaimo, perulaissyntyinen kuoronjohtaja Maritza Núñez."

© Mikko Heiniö, Suomen musiikin historia 4, s. 226.

Taiteilijan pitää olla myös itsekäs, minun pitää säveltäjänä uskoa siihen, mitä teen ja minun täytyy olla vakuuttunut siitä, että todella haluan välittää sitä, mitä tunnen tästä maailmankaikkeuden tuskasta ja maailman tapahtumista. Tämä tavattoman vahva kommunikaation tarve on se syvin syy, että minustakin on tullut taiteilija.

Ensimmäinen jousikvartetto syntyi surusta

– Ensimmäinen jousikvartetto opus 3, *In Memory of A Friend (Ystävän muistolle)* liittyy läheisen ystäväni kuolemaan, hänen nimensä oli Lars-Erik Schönberg. Hän oli mm. Tilateat-

Taiteilijat Timo-Juhani Kyllönen, Juha Kotilainen ja Seeli Toivio katsastamassa konserttipaikkaa Kaukalinnan puutarhassa ja esiintymässä puutarhakonsertissa (pieni kuva).

terissa lavastajana. Hän kuoli aivan yllättäen 38-vuotiaana leikkauksen yhteydessä ja häneltä jäi kolme pientä lasta. Sain suruviestin Moskovaan ja halusin pukea surun sanoiksi musiikin avulla. Mietin mikä soitinkokoonpano voisi ilmaista intiimejä tunteita? Ensimmäinen jousikvartettoni opus 3 syntyi tästä surusta 1984. Teos on neliosainen, ensimmäisessä osassa on surua, teoksessa on myös lohtua, musiikissa on hyvin vahva tunne mukana. Minulle se oli läpimurtoteos säveltäjänä. Kun tulin Suomeen se soitettiin Temppeliaukion kirkon sävellyskonsertissa, jonka Helsingin Juhlaviikot järjesti. Jousikvartetto on Finlandia-recordsin 1990 julkaisemalla CD-levyllä ja sitä on soitettu paljon tuolla maailmalla, koska levy meni kansainväliseen levytykseen.

Erik Tawaststjerna kirjoitti hyvin yksityiskohtaisen analyysin ensimmäisestä jousikvar-

tetostani, joka esitettiin Ritarihuoneella 1986, heti kun tulin Suomeen. En ole ikinä saanut niin hyvää yksityiskohtaista analyysia mistään muusta teoksestani. Hän paneutui siihen, hän halusi nuotit etukäteen ja hän tutki niitä. Suomen ja Pohjoismaiden televisioissa esitettiin silloin neljän jousikvartetton sarja, jossa oli minun jousikvartettoni lisäksi Joonas Kokkonen, Per Henrik Nordgrenin ja Jouni Kaipaisen jousikvartetot.

Promootiokantaatti luonnon voimasta

– Olin tekemässä Sibelius-Akatemiassa 1990 musiikin lisensiaatti- ja tohtoriopinnot säveltäjänä, kun tajusin, että minähän olen säveltäjä

ensisijaisesti, minun täytyy kirjoittaa seuraava sävellys. Se on minun tohtorinväitöskirjani. Sanoin näin, kun olin Filosofisen tiedekunnan promootiossa v. 2000 ja promootiokantaattini Metsässä tulee op. 58 esitettiin Finlandia-talossa. Tuntui kiinnostavalta, että se oli juuri filosofisen tiedekunnan promootio, jossa istui 800 tohtorihattulaista ja maistereita. Salissa soi Aale Tynnin runo *Metsässä tulee*. Se heijastaa sodanjälkeistä aikaa. Minulta pyydettiin kantaatti tähän runoon. Se on hieno runo, kertoo luonnon voimasta. Istuin siinä ja kuuntelin 26 minuuttia, kun Ylioppilaskunnan Soittajat soittivat ja Akateeminen Laulu lauloi Jan Söderblomin johdolla kantaesityksen. Kaikki istuivat siinä ja kuuntelivat. Menin sitten lavalle ja otin vastaan kiitokset ikään kuin tohtorinhatun. Tunsin energian liikkuvan, tuli tunne että nyt välittyy taas jotain näille ihmisille. Suomen älymystöä oli läsnä, en tiedä, tajusivatko he sen?

Lapset yleisönä

– Kun on puhe energianvaihdesta, niin lapset ovat rehellisiä. Kun esiinnyn lapsille, olen likomärkä. Koko ajan pitää olla joku juttu päällä, paljon energiaa, yhtään ei voi herpaantua, koska lapsille pitää olla täysillä. Olen käynyt mm. espoolaisissa kouluissa kertomassa säveltäjän ammatista. Pidän luennon, jota ala-asteen luokat I–VI ovat olleet kuuntelemassa. Kerron ensin esim. ensimmäisestä sinfoniastani, miten tämä sävellys on syntynyt ja pyrin kertomaan mielikuvitusrikkaasti, mitä siinä voisi olla, sitten soitan latinalais-amerikkalaisia lyömäsoittimia, intiaanihuilua, harmonikkaa ja laulatan lapsia, laulan itse heidän kanssaan. Lopuksi laulamme aina Sukkarokin, joka on myös juuri ilmestyneellä Leikkikoulu Sockanin CD-levyllä, levyn loppuun tulee karaoke-osa suomenkielisellä tekstillä. Tyttäreni Aurora ja Olivia sekä eräs Fanny laulavat levyllä. Kun luento oli ohi kaikki Lahnuksen koulun noin 150 oppilasta halusivat nimikirjoitukseni, he tulivat ja seisivat jonossa. Se oli mahtava kokemus. Lapset ovat vilpittömiä, he tulivat omasta vapaasta tahdostaan hakemaan nimikirjoitusta.

Lapsikuorosarja nro 1. op.7

– Jos mielikuvituksen lento on vapaata niin kuin se minulla on, niin pystyn kyllä eläytymään lasten maailmaan ja kuvittelemaan mistähän lapset voisi tykätä. Kuvittelen, että olen yhtä vilpitön ja rehellinen kuin lapset. Olen säveltänyt paljon musiikkia lapsille. Melodia on lapsille tärkeä, rytmi myös. Tässä Maritza Núñesin tekstiin sävelletyissä teoksissa olen käyttänyt perulaisia lyömäsoittimia, mm. laatikontaltainen soitin, jota afroperulaiset pojat käyttävät kadulla myydessään. Soitin on kulkeutunut Perusta Espanjaan, jossa sitä käytetään flamencomusiikissa. Tykkään käyttää paljon erilaisia lyömäsoittimia, se heijastuu orkestraatioon. Myös harmonikkakonsertosani op. 60 olen käyttänyt paljon lyömäsoittimia. Tässä lapsikuoroteoksessa perulaisten lyömäsoittimien lisäksi ovat mukana kellopeleli ja triangeli viimeisessä osassa. Teos on viisi-osainen ja tekstin teema kulkee seuraavasti: 1. osassa lapsi nukahtaa *Nuku hento unelmani*, 2. osassa *Tähtikuoro tulee herättämään pienen lapsen*, 3. osassa *Lapsi näkee unta, että on Andien vuoristossa, tyttö laskeutuu alas vuorilta tanssien koko Juhannusyön*, 4. osassa *Neekeripoika myy kuumia maissipiirakoita ja tanssii* ja 5. osassa *Lapsi nukahtaa uudelleen ja herää "Tämähän oli vain unta"*

Miten säveltäjänä kuvaat, miten tunteet ja energia ilmenevät musiikissasi?

– Otan esimerkiksi harmonikkakonserttoni ensimmäisen osan, jota kuvaan näin: osa alkaa uhmaavalla tritonus-sekunti-intervallialkumotiivilla, se toimii tulisenä (con fuoco) energialähteenä koko ensimmäiselle osalle. Harmonikkasoolo ammentaa myös tästä orkesterin alkusoitosta perusenergiansa, minkä avulla saavutetaan keskivaiheessa ensimmäinen orkesterin ja solistin yhteinen päähuipentuma. Sitä seuraa harmonikan kadenssi maustettuna conga-rumpujen 16-osa-rytmikuviolla. Tämä kuvio on jonkinlainen läpi koko teoksen toistuva ydinrytmimotiivi, johon myös ensimmäisen osan energiakeskittymän loppunousu kulminoituu. Olen matkustanut paljon Latinalaisessa Amerikassa, mistä

olen saanut musiikkiini erilaisia elementtejä, ehkä eniten rytmisektion käsittelyyn. Viidakossa ja Suomen metsissä kokemani luonnonäänten sinfonia sekoitettuna kaupunkiaaniin heijastuvat tähänkin teokseen. Luonnonläheisyys on ollut minulle aina todella tärkeää. Netistä löytyy analyysini tästä teoksesta (www.fimic.fi).

Musiikkia soite- taan maailmalla

Silmäillessä Timo-Juhani Kyllösen teosluetteloa ja curriculum vitae –listaa ei voi olla hämmästyttä kansasinvälisyyden runsautta. Hänet tunnetaan maailmalla ja hänen musiikkinsa soi maailmalla.

– Kuinka monta sie-lua olenkaan tavoittanut musiikkini kautta. Musiikin kieli on ihmeellinen kieli, kun se on universaali, sitä ei tarvitse kääntää, Uskon siihen emotioon ja melodian voimaan. Nyt 16 vuotta ilmentymisensä jälkeen Finlandia-recordsin sävellyslevyni edelleen soi maailmalla. Se on löytänyt tiensä moneen maahan. Perussa soite-taan musiikkiani usein klassisella kanavalla, jolla on kymmeniä miljoonia kuuntelijoita. Netistä käy ilmi, että esim. jousiorkesteriteokseni *Suite for String Orchestra* Op.27 on taannoin soitettu siellä. Tuntuu kivalta kun Brahmsin ja Beethovenin nimien jälkeen yht’äkkiä on Timo-Juhani

Kyllösen nimi. Puolituntinen on soitettu musiikkiani ja joku on kertonut musiikistani. USA:ssa Arizonassa klassinen kanava oli soittanut koko tämän Finlandia-recordsin levyn ja kertonut tuotannostani. New Yorkissa on radiokanava

soittanut jousikvartet-toni. Ajatella, että Brasiliassa klassinen kanava on myös soittanut musiikkiani. Siellä on varmaan jotain 8 miljoonaa kuulijaa, näin minulle kerrottiin. Se on niin iso maa. Australian klassinen radiokanava on myös soittanut tätä levyä ohjelmis-saan. Maailma todella kutistuu netin avulla.

Levytyksiä, radio- ja TV-ohjelmia, sävel- lyskonsertteja

Timo-Juhani Kyllösen kuoromusiikkia on myös levytetty, japanilainen kuoro voitti kansallisen kuorokilpailun Japanissa 1999 ja levytti siellä *Sarjan sekakuorolle Op.5 (Ciclo para coro mixto)*. Nuorisokuoro Venezuelasta äänitti CD-levylleen v. 1999 Lapsikuorosarjasta osan *Danza Negroides, op. 7d*. Samoin kanadalainen nuorisokuoro levytti ko. teoksen viime vuonna. Tapiolan

kuoro on levyttänyt sen myös Ondine-recordsille sekä esittänyt sitä konserttimatkoillaan kymmenissä maissa ympäri maailmaa. V. 2004 Kyllösen johtama Kyrksläts Damkör julkaisi CD:n 25-vuotisjuhlaohjelmistostaan jne. Kuorot tilaavat paljon teoksia.

”Timo-Juhani Kyllönen on saanut merkittäviä vaikutteita venäläisestä musiikista – erityisesti Šostakovitšilta mutta myös Prokofjeviltä – opiskellessaan kymmenen vuoden ajan Moskovassa (1976–86), ensin harmonikansoittoa, sitten sävellystä. Kyllösen tunnepitoisessa musiikissa sekä slaavilaisella sentimentaalisuudella että suomalaisella alakulolla on tärkeä osa. Toisaalta hänen musiikissaan on myös vahvan, usein ostinatojen tai vaihtuvien tahtilajien vauhdittaman rytmikan tuomaa draamaattisuutta.

Kyllösen tyylillisen asteikon ääripäät tulevat esiin esimerkiksi viululle ja pianolle sävelletyissä teoksissa ”Elegia ”quasi una fantasia”” (1987), jossa pianon vasaroivien klusterien päällä kiemurtelevaa improvisatorista glissandoa seuraa diatonista, sävyltään lähes kansallisromanttista laulavuutta. Myrskyisästi kuohuva mutta samalla eleginen ensimmäinen jousikvartetto (1985), lisänimeltään ”Ystävän muistolle”, on Kyllösen varhaisin huomattava kamarimusiikkiteos. Siinä missä esikoiskvartetto tuo mieleen Šostakovitšin, siinä Kyllösen toinen jousikvartetto (1989) on lähempänä Bartókin traditiota ja myös sointiasultaan modernimpi. Muita tärkeitä teoksia ovat neljä erilaisille kokoonpanoille sävellettyä trioa, joista ensimmäisessä (viulu, sello, harmonikka; 1986) ja neljännessä (harmonikka, huilu/viulu ja klarinetti/viulu; 1994) myös Kyllösen oma soitin on mukana.”

© Kimmo Korhonen: Suomalainen kamarimusiikki, 1999. www.fimic.fi

Sävellyskonsertteja on ollut monessa maassa mm. Brasiliassa Santoksessa ja Sao Paulossa, Perussa, Saksassa, Israelissa, Irlannissa, Ruotsissa, Venäjällä, Yhdysvalloissa ja Suomessa lukuisia. Monien musiikkijuhlien konserteissa on ollut mukana Timo-Juhani Kyllösen sävellyksiä. Hän oli ensimmäinen skandinaavinen säveltäjä v. 1997 Brazilian Musica Nova Festivaaleilla, jotka ovat Latinalaisen Amerikan vanhimmat musiikkifestivaalit. Eri maiden radio- ja TV –kanavat ovat tehneet ohjelmia Timo-Juhani Kyllösestä ja hänen musiikistaan. Esim. Hollannin radio teki tunnin mittaisen ohjelman 1990. Latvian TV:ssä esitettiin *Awakening* op. 23b 1992.

Ruotsin radiosta 1992 tuli suora lähetys konserteista kahdessa kaupungissa sekä teosten esitelyt ennen konsertteja. Sao Paulossa oli kaksi miljoonaa kuulijaa 40 minuutin radio-ohjelmalla 1997 sävellyskonsertin yhteydessä. FST TV-kanavalla oli haastattelu ja *Lintuimprovisatio*-esitys 2005 sekä lukuisia muita lähetyksiä, puhumattakaan konserteista ja esiintymisistä kotimaassa. Monet Timo-Juhani Kyllösen teokset ovat vakiintuneet muusikkojen ja kuorojen ohjelmistoihin Suomessa sekä ulkomailla.

Ihailijapostia maailmalta

– Yhdysvalloista New Yorkista tuli äskettäin ihailijakirje jossa kerrottiin: “Minulla on sinun levysi ja pidän musiikistasi, voisinko saada valokuvasi ja nimikirjoituksesi”. Näitä kirjeitä tulee maailmalta. Kun olen nyt täyttänyt 50 vuotta niin vanhat opiskelijakaverit, joiden kanssa opiskelin Moskovassa, ovat ottaneet minuun yhteyttä netin kautta. Netti yhdistää, on helpompi kirjoittaa. On alkanut sellainen vuorovaikutuksellinen energiavirtaus, joka laittaa paljon uutta energiaa liikkeelle. Nettihän demokratisoi koko musiikkimaailman.

– Voin kertoa aika mielenkiintoisen tarinan siitä, miten tätä energiaa välittyy ja sanoma menee eteenpäin. Noin 7 vuotta sitten soitti amerikkalainen kuoronjohtaja Jerry Jordan ja kertoi, että hänen johtamansa kuoro Mississippin yliopiston sekakuoro voitti minun kuoroteoksellani *Ciclo para coro mixto*, op. 5 kilpailun

Italiassa Milanossa 1999. Rakastamme musiikkiasi, sanoi hän. Hän oli käymässä Suomessa viiden amerikkalaisen kuoronjohtajan kanssa ja halusi tilata minulta kuoroteoksen. Mietin sitten mitä kautta hän oli saanut minun kuoroteokseni. Olin asunut Pariisissa v. 1989 kolme kuukautta eräässä ateljeessa ja kävin Notre Damen kirkossa. Minulla oli muutama kappale nuotteja mukani ja annoin siellä kirkossa nuotin hänelle. Se oli ensimmäinen Musiikki Fazerin julkaisema nuotti silloin 16-17 vuotta sitten. Hän ei muistanut edes tuota tapaamista kirkossa, nuotti oli maannut kuusi vuotta josain hänen nuottiensa pinossa, ennen kuin hän huomasi sen. Hän oli kuullut Brysselissä Tanskan radiokamarikuoron esittämänä tätä sarjaa ja muisti, että hänellä on tämä nuotti. Sitten hän otti sen kuoronsa käyttöön ja he esittivät sitä kymmenessä maassa ja kaiken huipennukseksi vielä voittivat sen kilpailun Milanossa tällä minun teoksellani. Ajatella, eikö olekin mielenkiintoista, vuonna 1989 annoin sen nuotin Notre Damen kirkossa hänelle parin minuutin juttelun jälkeen, hän ei edes muista tapaamista ollenkaan, minä muistan sen. Näitä linkkejä ei voi tietää ennalta, mutta tuntuu kivalta, kun sanoma menee eteenpäin.

Tulossa ja työn alla

Kolme CD-levyä tulossa

–Tämän vuoden alusta suotuisat energiat ovat lähteneet liikkeelle. Klassista musiikkia julkaiseva Alba Records antoi vihreätä valoa kolmelle eri levytysprojektille. Kyllä minä uskon, että kansainväliseen levitykseen menevän musiikin kautta välittyy hyvää energiaa. Näiden tulossa olevien uusien kolmen levyn kautta pääsen kosketuksiin paljon laajempien ihmisryhmien kanssa. Edellinen kansainväliseen levitykseen mennyt Finlandia-recordsin julkaisema levy tuli ulos 16 vuotta sitten, siitä on niin kauan. Tuota levyä myytiin 3000 kpl, se on aika hyvä määrä sinänsä nykymusiikille. Ehkä sitä antikvariaateista löytyy. Nyt aika oli jälleen kypsä musiikilleni, niin että sitä halutaan tuoda esiin.

Sävellyskonsertti Pietarissa levyllä

– Ensimmäiselle levyllä tulevat sävellykseni: *Sinfonia nro 1*, op. 8, *Harmonikkakonsertto* op. 60, *Consertto Grosso* op. 65 ja *Sinfoninen runo orkesterille* *Lichtenthal* op. 43. Siis neljä suurta orkesteriteosta. Alba Records äänittää nämä teokset levyllä orkesterimusiikkini sävellyskonsertissa Pietarissa ensi keväänä 30.3.2007. Se on minulle tärkeä tapahtuma. Konsertti pidetään Eremitaasia vastapäätä kuuluisassa Kapella -konserttisalissa, orkesterina Academic State Capella Symphonic Orchestra, jota johtaa Aleksander Chernuchenko. Harmonikkakonserttoni solistiksi tulee Matti Rantanen.

Ensimmäinen sinfoniani on minun suurimpia orkesteriteoksiani, jossa on paljon tätä minun filosofiaani. Sanomani tulee ehkä vielä voimakkaammin esille, kun orkesterissa on niin suuri joukko muusikoita välittämässä sitä. Tämä yhteys Pietariin syntyi jo 2003, kun harmonikkakonserttoni esitettiin siellä Filharmoniasalissa ja Aleksander Chernuchenko johti silloinkin. Harmonikkasolistina oli silloin Oleg Sharov.

Kirkkomusiikkia ja naiskuoromusiikkia

– Toiselle levyllä tulee kirkkomusiikkia, Raamatun sanomaa, mm. *Ave Maria*, *Lux Aeternae* ja *Agnus Dei*. Laulajiksi tulevat Juha Kotilainen, baritoni ja Kirsi Tiihonen, sopraano. Mukana on myös kolme *Allelujaa* uruille, jotka Kari Jussila tulee soittamaan. Mukana ovat myös taiteilijat Lauri Toivio, huilu, Veli Kujala, harmonikka, Seeli Toivio, sello ja Pasi Pirinen, trumpetti. Nämä taiteilijat ovat Suomen parhaita.

– Kolmas levy tulee sisältämään musiikkia naiskuorolle ja orkesterille. Orkesterina on Amici Musici -Orkesteri, jota johtaa Luiz Ramirez, naiskuoro on vielä auki, laulajana on kuitenkin sopraano Kirsi Tiihonen.

Työn alla

– Nyt sävellän Kuopion kaupunginorkesterille tilaustyönä rakkauslaulusarjaa Maritza Núñesin runokokoelmaan *Amor Vivus, Elävä rakkaus*, op. 77. Juha Kotilainen tulee laulamaan sen. Kantaesitys on lokakuussa 2007 Kuopiossa. Pidän teksteistä, joissa on filosofisesti moniulotteisuutta. Esim. Maritza Núñe-

sin runo, jonka olen säveltänyt sopraanolle ja pianolle nimeltään *Dondiegos*, op. 49: *Ilta tummuu/Avautuvat yön kuningattaret/valaisevat meren/Artemis/ampuu nuolen/Ra laulaa/auringon nousun juhlaa/Taivaanrannan vartijat/höristävät korviaan/Hallelujaa*. Runossa on erilaisia maa-ilmoja, Ra, Taivaanrannan vartijat, Halleluja, kukka joka avautuu yöllä. Minulle se merkitsee tietoisuuden valoa ja tulee lähelle henkistä tietä ja haluani välittää hyvyyttä.

– Tulossa on myös koko perheen ooppera *Roope-poika joka ei uskaltanut pelätä*, op. 75, Leena Laulajaisen librettoon. Sen kantaesitys on 18.11. 2007 Vantaalla Martinus-salissa, johdan itse kantaesityksen. Oopperan on tilannut Suzuki-Families ry. Orkesterina toimii Amici Musici-orkesteri. Suomen kulttuurirahasto tukee tätä työtä.

Urkuyö ja aaria -festivaali Espoossa ja sen taiteellinen johtaja Kari Tikka on tilannut minulta 5-osaisen Raamatun teksteihin pohjautuvan *Messun laulusolistille, orkesterille ja uruille* kantaesitettäväksi kesällä 2008.

Terveisiä Norjasta

– Palasin juuri Oslost Norjasta. Siellä kantaesitettiin 22.11.06 kolmiosainen teokseni *Munch-svit sekakuorolle*, op. 76 Oslon yliopiston juhlasalissa, missä ovat Edvard Munchin freskoseinämaalaukset. Yleisesti ei tiedetä, että Munch oli myös runoilija. Kuorosarjan pohjana ovat Munchin kolme runoa hänen tunnetuimpiin maalauksiinsa: *“Huuto”*, *“Madonna”* ja *“Kuun voima”*. Ajatella, että nämä Edward Munchin varastetut taulut Huuto ja Madonna löytyivät juuri ennen, kun sävellykseni kantaesitettiin Norjassa. Minulla oli myös luento kuoromusiikistani Oslon musiikkikorkeakoulussa. Teoksen tilasi kuoronjohtaja Tone Bianca Dahl ja Oslon yliopiston Schola Cantorum-kuoro. Teos otettiin lämpimästi vastaan sekä kuoron että runsaslukuisen yleisön taholta, mukana oli lähes 500 ihmistä. Tunteettomat ihmiset tulivat kommentoimaan ja kiittämään kantaesityksen jälkeen. Tämä on aina hyvä merkki. Muuttamat kuorolaisetkin ja kuoronjohtaja sanoivat kokeneensa teokseni harmonialtaan kauniiksi ja

dramaturgisesti vahvaksi. He kertoivat, että olin löytänyt sävellyksessäni Munchin maalauksien ja runojen dramaattisen energialatauksen. Lämpimin sydämin palasin Suomeen.

Luovan taiteilijan osa

*Yleisö ymmärtää sävelkieltäsi. Entä asian-
tuntijapiirit?*

–Joo, se on vaikeampi piiri, jolla on omat mielipiteensä ja intressinsä. Joudun taas toteamaan, että Suomen valtion säveltaidetoimikunta ei taaskaan antanut minulle taiteilija-apurahaa eikä minulla ole jälleen mitään tietoa, mitkä tuloni ovat ensi vuonna. Minulle on kaksi kertaa myönnetty säveltaidetoimikunnan kolmivuotinen apuraha, yhteensä kuusi vuotta, ensimmäinen apurahakausi oli 1991–93 ja toinen 1996–98. Mutta nyt on mennyt kahdeksan vuotta, etten ole saanut mitään. Muilta rahastoilta olen onneksi satunnaisesti saanut mm. puoli ja yksivuotisia apurahoja. Monet on olleet sitä mieltä, että minun pitäisi saada se viisivuotinen taiteilija-apuraha tai kolmivuotinen, jota olen kahdeksan vuotta odottanut. Joskus mietin, miksi minun pitää käydä läpi tämä kaikki. Ketkä ne apurahat sitten saa, eihän se ole milloinkaan oikeudenmukaista - se on aina subjektiivista. Minun musiikkiani kuitenkin soitetaan maailmalla, en ole tuntematon.

– Olen ollut freelance-muusikkona Suomessa 20 vuotta, vaikka on ollut vaikeuksia, kun tulot ovat epäsäännöllisiä. Onneksi minulla on ymmärtäväinen vaimo, joka tukee minua. Pitää olla sisäinen vakaumus, että tämä on minun työtäni, en voi tehdä muuta. En voi sitoa itseäni virkaan. Se veisi energian pois luovasta työstä. Käyn kerran viikossa johtamassa kansalaisopiston naiskuoroa (Kyrklätts Damkör) ja sävellän kotona, nämä ovat ne kaksi säännöllistä asiaa. Käyn myös silloin tällöin harmonikkataiteilijana esiintymässä mm. Juha Kotilaisen ja muiden muusikoiden kanssa ja johdan satunnaisesti omia sävellyksiäni orkestereiden kanssa. Energiaa pitää oppia tajuamaan ja jakamaan

oikein, ei sitä voi hajauttaa liikaa, koska silloin ei voisi säveltää. Löytyy kyllä myös hyviä voimia ja ihmisiä, jotka uskovat musiikkiini, niin kuin ystäväni Juha Kotilainen. Hän on täysin vakuuttunut, että musiikkini jää elämään ja hän haluaa tukea minua kaikin puolin.

Ovatko suuret luovat vuodet ja teokset vasta tulossa?

– Tulossa ovat, mutta kyllä minulle on tärkeää myös se, mitä olen tehnyt jo aikaisemminkin. Kyllä minulla oli se henkinen kypsyyden jo periaatteessa silloin kun tulin Suomeen takaisin v.1986 kolmekymppisenä säveltäjänä. En tiedä, olinko varhaiskypsä, mutta ei minun tarvitse hävetä yhtään niitä teoksia, joita tein nuoruudessani.

– Suomessa kuitenkin yleisö on tajunnut minun paikkani, mikä minun arvoni on. Aikalaiset eivät osaa arvioda taas sitä, kuka meistä aikanaan rantautuu tästä ajan virrasta. Me kaikki säveltäjät istumme samassa veneessä ja soudamme eteenpäin ajanvirrassa. Tulevaisuus näyttää ehkä 50 vuoden kuluttua kuka meistä soutajista, säveltäjistä rantautuu, kuka ei. Sitä ei voi tietää kukaan.

Pitää olla nöyränä oman tehtävänsä edessä, tehdä rehellisesti ja aidosti omaa työtään. Aika näyttää sitten, mikä merkitys sillä on ollut. En ole siitä huolissani. Keskityn vain siihen, että yritän tehdä niin paljon sävellyksiä kuin pystyn ja laitan paperille ajatuksiani niin paljon kuin ehdin elämäni aikana laittamaan. ●

Lähteet:

16.7.2006 Lehdistötilaisuus, Kerimäki
29.9.2006 Haastattelu, Helsinki
2.10.2006 Lähiradion toiveuusinta Klassinen ilta, musiikkivieraana säveltäjä Timo-Juhani Kyllönen. Toimittajat Martti Laitinen ja Markus Virtanen
Maritza Núñez, Amor Vivus. Runokokoelma, suom. Matti Rossi. Laspalatsi, Helsinki 2002.
Mikko Heiniö, Suomen musiikin historia 4. Aikamme musiikki 1945-1993. WSOY 1995
Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus, Finnish Music Information Centre, www.fimic.fi/ContemporaryMusic/Timo-JuhaniKyllonen
/Kalevi Aho, Timo-Juhani Kyllönen, säveltäjä. 1997
/Kimmo Korhonen, Suomalainen pianomusiikki, 1996.
/Kimmo Korhonen, Suomalainen kamarimusiikki, 1999.
/Pekka Hako, Suomalainen oopperamusiikki, 2002.
Timo-Juhani Kyllösen yksityisarkistot

Ihmisen ja luonnon suhde

uskonnollisessa ajattelussa

Ympäristöfilosofit ovat pohtineet asenteiden ja käsitysten (maailmankuvallisten seikkojen) merkitystä ympäristökriisin selittämisessä. Ekologisen kriisin perussyinä pidetään teknologista kehitystä ja väestönkasvua sekä tavanomaisia käsityksiä ihmisluonnosta ja ihmisen suhteesta ympäröivään luontoon. Luonnolle on annettu vain välinearvo ja luonto on käsitetty raaka-aineeksi, jota on hyödynnetty esim. taloudellisen kehityksen ylläpitämiseksi. Toiset taas korostavat, että ympäristöongelmien perimmäiset syyt löytyvät nimenomaan asenteista ja arvostuksista, jotka ovat puolestaan johtaneet ympäristöä tuhoavaan toimintaan. Näitä ovat mm. uskonnollisesti perustellut käsitykset luonnosta.

Ympäristöfilosofit ovat kehittäneet myös luontokeskeisiä näkemyksiä. Näissä käsityksissä luonto – ihminen mukaan lukien – ymmärretään kokonaisuutena, jossa kaikille eliöille pyritään antamaan arvo sinänsä.

Kolme kristillis-ekologista suuntausta

Heikki Pesonen esittelee artikkelissaan *Kristin-usko ja ympäristökriisin "sylliset"* kolme kristillis-ekologista suuntausta, joilla selitetään nykyistä ympäristökriisiä ja joilla etsitään ratkaisua kasvavaan ympäristöongelmaan. Nämä suuntaukset ovat kristillistä tilanhoitajaetiikkaa korostava näkemys, ekospiritualismi ja eko-oikeudenmukaisuuden periaate.

Uskontotieteilijät ovat nykyisin kiinnostuneet uudesta uskonnollisesta ympäristöajattelusta, jota on alkanut ilmetä sekä perinteisissä maailmanuskunnoissa että uusien uskontojen ja New Age-liikkeen piirissä. Kansainvälisessä uskonnontutkimuksessa sai alkunsa uskontoekologiaksi nimetty tutkimushaara 1960-luvulla. Tällöin alettiin muutoinkin kiinnostua luonnonsuojelusta ja muista ekologisista asioista.

MARJA-LEENA SALOJUURI

Keskustelun aloittajana voidaan pitää amerikkalaisen historioitsijan Lynn Whiten artikkelia *The Historical Roots of Our Ecologic Crisis*, joka julkaistiin Science -lehdessä vuonna 1967. Artikkelissaan White esitti, että Raamatun luomiskertomuksessa esitetty ajatus, jonka mukaan ihminen voi vallita luomakuntaa ja näin ollen on muun luonnon yläpuolella, antoi ihmiselle luvan tai mahdollisuuden tuhota ympäristöä. Ihmisen ja luonnon erottaminen toisistaan nousee myös viime kädessä Raamatusta, jonka mukaan Jumala loi – vaikkakin maan tomusta – ihmisen omaksi kuvakseen, joka on luonnosta erillään ja sen yläpuolella.

Edellä mainittuun **ns. tilanhoitajaetiikkaan** perustuvia näkemyksiä on kritisoitu esittämäl-

lä, että Whiten tulkinta on virheellinen, sillä Raamatun luomiskertomuksessa ei tuoda esille ihmisen herruutta luomakuntaan nähden. Pikemminkin luomiskertomuksen lähtökohtana on se, että ihmisen tulee viljellä ja nimenomaan varjella maata, koska se on Jumalan luomus.

On myös esitetty, että Whiten kritiikki ei ole suunnattu oikeaan kohteeseen, koska kristillisen luontosuhteen taustalla vaikuttaa kreikkalainen ja erityisesti aristoteelinen filosofia, jossa korostetaan ihmisen rationaalisuutta ja siihen perustuvaa hallintavaltaa luontoon nähden. Lisäksi erityisesti platonilaisen dualismin nähdään vaikuttaneen kristilliseen ajatteluun siten, että luontoa (materiaa) on alettu pitää henkeä ja henkistä todellisuutta alempiarvoisena.

Vaikka kristillisessä ajattelussa ja teologiasa on tämän käsityksen mukaan vaikuttanut kreikkalainen dualistinen ja ihmiskeskeinen näkemys, tilanhoitajaetiikka edellyttää sitä, että ihminen on koko ajan vastuussa Jumalalle myös suhteessaan luontoon. Tässä mielessä Raamatun ja tradition luontoasennetta on pidetty myös jumalakeskeisenä, jolloin velvollisuus varjella luontoa määrittyy ihmisen jumalasuhteen kautta: luonto kuuluu Jumalalle ja Jumala on asettanut ihmisen luonnon ”tilanhoitajaksi”.

Monet teologit ovat väittäneet, että tilanhoitajuus on ensimmäinen käskyistä, jonka Jumala on antanut ihmisille. Tällöin maapallon ekologiset ongelmat johtuvat ihmisen synnillisyydestä; ihminen on rikkonut Jumalan käskyä vastaan ja seurauksena on globaali ympäristökriisi. Olemme kulkeneet harhaan. Ympäristökriisi merkitsee meille parannuksen paikkaa. Tilanhoitajakäsitys ja sen eri muunnelmat ovat Suomen luterilaisessa kirkossa suosittu näkökulma.

Ekospiritualismissa pyritään kokonaan uudenlaiseen uskonnolliseen luontokäsitykseen. Ekospiritualistinen suuntaus käsittää luomiskertomuksen uudella tavalla kertomuksena, joka on yhteinen kaikille kansoille ja kertoo, että kaikki (kasvit, eläimet, ihmiset, koko maailmankaikkeus) on saman evoluution tuotosta

ja osa samaa tarinaa. Ihminen ymmärretään yhdeksi osaksi universaalia kokonaisuutta.

Ekospiritualisteilla suurin este ekologisen tasapainon saavuttamisessa ei ole ihmisen syntyisyys tai sosiaalinen epäoikeudenmukaisuus, vaan länsimaista ajattelua hallitsevat dualismit, jotka estävät meitä näkemästä luomista kokonaisuutena. Kiinnostavalla tavalla siis ekospiritualismissa nähdään suurimpana ongelmana ihmisen ja luonnon käsitteellinen erottelu, joka estää kosmoksen rakenteen oikeanlaisen henkisen tai hengellisen ymmärtämisen. Ratkaisuja tähän haetaan modernista fysiikasta ja keskiaikaisesta mystiikasta. Ekospiritualismi ei ole sitoutunut kristinuskon oppeihin, vaan se hakee tukea myös muista uskonnollisista traditioista. Näitä traditioita ovat esimerkiksi sufismi, buddhalaisuus, hindulaisuus ja taolaisuus, ja erityisesti näiden mystiset haarat tai suuntaukset.

Kolmas ekoteologinen suuntaus on **ns. ekologisen oikeudenmukaisuuden periaate**.

Käsitys ekologisesta oikeudenmukaisuudesta perustuu sille ajatukselle, että maailman ympäristöongelmat ja sosiaalinen epäoikeudenmukaisuus kulkevat käsi kädessä ja niihin pitäisi myös löytää yhteinen ratkaisu. Tämä näkemys on saanut alkunsa Kirkkojen maailmanneuvostossa, joka 1970-luvulta alkaen on yhdistänyt sosiaalisen oikeudenmukaisuuden projekteihin myös ekologisen ulottuvuuden. Ympäristöongelmat ovat ilmausta häiriintyneistä ja epäoikeudenmukaisista sosiaalisista suhteista, jotka globaalilla tasolla kuvastuvat rikkaiden ja köyhien maiden välisenä elintasokuiluna. (Pesonen, ss. 13-25)

Uskonnon rooli ympäristökriisin ratkaisussa

Lynn White esittää myös ratkaisuehdotuksen länsimaiseen ympäristökriisiin. Hän väittää, että koska syyt ympäristöongelmiin löytyvät kristinuskon antamasta hierarkkisesta luontosuhteesta, myös ongelmien ratkaisun täytyy olla jollain tavalla uskonnollinen (hengellinen). White ehdottaakin, että emme voi ratkaista ny-

kyistä ekologista kriisiämme lisäämällä tiedettä ja teknologiaa ennen kuin löydämme uuden uskonnon tai pohdimme vanhaa uudelleen.

Myös eri tieteenaloilla on pohdittu uskonnollisen ratkaisun mahdollisuutta ympäristöongelmien ratkaisuisa. Näitä näkemyksiä on esitetty muun muassa filosofiassa, uskontotieteessä ja sosiologiassa.

Strategisissa näkemyksissä on pohdittu uskonnollisen ratkaisun mahdollisuutta strategiana, jolla pyritään saamaan ihmisten luontoasenne ja samalla toiminta luontoa kohtaan muuttumaan. Näissä näkemyksissä katsotaan, että uskonnollinen ajattelu sisältää elementtejä, joiden avulla ihmisten luontoasennetta voidaan muokata haluttuun suuntaan. Ekokatastrofi saadaan mahdollisesti vältettyä, jos toiminnan muutos voidaan motivoida uskonnollisesti. Luonnosta tulee tehdä ”arvojen arvo”, se tulee ”pyhittää”, jolloin sen tuhoamista aletaan pitää syntinä ja taburikkomuksena. (Pesonen, ss. 25-28)

New Age -liikkeen luontokäsitys

Kimmo Ketola toteaa artikkelissaan *Uusi aika – uusi luontosuhde?*, että jos halutaan etsiä nykyajassa ilmeneviä vaihtoehtoisia maailmankuvallisia jäsennyksiä ihmisen ja ympäristön suhteesta, on etsittävä sieltä, missä luodaan uudenlaista mytologiaa – uudenlaisia näkyjä olemassaolon luonteesta, jotka kuitenkin nousevat modernista länsimaisesta kokemusmaailmasta. New Age -liike on tässä suhteessa erityisen hedelmällinen tarkastelun kohde.

New Age -liike ei pidä sisällään mitään kovin yhtenäistä ohjelmaa, vaan se toimii paremmin sateenvarjoterminä hyvin erilaisille liikkeille ja organisaatioille. Liikkeille on kuitenkin yhtenäistä tyytymättömyys vallitsevaan maailmanjärjestykseen, joka sulkee pois henkistyksen. Nykyajan maailmantilanteesta kriiseissä nousee tarve luoda uusia tulevaisuuden visioita ja myyttejä ihmisen, luonnon ja jumaluuden suhteista. Tarkoituksena on yleensä luoda jonkinlaista perustaa kestävämmälle ja kaukonä-

köisemmälle yksilölliselle olemisen tavalle ja globaalille maailmanjärjestykselle.

Sisällöllisesti New Age -liikkeellä on paljon yhteistä uusien uskonnollisten liikkeiden parissa ja tästä syystä sitä on tutkittu lähes ainoastaan uskonnon viitekehyksistä käsin. New Age -liike voidaan tulkita osittain uusien uskontojen nousun kautta. Monet uusien uskontojen edustajat näkevät, että muutos parempaan on saavutettavissa vain sellaisesta maailmankatsomuksesta käsin, joka sisältää henkisen ulottuvuuden.

Länsimaista ja modernia ei pidetä kaiken totuuden mittana, vaan kaikkien kulttuurien viisaus pannaan samalle viivalle. Muiden kulttuurien tietämyksestä ollaan valmiita myös oppimaan. Ulkoisiin auktoriteetteihin, kuten tieteeseen tai perinteisiin uskontoihin ei luoteta sellaisenaan, vaan katsotaan, että jokaisen on viime kädessä itse testattava omaksumansa käsitykset. Totuus täytyy itse kokea. Muutoksen ja vaikuttamisen on lähdettävä jokaisen omasta elämästä.

New Age -liike ei asetu yksiselitteisesti tiedettä vastaan. Päinvastoin New Age -liikkeen edustajat usein rakentavat ajatuksiaan tieteen pohjalle ja antavat siten tieteen tuloksille uusia merkityksiä. New Age -liikkeen edustamat katsomukset eivät ole syvimmältä olemukseltaan niin radikaaleja kuin tyypillisesti annetaan ymmärtää. Silti niissä vastataan kysymyksiin, jotka ovat nykyisille sukupolville ajankohtaisia. Ajankohtaiset kriisit käsitellään uskonnollisessa ja kosmologisessa viitekehyksessä. Kyseessä oleva uskonnollisuus on kuitenkin niin riisuttua ja pelkistettyä, että siitä on alettu puhua vain ”henkisyysenä”, joka jollakin tarkemmin määrittelemättömällä mutta intuitiivisella tavalla oletetaan olevan yhteistä kaikille uskonnoille.

Artikkelissaan Kimmo Ketola siteeraa myös Jim Nollmanin ja spirituaaliekologian ajatuksia. Nollmanin mukaan maailma on yhdistynyt kokonaisuus. Ajatuksena on, että me kaikki olemme väistämättä syvässä riippuvuussuhteessa ympäröivään luontoon. Meitä ei siis

käsketä palaamaan yhteyteen luonnon kanssa, ikään kuin voisimme olla erossa siitä, vaan meidän täytyy tajuta jo olevamme ja perustaa ajattelumme ja toimintamme siihen. Ratkaisu on henkinen uudelleenyhdistyminen luonnon kanssa. Muutoksen ja vaikuttamisen on lähdettävä jokaisen omasta elämästä.

Nollman näkee ekologisen kriisin alkuperän olevan tieteen, teknologian ja politiikan keskinäisessä liitossa. Tieteeltä on jotenkin pystyttävä riisumaan se pyhyys ja se asema, joka sillä on tässä yhtälössä ollut. Kun yhteiskunnassa päätetään yhteisistä asioista, poliitikot konsultoivat ”asiantuntijoita”, nimenomaan tiedeyhteisön piiristä. Hänen mukaansa taiteilijoita, filosofeja, eetikoita, visionäärejä ja shamaaneja pitäisi konsultoida myös. (Ketola, ss. 191-213)

Suomalaisessa uskontoon kohdistuvassa tutkimuksessa kysymys ihmisen ja luonnon suhteesta uskonnollisessa ajattelussa on herättänyt varsin vähän huomiota. Uskontotieteen kanalta kyse on kuitenkin erittäin mielenkiintoisesta uudesta ongelmakentästä, jonka yhtenä lähtökohtana voidaan nähdä kysymys siitä, kuinka uskontojen piirissä reagoidaan ympäristöongelmiin. Ihmisen ja luonnon suhteen uudelleenarvioiminen on suurissa maailmanuskunnoissa prosessi, joka saattaa muuttaa koko uskonnon perusrakenteita. ●

Lähteet:

Heikki Pesonen (toim.): Uskonnon luonto, ihmisen ja luonnon suhde uskonnollisessa ajattelussa, Atena Kustannus Oy, Jyväskylä 1999, artikkelit:
- Pesonen Heikki. Kristinusko ja ympäristökriisin syylliset
- Ketola Kimmo, Uusi aika – uusi luontosuhde? Jim Nollmanin spirituaaliekologia esimerkkinä New Age -liikkeen maailmankuvasta

SEITSEMÄN SÄTEEN

ominaisuudet ja toiminta

Alice A. Baileyn teosten mukaan

TIMO VIITALA

Alice A. Bailey (1880 – 1949) syntyi Englannissa Manchesterissa sukunimenään LaTrobe Bateman. Hän sai jyrkän kristillisen kasvatuksen. Hän meni evankeliseen työhön englannin armeijaan, mikä johti hänet Intiaan. Vuonna 1907 hän muutti Amerikkaan, missä hän tutustui teosofiaan ja H. P. Blavatskyn teoksiin. Hänestä tuli teosofian esoteerisen osaston jäsen. Myöhemminkin hän tunnusti erityisesti Blavatskyn *Salaisen opin* merkityksen hänen omille teoksilleen ja tutkielmilleen. Teosofiaa tuntevalle on helppoa huomata, että Bailey syventää ja kehittää eteenpäin monia aiheita, jotka esiintyvät teosofiassa ja H. P. Blavatskyn teoksissa.

Vuonna 1919 Alice Bailey väitti olevansa yhteydessä viisauden mestariin. Hän alkoi kir-

joittaa esoteeristen opetusten sarjaa, jonka hän kertoi vastaanottavansa telepaattisesti kyseiseltä mestarilta. Tämä mestari halusi pysyä tuntemattomana, mutta Alicen erehdyksen vuoksi hän paljastui olevan Djwhal Khul, tunnettu teosofinen mestari, jota kuvataan lyhyesti esimerkiksi C. W. Leadbeaterin teoksessa *Mestari ja polku* ja myös Baileyn omassa teoksessa *Vihkimykset*.

Vuonna 1920 Alice avioitui teosofi Foster Baileyn kanssa. Vuonna 1923 he perustivat *Arcane koulun* uuden ajan opetuslapsille. Baileyn kirjoissa olevassa lausunnossa vuodelta 1934 Djwhal Khul kertoo ulkonaisesti olevansa tiibetiläisen luostarin apotti, joka johtaa laamojen ryhmää. David Reiglen tutkimusten mukaan Djwhal Khulin opetuksella

Kehityksen tarkoitus on että seitsemän säteen energioiden kautta ilmentyvät hengen tarkoitukset ja sielun laadut ilmentyvät lopulta aineen maailmassa ja ihmiskunnassa.

Säteiden jaksoittainen toiminta luo sivilisaatioita ja kulttuureja. Säteet vaikuttavat yhtä lailla ihmisyksilöihin, ryhmiin, kansakuntiin, eri luonnonkuntiin, Maahan kokonaisuutena ja aurinkokuntaan. Säteet selittävät mm. eri persoonallisuustyyppien olemassaolon.

Tämä kirjoitukseni on jatkoa US numerossa 4/1999 julkaistuun artikkeliini "Seitsemän säteen jumalallinen suunnitelma" missä käsiteltiin mm. seitsemän säteen alkuperää ja alkulähteitä. Se perustuu Alice A. Baileyn (1880–1949) esoteeriseen filosofiaan ja paljolti hänen teokseensa *Esoteric Psychology I* ja *II*. Artikkelini on luettavissa <http://www.via.fi/7sadetta.htm>

on yhtymäkohtia erityisesti buddhalaisuuden Kalachakra perinteeseen, mihin myös opetus Shamballasta liittyy.

Alice Baileyn kirjojen tarkoituksena on olla muinaisen ja ajattoman viisauden uusin tulkin ja esitys nykyajalle. Sen ensimmäinen laaja ja systemaattinen esitys annettiin H. P. Blavatskyn välityksellä teosofian nimellä tunnettuna opina. Molemmissa tapauksissa osallisina sanotaan olleen ns. viisauden mestareita, joka ovat tämän osittain salaisen perinteen haltijoita ja vihittyjä. Baileyn teosten tarkoituksena on tarjota opastusta nykyajan ihmiselle hänen psykologisen kehityksensä eri vaiheissa ja hänen henkisen luontonsa paljastamiseksi.

Kirjat antavat myös hyvin yksityiskohtaista tietoa ihmisen, mikrokosmoksen, henkises-

tä rakenteesta ja eri aspekteista. Opetuksessa korostetaan tiedon soveltamisen tärkeyttä ja palvelun merkitystä. Kirjoissa viitataan ja kannustetaan elämän eri aloilla tarvittaviin uudistuksiin ja maailman ongelmien ratkaisemiseen. Erityisesti kirjat on tarkoitettu viitoittamaan tietä uuteen aikaan, Vesimiehen aikakauteen ja sen henkiseen kulttuuriin.

Uutta ja perinteistä tietoa säteistä

Seitsemän sädettä tunnettiin teosofian piirissä. Teoksessa *The Rays and the Initiations* (s. 252–5) Djwhal Khul kertoo, että hänen ja Alice Baileyn kirjoissa suhteellisen uutta ovat opetus Shamballasta, uusi opetuslapseus, tieto seitsemästä säteestä, opetus esoteerisesta astro-

logiasta, tieto maailman palvelijoiden uudesta ryhmästä, tieto viisauden mestarien ashrameista sekä opetus uudesta maailmanuskonnosta. Baileyn kirjoissa on annettu paljon uutta yksityiskohtaista tietoa säteistä. Säteet vaikuttavat yhtä lailla ihmisyksilöihin, ryhmiin, kansakuntiin, eri luonnonkuntiin, Maahan kokonaisuutena ja aurinkokuntaan.

Esoteerisen opetuksen mukaan aurinkokuntamme pääsäde on II säde, rakkaus-viisauden säde. Seitsemän sädettä ovat eriytyneet tästä yhdestä suuresta kosmisesta säteestä ja ne ovat siten tavallaan sen alasäteitä. Myös kosmisia säteitä on seitsemän. Muiden kosmisten säteiden luonteesta meillä ei ole tietoa. Kolme pääsädettä yhdessä muodostavat sen jumalallisen kolminaisuuden, joka on aina esiintynyt kaikissa maailman uskonnoissa ja filosofioissa.

Kristillisessä perinteessä ne ovat Isä, Poika ja Pyhä Henki ja ne vastaavat tahdon I sädettä, rakkaus-viisauden II sädettä ja aktiivisen älyn III sädettä. Seitsemän sädettä ovat seitsemän älykästä entiteettiä, jotka antavat evoluutiolle sen lait ja päämäärän ja joiden kautta kehityksen suunnitelma toteutuu. Seitsemää sädettä kutsutaan myös seitsemäksi suureksi rakentajaksi ja seitsemäksi suureksi hengitykseksi. Seitsemän sädettä määräävät kaikkiin elämänmuotoihin, ihmisyksilöihin ja ihmiskuntaan omat mallinsa, laatunsa ja ominaisuutensa ja päämääränsä. Säteet selittävät myös eri persoonallisuustyyppien olemassaolon.

Kehityksen tarkoitus on että seitsemän säteen energioiden kautta ilmentyvät hengen tarkoitukset ja sielun laadut ilmentyvät lopulta aineen maailmassa ja ihmiskunnassa. Säteiden jaksoittainen toiminta luo sivilisaatioita ja kulttuureja. Nyt voimaan astuvan VII säteen, joka korvaa VI säteen vaikutuksen, sanotaan mm. tuovan tullessaan Vesimiehen ajan kulttuurin ja elämänmuodon. Vesimiehen ajan uusi kulttuuri perustetaan niiden valistuneiden ja myös osittain valaistuneiden ihmisten myötävaikutuksella, joita yhdessä kutsutaan henkiseksi hierarkiaksi. Säteet toimivat aurin-

kokuntamme tunnettujen ja tuntemattomien planeettojen välityksellä ja eläinradan tähdistöjen kautta.

Pää- ja sivusäteet

Säteet jakaantuvat kahteen ryhmään:

1. Aspektisäteet. Säteet 1. 2. 3. Pääsäteet.
2. Attribuuttsäteet. Säteet 4. 5. 6. 7. Sivusäteet.

Jotkut *Vanhan kommentaarin* (joka on mestari Djwhal Khulin käytössä ollut muinainen ja salainen lähde-teos) lauseet tekevät hyvän yhteenvedon näiden kahden ryhmän välisestä erosta:

“Seitsemän veljeä ovat kaikki saman Isän lapsia, mutta vanhemmat kolme osallistuvat isän luontoon. Nuoremmat neljä muistuttavat äitiä. Kolme vanhempaa veljeä menevät tähtien universumiin, ja siellä he edustavat isää. Nuoremmat neljä menevät tähtien universumiin ja ilmentävät sen luontoa, jota isä rakasti.” (*Esoteric Psychology I*, 351).

Aspektisäteillä on pidemmät jaksot kuin attribuuttsäteillä, niiden poljento on okkulttisesti hidasta, vaikutukseltaan kumulatiivista ja aikakausien kuluessa niiden liikevoima lisääntyy vakaasti. Attribuuttsäteillä on lyhyemmät jaksot, ne tuottavat vakaan sydämenlyönnin ja säännöllisen rytmin aurinkokunnassa. Kolmen aspektisäteen voitaisiin katsoa ruumiillistavan inkarnoituneen logoksen tahtoa ja tarkoitusta. Attribuuttsäteiden voidaan samalla tavalla katsoa ruumiillistavan inkarnoituneen logoksen laatua ja luonnetta. Symbolisesti puhuen kolme pääsädettä ovat ilmausta (ilmentymisen aikana) aurinkologoksen sieluaspektista, kun taas neljä attribuuttsädettä ruumiillistavat hänen persoonallisuuttaan.

Kun pääsäde on ilmentynyt, silloin jumalallisen intention, universaalisen tarkoituksen ja suunnitelman nähdään ilmentyvän suuremmalla selkeydellä. Silloin ihmiskunnan kehityksessä voidaan odottaa ja toivoa suuria tapahtumia. Kun sivusäde vallitsee, seurauksena on herkkyyden kasvu psyykkisessä olemuksessa

ja sellaisen muotoelämän ilmentyminen, joka ilmaisee jumalallista luontoa voimakkaammin kuin jumalallista suunnitelmaa. Tämä totuus pätee myös yksilön kehitykseen. Elämät, jotka on omistettu tarkoituksen kehkeyttämiseen, ovat erilaisia soinniltaan ja luonteeltaan kuin ne, jotka on omistettu luonteen tai laadun kehittämiseen. Tämä on mitä tärkein psykologinen näkökohta.

Aspektisäteet tuottavat siten pääasiassa suunnitelman kehkeytymisen. Attribuutteisäteet tuottavat jumaluuden laatujen kehkeytymisen. Tämä on yhtä totta aurinkologoksesta ja ihmisestä, planetaarisesta jumaluudesta ja ihmiskunnasta käsitettynä kokonaisuutena.

Kolme suurta sädettä ovat kokonaisuudessaan ilmentynyt jumaluus, inkarnoitunut *sana*. Ne ovat aktiivisia kaikissa muodoissa kaikissa luonnonkunnissa. Kolme pääsädettä ovat kaikkien muotojen tai ilmennysten summa ja kaikkien laatujen lahjoittajat sekä aineellisen ilmennyksen takana oleva elämäaspekti. Ihmisperheessä ne vastaavat persoonallisuutta, sielua ja monadia. Jonakin päivänä ne ilmennykset, joita me kutsuimme persoonallisuuksiksi ja jotka peittävät tai verhoavat todellisuuden, tulevat täydesti paljastamaan jumaluuden ominaisuudet.

Jumalan idea ja sen materialisaatio

Symbolisesta näkökulmasta ja asiaa yksinkertaistaen voitaisiin sanoa, että ensimmäinen säde ruumiillistaa Jumalan dynaamisen idean. Toinen säde toimii suunnitelman ensimmäisessä muotoilussa, jonka perusteella rakennetaan muoto ja materialisoidaan

idea. Suuri geometrikko ryhtyy toimeen ja tekee rakentajien työn mahdolliseksi. Toinen säde on mestarirakentajan säde. Kolmas säde on aktiivisten rakentavien voimien koostuma. Yhdessä rakentajiensa kanssa suuri arkkitehti (kolmas säde) organisoi materiaalin, aloittaa rakennustyön ja lopulta Jumala pojan opastuksella materialisoi Jumala isän idean ja tarkoituksen.

Suhteessa ihmiskuntaan kolme aspektisädettä ilmentyvät pääasiassa kolmen jaksoittaisen käyttövälineen kautta:

Säde I	Voima	Elämä	Ideat	Monadi.
Säde II	Rakkaus-viisautus	Tietoisuus	Ihanteet	Sielu.
Säde III	Aktiivinen äly	Ilmennys	Idolit	Persoonallisuus.

Ne heijastuvat myös persoonallisuuden kolmeen kehoon seuraavasti:

Säde I	Voima	Ideat	Mentaalikeho	Tarkoitus. Elämä.
Säde II	Rakkaus	Ihanteet	Astraalikeho	Laatu
Säde III	Äly	Idolit	Fyysinen keho	Muoto.

Näiden pääsäteiden vuorovaikutuksen tulos voidaan nähdä neljän pienemmän säteen toiminnassa. Neljä attribuutteisädettä, joiden synteesi on kolmas aspektisäde, tuottavat erilaiset ominaisuudet yksityiskohtaisemmin kuin aspektisäteet. Attribuutteisäteet, vaikka ne ilmaisevat itseään yhtä lailla kaikilla tasoilla ja jaksoittaisten käyttövälineiden kautta ja persoonallisuuden kolmen aspektin kautta, ilmentyvät pääasiallisesti jonkin neljän luonnonkunnan kautta. Suhteessa ihmiskuntaan nämä neljä attribuutteisädettä ilmaisevat itseään laajasti yhteydessä persoonallisuuden neljään aspektiin. Suhde on seuraava:

Säde IV	Ristiriidan kautta harmoniaan	Fyysinen keho.
Säde V	Konkreettinen tieto	Eetterikeho.
Säde VI	Omistautuminen	Astraalikeho.
Säde VII	Organisaatio	Mentaalikeho.

(*Esoteric Psychology I*, 421-2).

Planeettalogoksella on kolme suurta keskustaa, joiden kautta kolmen pääsäteen energia virtaa. Shamballa on planetaarinen pääkeskus, ja sen kautta virtaa ensimmäisen säteen, tahdon tai voiman energia. Hierarkia, planetaarinen sydänkeskus, ilmentää toisen säteen rakkausviisauden energiaa. Ihmiskunta on planetaarinen kurkkukeskus, ja se ilmentää kolmannen säteen, aktiivisen älykkyyden energiaa. Nämä kolme pääsädettä heijastuvat edelleen ihmisen pää- sydän- ja kurkkukeskuksiin.

Kaikki ihmiset kuuluvat johonkin näistä kolmesta osastosta, ja ne kaikki ovat yhtä tärkeitä, sillä henki ja aine ovat yhtä. Yhden elämän ilmauksina ne ovat kaikki sillä tavalla toisistaan riippuvaisia, että yritys ilmaista kolmen osaston tehtävät taulukon muodossa voi helposti johtaa harhaan. (*Vihkimykset*, 109).

Jopa kommunismi, demokratia ja diktatuuri ovat hämartyneitä ilmauksia pääsäteis- tä. Diktatuuri on vääristynyt reaktio tahdon energiaan, joka virtaa Shamballasta. Demo-

I. SHAMBALLA Pyhä kaupunki Hallitsija:	Tahto tai voima Tarkoitus. Suunnitelma Elämäsaspekti. Sanat Kumara, Maailman herra. Päivien muinainen. Melchizedek.	Planetaarinen pääkeskus henkinen käpyrauhanen.
II. HIERARKIA Uusi Jerusaleem Hallitsija:	Rakkaus-viisaus Tietoisuus. Ryhmäykyys. Kristus. Maailmanpelastaja.	Planetaarinen sydänkeskus.
III. IHMISKUNTA Neliön muotoinen kaupunki Hallitsija:	Aktiivinen älykkyys Itsetietoisuus. Luovuus. Lucifer. Aamun poika. Tuhlaajapoika.	Planetaarinen kurkkukeskus.

(*Kansojen kohtalo*, 23).

Manu edustaa ensimmäistä sädettä, Kristus (eli Boddhisattva) toista sädettä ja Mahachohan, sivilisaation herra, kolmatta, aktiivisen älykkyyden sädettä. He edustavat hierarkian kolmea osastoa ja he ovat planeettalogoksen edustajan, Sanat Kumaran, tahdon täytäntöön panijat. Nämä kolme suurta olentoa edustavat kaiken ilmenneen kolminaisuutta, ja tämä voitaisiin ilmaista seuraavassa muodossa:

kraattinen ihanne on ilmausta hierarkian vuo- dattamasta rakkauden energiasta, ja kommu- nismi on ihmiskunnan oma kehittelmä, jota on inspiroinut kolmas säde. Nämä ideologiat ovat vääristyneitä inhimillisiä reaktioita hen- kisiin impulsseihin ja ideoihin, jotka virtaavat kolmesta suuresta planetaarisesta keskukselta. (*Kansojen kohtalo*, 22).

Tietoisuus		
Manu	Boddhisattva	Mahachohan
Aineaspekti	Henkiaspekti	Älyaspekti
Muoto	Elämä	Mieli.
Ei-itse	Itse	Niiden välinen suhde.
Ruumis	Henki	Sielu.
tai, sanoin jotka suoranaisesti koskevat itsetietoisuutta:		
Politiikka	Uskonto	Tiede.
Hallinto	Vakaumukset	Sivilisaatio.
Rodut	Uskonnot	Kasvatus.

TOMI LEPORINNE

TOMI LEPORINNE

Seitsemän säteiden herraa

Seuraavaksi käsittelemme eri säteitä ja niiden toimintaa yksityiskohtaisesti.

1. *Voiman tai tahdon herra*. Tämä elämä käyttää voimaa jumalallisen hyväntahtoisuuden ilmauksena. Se on niin dynaamisen intensiivinen säde, että sitä kutsutaan tuhoajan säteeksi. Ihmiskunnassa sen ilmentyneitä energiayksiköitä on hyvin vähän. Planeetallamme ei ole puhtaita ensimmäisen säteen sieluja. Kaikki niin kutsutut ensimmäisen säteen minuudet eli sielut ovat inkarnaatiossa olevan toisen säteen ensimmäisellä alasäteellä.

Tänä aikana inkarnoitunut ensimmäisen säteen sielu olisi onnettomuus. Maailmassa ei ole riittävästi älykkyyttä ja rakkautta tasapainottamaan tuhoajan säteen sielun dynaamista tahtoa. Ensimmäisen säteen sielujen ja persoonallisuuksien työssä kuolema ja tuho ovat aina läsnä, ja heidän reaktioitaan luonnehtii julmuus ja persoonattomuus. Tämän säteen päävoima on kivikunnassa, ja avain ensimmäisen säteen mysteeriin on radium.

Ensimmäinen säde vaikuttaa tämän päivän maailmassa kahdella tavalla. Se pyrkii ykseyteen ja synteisiin kaikilla inhimillisen toiminnan alueilla. Se toimii myös tuhoisana elementtinä maailmassa kun ihminen käyttää tätä voimaa itsekkäästi, jolloin seurauksina ovat viha, asevarustelu, itsekäs politiikka, separatistisuus ja sairaudet.

Shamballan energia on niin uusi ja outo, että ihmisten on vaikea käsittää mitä se on – Jumalan tahdon ilmenemistä uutena ja voimakkaana elinvoimaisuutena. Tahdon energia on eräs niistä energioista, joita ihmisen on mahdollista herättää ja ottaa käyttöönsä, esimerkiksi suuren invokaation avulla. Esimerkkinä ensimmäisen säteen rakentavasta ilmauksesta Bailey mainitsee Turkin diktaattori Atatürkin.

Tämä sädeherra ei vielä ole täydessä ilmauksessaan, paitsi silloin kun hän saa aikaan hävitystä ja saattaa jaksot päätökseen. Ensimmäinen säde on kuoleman draaman hallitsija kaikissa luonnonkunnissa. Tahdon säteen tehtävänä on hajottaa muodot, mikä aikaansaa voiman vapautumisen ja ”astumisen valoon kuoleman portin kautta.” Hävittäjän työ on yhtä hyödyll-

listä kuin rakentavan aspektin. Vain ihmisen viha muotojen kuolemaa kohtaan saa hänet pitämään hävittäjän työtä pahana ja katsomaan, että se on vastoin jumalallista ohjelmaa. Hävittäjän työ poikkeaa ns. mustien voimien työstä mm. siinä, että mustien voimien työ kumpuaa alhaalta aineesta, kun taas hävittäjien työtä johdetaan ylhäältä hengestä käsin. Näiden kahden tien symbolit ovat miekka ja risti. Eräitä tälle sädeherralle annettuja nimiä ovat:

Kuoleman herra
Oven aukaisija
Muodosta vapauttaja
Hajottava tulinen elementti
Jumalan sormi
Hävittävä hengitys
Tuhoava salama

2. *Rakkaus-viisauden herra.* Tämä rakkauden herra on voimakkain seitsemästä säteestä, koska hän on samalla kosmisella säteellä kuin solaarinen Jumaluus. Tämä elämä juurruttaa kaikkiin muotoihin rakkauden laadun yhdessä sen aineellisemmän ilmentymän, halun, kanssa. Toinen säde hallitsee jokaista elämänyksikköä ja jokaista ilmennyttyä muotoa. Se sävyttää laadullaan kaikkien planeettojen elämää, ja Jumalan puoleensavetävä magneettinen rakkaus virtaa kautta hänen luodun universuminsa.

Opettajien, vanhempien ja kasvattajien olisikin hyvä tiedostaa tämän sädevoiman mahti ja luottaa lakiin, joka tekee kaiken hyväksi. Toinen säde on puoleensavetävä periaate luonnossa, ja sen tehtävänä on rakentaa muotoja laadun ja elämän ilmaisemiseksi. Se on erityisen aktiivinen kasvikkunassa, ja se tuottaa muun muassa kukkien magneettisen vetovoiman. Toisen säteen mysteeri on kätkeyty kukkien tuoksun merkitykseen. Tuoksu ja radium ovat yhteydessä toisiinsa, ja ne ovat ilmauksia säteiden vaikutuksista aineellisen substanssin eri ryhmiin. Kivikkun radioaktiivisuutta ja kasvikkun tuoksua vastaa ihmiskunnassa sielun magneettinen säteily.

Enemmistö ihmisistä edustaa tänään toista ja

kolmatta sädetä, ja yhä enemmän ihmisiä, sieluja, tulee kuulumaan toiseen säteeseen. Heille kuuluu luonnostaan jälleenrakennustyö uuden aikakauden valmistelemiseksi. Rakkauden säteen energia keskittyy pääasiassa maailmanpalvelijoiden uuteen ryhmään, joka on hierarkian pääkanava tänä aikana. Toinen säde on suuressa määrin oikeiden ihmisten välisten suhteiden säde. Toisen säteen vaikutus on tänään erityisen voimakas, koska hierarkia (joka on tämän säteen pääilmaus) lähestyy nyt ihmiskuntaa ja valmistaa sitä "rakkauden kriisiin" ja suureen planetaariseen vihkimykseen.

Siten tahdon ja rakkauden pääsäteissä meillä on jumalallisen luonnon kaksi pääpiirrettä, jotka ovat piilevinä kaikissa lukemattomissa muodoissa. Aioonien kuluessa nämä kaksi energiaa tulevat hallitsemaan vakaasti kaikkia ilmennyksiä ja ajamaan luotua maailmaa kohti jumalallisen luonnon täydellistä ilmaisemista. Nykyisin muotoluonto haittaa vielä suuresti säteiden ilmentymistä. Säteet ovat tekemisissä energian ja tietoisuuden kanssa, ja kun sädevoima työskentelee epätäydellisten muotojen kautta, sen vaikutuksen täytyy vääristyä ja tyypistyä. Mutta se aika on lähellä, jolloin säteen tarkoitus, tyyppi ja laatu tulevat täydemmin ilmaistuksi, ja tämän myötä syntyvät myös paremmat muodot. Ihmisten herkkyyden kehittyessä säteiden laatu, värähtely ja rytmi voidaan selkeämmin tiedostaa tietoisuudessa ja eri säde-energiat kyetään erottamaan toisistaan. Eräitä tämän sädeherran nimiä, jotka ilmaisevat hänen tarkoituksensa, ovat:

Ikuisen rakkauden herra
Kosminen magneetti
Mestari rakentaja
Suuri geometrikko
Valontuoja
Inkarnoitunut Jumalan poika
Kosminen Kristus

3. *Aktiivisen älykkyyden herra.* Hänen työnsä on läheisemmässä yhteydessä materiaan, ja hän toimii yhteistyössä toisen säteen herran kans-

sa. Hän on motivoiva impulssi alkuperäisessä luomistyössä, ja aineen kautta (joka suotuisasti peittää ja estää) hän tarjoaa ihmiskunnalle laajan kokeilun ja kokemuksen kentän.

Kolmannella säteellä on erityinen suhde eläinkuntaan, ja se synnyttää kehittyneemmissä kotieläimissä havaittavan taipumuksen älylliseen toimintaan. Kivikunnassa esiintyvän radioaktiivisuuden ja kasvikunnan tuoksujen vastaavuutta eläinkunnassa kutsutaan omistautumiseksi, joka luonnehtii kotieläinten suhdetta ihmiseen.

Tämä säde tulee pysymään objektiivisessa ilmennyksessä vielä hyvin pitkän ajan. Sen tehtävänä on elävöittää lopulta kaikki, kaikkein kehittymättömmimmätkin ihmiset, älykkääseen toimintaan. Älyllinen toiminta ja rakkaus ovat kehittyneen Jumalan pojan tärkeimmät ominaisuudet, kun taas niiden alemmat heijastumat – seksi ja halu – ovat luonteenomaisia keskivertoihmiselle ja kehittymättömille Jumalan pojille. Kolmannella säteellä on erityinen suhde valoon, aikaan, avaruuteen, ilmentyneeseen logokseen, aineeseen ja voimaan, joka luo muodon. Seuraavat kolmannen säteen herran nimistä tuovat esiin hänen olemuksensa:

Kirjanpitäjä
Muistin herra
Alemman neljän yhdistäjä
Tasapainon herra
Perustuksen rakentaja
Valon edelläkävijä
Hän, joka kätkee ja kuitenkin paljastaa
Ajan jakaja
Avaruuden herra
Universaali mieli
Universumin suuri arkkitehti

4. *Harmonian, kauneuden ja taiteen herra.* Tämän olennon päätehtävä on kauneuden luominen (totuuden ilmauksena) elämän ja muodon vapaan vuorovaikutuksen kautta. Sen kauneuden malli perustuu alkuperäiseen suunnitelmaan sellaisena kuin se esiintyy auringologoksen mielessä. Tämä luovan ilmaisuuden

neljäs herra ryhtyy jälleen täyteen toimintaan maan päällä noin 500 vuoden päästä, vaikka ensimmäiset heikot vaikutelmat hänen vaikutuksestaan tunnetaan jo nyt. Koska se on väliaikaisesti poissa ilmennyksestä, tänä aikana ei ole syntynyt hyvin korkeatasoista taidetta. Ensi vuosisata tulee näkemään luovan taiteen uudelleenheräämisen sen kaikissa muodoissaan. Neljäs säde ei ole kuitenkaan erityisesti taiteilijan säde, kuten monet ajattelevat, sillä taiteilijoita on kaikilla säteillä.

Neljäs säde ruumiillistaa harmonian prinssiippiä. Tämä säde työskentelee harmonisoidakseen kaikki vaikutukset, jotka virtaavat syiden maailmasta, joka on kolmen pääsäteen maailma. Neljäs säde on olennaisesti jalostaja, joka synnyttää täydellisyyden muodossa ja manipuloi Jumalan energioita sellaisella tavalla, että herran temppeli voidaan tuntea todellisessa olemuksessaan valon asuinsijana. Päämäärämme on korkeampien ja alemmien aspektien tai prinssiippien harmonisoiminen. Tämä tuo mukanaan ristiriidan ja taistelun, mutta se synnyttää lopulta kauneuden, luovan voiman taiteessa ja synteessä.

Neljäs säde ei ole ilmentynyt mitä tulee jälleensyntyviin minuuksiin tai sieluihin. Toisesta näkökulmasta se on aina aktiivinen ja läsnä, sillä se on säde, joka hallitsee ihmiskuntaa eli neljättä luonnonkuntaa. Tässä on pantava merkille numeerinen suhde, sillä ihmismonadien neljäs luova hierarkia ja neljäs säde ovat äärimmäisen aktiivisia tässä neljännessä kierroksessa ja neljännellä pallolla, Maassa. Niiden läheinen keskinäinen suhde ja vuorovaikutus ovat vastuussa ihmiskunnan nousemisesta etualalle.

Muilla kierroksilla ihmiskunta ei ole ollut hallitsevimmassa tai tärkeimmässä asemassa. Tässä kierroksessa se on. Seuraavassa kierroksessa astraalitasolla olevien sielujen ja deevakunnan evoluutio tulevat olemaan hallitsevassa asemassa.

Symbolisesti voitaisiin sanoa, että ihmiskuntaa elähdyttävän olennon sielusäde on neljäs säde ja että sen persoonallisuuden säde on

viides säde, konkreettisen tiedon tai tieteen säde. Ristiriidan kautta harmoniaan ja kyykky saavuttaa tietoa viisaan valinnan kautta – nämä ovat ne kaksi sädettä tai päävaikutusta, jotka läpäisevät ihmiskunnan ja ajavat sitä eteenpäin kohti sen jumalallista kohtaloa. Nämä ovat määräävät tekijät, joihin ihminen voi nojautua ja ehdottomasti luottaa. Ne ovat takuu saavutuksesta, mutta aiheuttavat myös kuohuntaa ja ajoittaisen dualismin. Harmonia, joka ilmentää itseään kauneudessa ja luovassa voimassa, saavutetaan taistelun, jännityksen ja rasituksen kautta. Tieto, joka ilmaisee itseään lopulta viisauden kautta, saavutetaan vain peräkkäin ilmenevien valintojen ahdingon kautta. Tämä prosessi tuottaa viimein käsityksen tosista arvoista, näkemyksen ihanteesta ja kyykyn erottaa todellisuus harhan takaa. (*Esoteric Psychology I*, 343).

Eräitä tälle sädeherralle annettuja nimiä ovat:

Kolmen ja kolmen välinen yhdysside
Jumalallinen välittäjä
Jumalan käsi
Siemen, joka on kukka
Valo valossa
Muodon korjaaja
Kolmea alempi, korkein neljästä
Herran pasuuna

5. *Konkreettisen tiedon ja tieteen herra.* Tämä suuri elämä on läheisessä kosketuksessa luovan Jumaluuden mieleen, aivan kuten toisen säteen herra on läheisessä kosketuksessa saman Jumaluuden sydämeen. Viidennen säteen vaikutus on voimistumassa aivan kuten kuudennen säteen herran vaikutus on vähenemässä. Viides säde toimii aktiivisesti ihmiskunnalle kaikkein tärkeimmällä tasolla, joka on sielun taso ja korkeamman ja alemman mielen taso. Viides säde ruumiillistaa tiedon periaatteita, ja johtuen sen aktiivisuudesta ja läheisestä suhteesta kolmannen säteeseen, aktiivisen älykkyyden säteeseen, sitä voidaan pitää säteenä, jolla erityisesti tänä aikana on kaikkein välttämätön suhde ihmiseen.

Viidennen säteen energia on suuresti nopeuttanut ihmisen evoluutiota, ja se on tuottanut kolme suurta ajattelun aluetta: tieteen, filosofian ja psykologian.

Viidennellä säteellä on siten erityinen asema saavutuksen keskipisteenä, minuuden eli sielun kotina, mielen ilmentämisen tasona, persoonallisuuden täydellistymisvaiheena ja kolminaisen monadin heijastumana kolmessa maailmassa. Viides säde on myös ihmiskunnan persoonallisuuden säde. Eräitä tälle sädeherralle annettuja nimiä ovat:

Totuuden paljastaja
Kolminainen ajattelija
Akanoiden seuloja
Ovi Jumalan mieleen
Tiedon jakaja
Enkeli, jolla on liekehtivä miekka.
Salaisuuden haltija
Logoksen rakastettu
Veli Siriuksesta

6. *Omistautumisen ja idealismin herra.* Tämä solaarinen jumaluus on aurinkologoksen laadun erityinen ja luonteenomainen ilmaus. Sotaisen keskittyminen ihanteeseen, peräänantamaton omistautuminen elämänhalun tarpeelle ja jumalallinen vilpittömyys ovat tämän sädeherran ominaisuudet. Kuudes säde on nyt vetäytymässä. Kuudennen säteen minuudet tulevat inkarnoitumaan muilla palloilla ja muissa planeettaketjuissa, eivätkä niin paljon omalla planeetallamme. Kuudennella säteellä on ollut pitkä jakso, ja sen toiminnan menestyksestä kertoo suurten ideologioiden esiin nousu tänä aikana. Kuudennen säteen asteittainen vetäytyminen on ollut vastuussa kuohunnasta, kristallisoitumisesta, tuhosta, kuolemasta ja jakaumista viime vuosisadalla. Vanhat asiat katoavat kun kuudennen säteen herra vetää pois huomionsa ja energiansa.

Kuudes säde ruumiillistaa tunnistamisen periaatteen, mikä tarkoittaa kyykkyä nähdä muodon takana oleva ihanteellinen todellisuus. Tämä säde on suuressa määrin vastuussa niiden

ideoiden muodostamisesta, jotka ovat johtaneet ihmistä eteenpäin, ja niiden ilmennysten korostamisesta, jotka ovat verhonneet ja kätkenneet noita ihanteita. Ilmennyksen ja laadun erottamisen työ etenee pääasiassa tällä säteellä. Tämän työn toimintakenttä on astraalitaso. Kuudes säde on hallinnut kristinuskoo, mikä selittää sen sotaisuuden ja fanaattisuuden.

Tämä vetäytyvä ihanteelle omistautumisen säde on suuresti vastuussa ihmisen tietoisuuden tyypistä tänään. Ihminen on olennaisesti omistautunut (fanaattisuuteen asti) sille, mikä sattuu olemaan hänen huomionsa päämäärä elämässä. Tämä päämäärä voi olla opetuslapseuden saavuttaminen, perheen perustaminen, rahan ansaitseminen, suosion saaminen tai jokin muu tavoite, johon hän keskittää kaiken aikansa ja energiansa. Kuudennen säteen ihmiset ovat taantumuksellisia, konservatiiveja ja fanaatikkoja, jotka vastustavat kaikkea uutta ja pyrkivät säilyttämään vanhat arvot. Hyvin suuri määrä ihmisiä on edelleen vastaanottavainen kuudennen säteen vaikutukselle. Jotkut tälle hyvää tekeväälle, mutta silti jonkin verran väkivaltaisesti energisoidulle säteen herralle annetut nimet ovat seuraavat:

Muotojen vihaaja
Soturi marssilla
Logoksen miekankantaja
Totuuden puolustaja
Ristiinnaulitsija ja ristiinnaulittu
Kenraali täydellisellä tiellä

7. *Seremoniallisen järjestyksen tai magian herä.* Seitsemäs säde on nyt astumassa voimaan. Sen vaikutus on voimakkain fyysisellä tasolla, sillä seitsemännen säteen ja seitsemännen tason, fyysisen tason, välillä on läheinen numeerologinen yhteys.

Seitsemännen säteen vaikutus on myös voimakkain seitsemännen juurirodun aikana, jolloin tulee tapahtumaan täydellinen mukautuminen lakiin ja järjestykseen. Tämän säteen saapuminen on osittain vastuussa maailman nykyisestä taipumuksesta kohti hallintodiktatuuria ja keskushallinnon pakottavaa kontrollia. Sen vaikutus voidaan nähdä myös siinä, että maailmassa esiintyy tänä aikana niin monia yrityksiä luoda jonkinlainen järjestelmä tai järjestys ja saada aikaan kaikkien energioiden uudelleenjärjestely (vielä tietoisesti sitä tajuaamatta) uuden aikakauden aloittamiseksi.

Seitsemäs säde on suurelta osin toimeenpantavan työn säde, jonka tehtävänä on rakentaa, koordinoita ja tuottaa koheesiota neljäs- sä alemmassa luonnonkunnassa. Se ilmentää itseään rituaalien kautta, mutta rituaali sanaa ei tule kaventaa sen nykyiseen käyttöön vapaamuurarien tai uskonnollisten rituaalien yhteydessä. Rituaalin merkitys on paljon laajempi. Seitsemäs säde painaa kaikkiin muotoihin lain ja järjestyksen, rytmin ja rituaalin. Eräs ensimmäisistä asioista, jotka ihmiskunta tulee oppimaan seitsemännen säteen vaikutuksen alaisena, on että sielu hallitsee instrumenttiaan, persoonallisuutta, rituaalien avulla tai luomalla säännöllisen rytmin. Seitsemäs säde tuo tilaisuuden erityisesti länsimaisille ihmisille, sillä tällä säteellä he voivat ottaa ensimmäisen vihkimyksen.

Seitsemännen säteen tehtävänä on yhdistää sisäinen laatu ja ulkoinen näkyvä muoto eli ilmennys. Tämä työ etenee pääasiassa eetteritasoilla, ja se koskee myös fyysistä energiaa. Tämä on todellista maagista työtä. Seitsemännen säteen päätyönä voitaisiin siten pitää muotojen henkistämistä, ja aina kun sielu inkarnoituu ja lapsi syntyy maan päälle, tämä fuusion, koordinaation ja yhdistämisen periaate on aktiivinen eetteritasoilla. (Ibid., 52-3).

Tällä sädeherralla on monta nimeä, ja niiden merkitys on tänään mitä tärkein. Tulevaisuuden työ voidaan nähdä tutkimalla näitä nimiä:

Maagisen taiteen työntekijä
Muodon luoja
Toisen herran valon lahjoittaja
Taikasauvan käsittelijä
Temppelin vartija
Pyhän tulen vaalija
Jumalallinen alkemisti
Kauneuden paljastaja

Tässä luonnehdittu työ muodostaa vain pienen osan näiden sädeherrojen suorittamasta työstä. Koska Maamme ei ole yksi seitsemästä pyhästä planeetasta (eikä myöskään jonkin seitsemän suuren säteen ilmentymiskeho), säteillä on tar-

koituksia ja toimintoja, joissa Maallamme on vain vähäinen osuus.

Jokaisella säteellä on oma tapansa opettaa ihmiskuntaa. Se kehittää ihmistä sädelaadun sävyttämällä järjestelmällä tai menetelmällä, joka on erityinen ja ainutkertainen.

Säde I Korkeampi ilmaus: Valtiotaidon ja hallinnon tiede.
Alempi ilmaus: Moderni diplomatia ja politiikka.

Säde II Korkeampi ilmaus: Adeptihierarkian opettama vihkimysprosessi.
Alempi ilmaus: Uskonto.

Säde III Korkeampi ilmaus: Kommunikaation ja vuorovaikutuksen keinot.
Radio, puhelin, lennätin ja matkustaminen.
Alempi ilmaus: Rahan ja kullan käyttö ja leviäminen.

Säde IV Korkeampi ilmaus: Vapaamuurarien työ, joka perustuu hierarkian muodostamiseen ja joka on suhteessa toiseen säteeseen.
Alempi ilmaus: Arkkitehtuuri. Moderni kaupunkisuunnittelu.

Säde V Korkeampi ilmaus: Sielutiede. Esoteerinen psykologia.
Alempi ilmaus: Moderni kasvatusjärjestelmä ja mentaalinen tiede.

Säde VI Korkeampi ilmaus: Kristinusko ja eri uskonnot.
(Huomatkaa suhde II säteeseen.)
Alempi ilmaus: Kirkot ja organisoidut uskonnot.

Säde VII Korkeampi ilmaus: Kaikki valkoisen magian muodot.
Alempi ilmaus: Spiritualismi, joka koskee "ilmiöitä".

(Esoteric Psychology I, 50).

Säteiden jaksoittainen ilmentyminen

Osittain yhteenvedona edellä sanotusta käsittelemme vielä säteiden jaksittaista ilmentymistä. Seuraava taulukko säteiden toiminnasta tai toimimattomuudesta viittaa vain Maahamme ja sen kehitysmuotoihin:

Säde yksi	ei ilmentynyt
Säde kaksi	ilmentynyt vuodesta 1575 jKr.
Säde kolme	ilmentynyt vuodesta 1425 jKr.
Säde neljä	alkaa hitaasti ilmentyä vuoden 2025 jKr. jälkeen.
Säde viisi	ilmentynyt vuodesta 1775 jKr.
Säde kuusi	siirtymässä nopeasti pois ilmennyksestä. Se alkoi vetäytyä vuonna 1625 jKr.
Säde seitsemän	ilmentynyt vuodesta 1675 jKr.

(Esoteric Psychology I, 26).

Nämä kaikki ovat pienempiä jaksoja Kalojen merkin vaikutuksen alaisuudessa. Neljä sädettä on siis ilmentynyt tänä aikana – toinen, kolmas, viides ja seitsemäs. Kolme sädettä on okkulttisesti lepotilassa – ensimmäinen, neljäs ja kuudes. Neljäs säde on alkanut lähestyä ja kuudes on vetäytymässä, mikä asettaa kuusi säteistä asemaan, jossa niiden minuudet ovat inkarnoituneet.

Kolmas säde on ollut pisimpään inkarnaatiossa, mutta vuonna 1875 se okkulttisesti täydellisesti ulosvirtaamisensa ja alkoi vetäytyä. Kun tämä tapahtuu minkä tahansa säteen tai energiatyyppin yhteydessä, vaikutus on aina luonteeltaan kristallisoiva. Syntyy jäykkiä muotoja, jotka antavat aiheita pikaiseen tuhoon. Tämän säteen toiminnan myöhempi vaihe synnyttää esimerkiksi niitä dogmaattisia, lahkolaisia ja teologisia asenteita, jotka merkitsevät aikoinaan vitaalisten ajatusmuotojen rappeutumista.

Toisella säteellä on nopeasti toistuva jakso, mikä johtuu sen ylettömästä voimasta. Koska se on aurinkokuntamme pääsäde (josta kaikki

muut säteet ovat vain aspekteja) voitaisiin sanoa, että tämä säde ei ole milloinkaan poissa inkarnaatiosta. Säteiden välinen jatkuva vuorovaikutus synnyttää kuitenkin voimistuvan ja heikkenevän voiman jaksoja. Toisen säteen jaksot ovat dynaamisia, ja ne toistuvat kerran viidessäsadassa vuodessa eläinradan jakson 25 000 vuoden aikana. Vuonna 1825 tämän säteen voima alkoi hiipua kun sen kasvun huippu saavutettiin. Tämän säteen asteittainen vetäytyminen johti siihen separatistmin kasvuun maailmassa, mikä synnytti eurooppalaiset sodat ja suuren maailmansodan. Tämä säde tulee yhä jatkamaan heikentymistään. Tämä ei kuitenkaan välttämättä tarkoita väkivallan ja sotien lisääntymistä.

Viides säde on viimeisin toimintaan heränneistä säteistä. Sen vaikutus lisääntyy vakaasti, ja se tulee ohjaamaan ihmiskuntaa lisääntyvään tietoon. Sen energia virtaa ihmisten mieliin ja edesauttaa kaikkea tieteellistä totuuden etsimistä. Koska se on säde, joka hallitsee neljännen luonnonkunnan persoonallisuusaspektia, ja koska se on eräs säteistä, jotka määräävät tai muovaavat arjalaista eli mentaalista rotuamme, sen nykyinen voima on kohtuuttoman suuri. Viides säde on vastuussa paljosta siitä, mitä me näemme nykyään tapahtuvan ajatuksen maailmassa. Myös seitsemäs säde on ilmentynyt, ja se on ollut sitä vuodesta 1675 saakka. Tämän säteen vaikutuksia käsittelemme tuonnempain yksityiskohtaisemmin.

Ensimmäinen säde on tänään kokonaan poissa ilmennyksestä, ja se toimii täysin kullisien takana. Ensimmäisen säteen läsnäolo voidaan tuntea vasta kun hyväksytyn oppilaan aste on saavutettu. Sen vaikutus kasvaa sitä mukaa kun edistystä polulla saavutetaan. Kun riittävän monet ihmiset voivat toimia tämän ensimmäisen säteen vaikutuksen alaisina, he muodostavat kanavan, jonka kautta ensimmäinen säde voi tulla ilmennykseen. Tämä on eräs hierarkian päätehtävistä.

Alice Baileyn kirjoja lukiessa vaikuttaa toisinaan ristiriitaiselta kun sanotaan, että en-

simmäinen säde on poissa ilmennyksestä, ja toisaalla puhutaan kuitenkin sen suuresta voimasta tänä aikana. Seuraavassa pyritään selvittämään asiaa. Erästä näkökulmasta katsottuna ensimmäinen säde on aina ilmennyksessä, sillä se on säde, joka pitää planeetan ja kaiken siinä olevan koherenttina kokonaisuutena jumalallisen tarkoituksen toteuttamiseksi. Toisesta näkökulmasta sen ilmentyminen on jaksoittaista. Kun viitataan sen poissaoloon, tarkoitetaan lähinnä sen näkyvää ilmentymistä. Ensimmäinen säde ei ole vielä *fyysisessä* ilmennyksessä, mutta sen vaikutus aletaan kuitenkin tuntea mentaalitasolla, ja se vaikuttaa oppilaiden mieliin kaikkialla. Noin 50 vuoden päästä tämän säteen voima tunnetaan astraalitasolla, ja kahdentuhannen vuoden päästä se tunnetaan voimakkaasti myös fyysisellä tasolla. (*Kansojen kohtalo*, 142).

Oppi säteistä tarjoaa syvällisen elämän tulkinnan, joka on usein täysin erilainen kuin vielä yleinen materialistinen maailmakuva. Elämällä ja kehityksellä on henkinen hallinta. Kaikkea kehitystä ohjataan sisältä ja ”ylhäältä” päin kohti tietoista päämäärää. Mikään ei ole satumaa, vaan elämällä on määrätty tarkoitus ja suunta. ●

Kirjoittaja YTL Timo Viitala on valmistunut Jyväskylän yliopistosta pääaineena filosofia. Hän on opiskellut esoteerista viisautta Alice Baileyn perustamassa Arcane koulussa (joka tapahtuu kirjekurssina englannin kielellä).

Lähteitä:

David Reigle, D.K. and Kalachakra. The Beacon 1991. Alice Bailey yhdistys ry. internet kotisivu on <http://koti.welho.com/tviital1> Linkeistä löytyy myös Esoteerinen elämänviisaus (Timo Viitalan kirjoituksia ja ajatelmia).

Baileyn teoksista Vihkimykset on juuri ilmestynyt (Del-fiini kirjat) uutena ja tarkistettuna suomennoksena. Sitä tulee seuraamaan Esoteerinen psykologia 1.

Tämä kirjoitus on jatkoa
Sinikka Junturan kirjoitukselle
Uusi Safiiri -lehdessä 1/2006
ss. 49-57 J.V. Snellman
- kansallishengen asialla
sivistyksen puolesta.

VALTIOMIES J.V. Snellman

SINIKKA JUNTURA

Snellman oli filosofi, yliopistomies, lehtimies, poliitikko ja pankkimies, kansan sivistäjä ja perheenisä. Valtiomiehenä hän sovelsi käytäntöön filosofiaansa. Snellman saattoi toiminnallaan kansan tietoiseksi sivistyksen voimasta, omaan kieleen ja kulttuuriin pohjaavasta kansallisesta identiteetistä. Hän myös herätti kansallishengen elämään kansan tajunnassa. Kansallishenki eli Snellmanissa itsessä vahvana ja teki hänestä suomalaisen suurmiehen, jonka työ elää sukupolvelta toiselle.

Kansallishenki ilmensi Snellmanille valtion ideaa, mikä todellistui lähitasolla perheessä ja laajemmin kansalaisyhteiskunnassa. Perheessä kansallishenki saa välittömän ilmaisunsa sen jäsenten keskinäisenä tunteena. Kansalaisyhteiskunnassa se ilmenee kansakunnan laeissa ja tavoissa. Yhteiskunnan jäsenenä, ”kansalaisena yleensä”, ihminen kokee niiden noudattamisen ulkoisen pakon aiheuttamaksi velvollisuudeksi.

Tiedostaessaan ajattelunsa avulla laeissa piilevän järjellisyys – niiden hengen – yksilö pyrkii toimimaan niiden mukaisesti. Omaehtoisesti, itse itselleen asettamasta velvollisuudesta. Kun lait ilmentävät Snellmanille kansakunnan tapaa, yksilö tulee tietoiseksi niissä piilevästä, transsendenttina ilmenevästä kansallishengestä.

Hän ei ole enää kansalainen yleensä, yhteiskunnassa yleensä, vaan Suomen kansalainen suomalaisessa yhteiskunnassa. Hän pyrkii tietoisesti saattamaan tahtonsa kansallishengen tahdon mukaiseksi. Hän ei toimi, vaan kansallishenki hänessä. Hän on suomalainen.

Snellmanin mukaan ajattelu ohjasi yksilön kehitystä. Professorina hän ohjasi opiskelijoita itsenäiseen ajatteluun. Aistihavaintojen avulla saatu tieto ei ollut riittävää. Opiskelun ei tullut olla pelkästään läksyjen lukua, kirjoissa esitettyjen ajatusten toistelua. Sillä ihminen ei käsitä omikseen sellaisia valmiiksi annettuja käsitteitä, joiden keskinäisiä yhteyksiä ajattelu ei tavoita.

Vasta kun yksilö tulee tietoiseksi maailmassa ilmenevästä järjellisydestä, olioista sinänsä, hän ajattelunsa avulla pystyy ymmärtämään erilaisten käsitteiden keskinäisen riippuvuuden ja yhdistelemään niitä eri tavoin toisiinsa. Silloin hänen uskonsa maailmassa vallitsevaan järjellisyyteen on vahva. Usko saa vahvistuksensa kokemuksesta, mikä taas vaatii pitkäjänteistä ja kärsivällistä työtä. Esimerkiksi Snellmanin uskon Hegelin filosofian järjellisyyteen on täytynyt olla vahva. Muutoin hän ei olisi tutkinut sitä vuosia pystyäkseen sen pohjalta kehittämään ja luomaan omaa filosofiaa.

Valtiot kehittyvät kuten yksilötkin vuorovaiikutuksessa toistensa kanssa. Lakeja ja tapoja ei ole järkevää siirtää sellaisenaan maasta toiseen, koska uudessa maassa kansa ei voi tiedostaa niissä omaa toimintatapaansa. Sen sijaan vieraiden maiden kulttuuriin tutustuminen antaa virikkeitä oman kulttuurin kehittämiseksi.

Hegeliläis-snellmanilaisen ajattelun mukaan silloin, kun valtioiden välisen integroitumisen kehittyessä edetään aistihavaintoihin pohjautuvasta ajattelusta olioissa piilevän järjellisyys oivaltamiseen, voidaan tulla tietoiseksi kansallishenkien ykseydestä maailmanhengessä. Ja ymmärtää, että tienä tähän ykseyteen on kansallishenkien ykseys maanosan hengessä. Ymmärtääkseen tämän kehityksen, yksilön tulee ajattelullaan tavoittaa kansallisvaltion käsitteen

kehitystä ilmentävä transsendentti idea.

Koska kansan enemmistö ajatteli suomen kielellä ja puhui suomen kieltä, Snellman näki, että kansallisen itsetietoisuuden perusta tuli luoda suomenkielellä. Hänen mukaansa ihminen syntyy tiettyyn kansakuntaan tiettyinä aikana ja on sidoksissa omaan aikaansa.

Vallitsevat olot ilmensivät sen aikaista kansan enemmistön kielellä ajateltua tapaa, minä järjellisyys oli mahdollista tiedostaa vain kansan omalla kielellä. Kansallistietoisuuden syntymiseen ei riittänyt, että sivistyneistö, joka edusti vain pientä osaa kansasta ja jolle enemmistön tavat olivat tuntemattomia, ehkä ymmärsi asian. Siihen tarvittiin välttämättä kansan enemmistöä edustavan ajattelun voimaa.

Suomen kielen aseman korostaminen ei merkinnyt silloin ja vielä vähemmän tänä päivänä ruotsin kielen kieltämistä osana kansallista identiteettiä.

Suomen kieli viralliseksi kieleksi

Aleksanteri II:n tullessa valtaan ilmapiiri Suomessa muuttui.

Snellmaniin ja hänen taitoihinsa uskottiin, sillä opiskelijoiden liikehdintä oli ollut vähäistä. Snellman oli tuominnut Ruotsissa asuvien suomalaisten emigranttien kirjoitukset Suomen palauttamisesta Ruotsin yhteyteen, koska Suomen valtiollinen kehitys oli mahdollista vain luottamuksellisissa suhteissa Venäjään, ei

Ruotsin holhouksessa sen maakuntana. Snellmanin mukaan puheet tuli lopettaa, koska tällä maakunnalla oli omat valtiolaitokset, oma kansallisuus ja kieli. Valtaapitävien luottamusta osoitti, että Snellman nimitettiin hakemuksetta professoriksi.

Krimin sodan jälkeen Aleksanteri II:n oli pakko tehdä muutoksia Venäjällä. Ne heijastuivat myös Suomeen 1863. Snellmanilla oli keskeinen rooli uudistusohjelman taustatyössä ja sen toimeenpanossa juuri nimitettynä senaattorina. Häneltä pyydettiin myös valtaistuinpuheen luonnosta pitkää aikaa koolle kutsuttujen valtiopäivien avajaisiin.

Snellman sai tietää hallitsijan tulosta Suomeen jo kesällä ennen valtiopäivien avajaisia. Kun senaatti oli vastahakoinen kielikysymyksessä, Snellman päätti toimia omin päin. Asia oli kansalliselle kehitykselle tärkeä ja sen toteutuminen lisäsi luottamusta keisarin ja suomalaisten välille. Snellman tarkisti Pietarista oliko mahdollista pyytää Hänen Majesteetiltaan matkan merkitystä korostavaa armonosoitusta, millaiseen täällä oli yleensä totuttu. Hänen ehdotuksestaan kielikysymys ja rahauudistus valittiin keisarille esitettäviksi. Kun keisari elokuussa tuli Suomeen hänellä oli mukanaan valmis asetusteksti.

Snellman tapasi hallitsijan Hämeenlinnassa. Keisari kertoi tunteneensa Snellmanin jo kauan ja olevansa iloinen, että oli pystynyt antamaan hänelle tehtävän, missä hän saattoi olla hyödyksi. Seuraavana päivänä kieliasetus hyväksyttiin. Suomen kieli sai tasa-arvoisen aseman ruotsin rinnalla. – Rahauudistusta siirrettiin, mutta sen luvattiin toteutuvan. Snellman on kirjoittanut muistelmissaan tahtovansa kiinnittää tulevienkin lukijoiden huomion tähän kohtaan “Mitä on Suomi? Kuinka paljon merkitsevät sen edut? Millainen hahmo on suomalainen senaattori? Ja mitä olin etenkin minä uusikona tuossa virassa? Kaikki tämä nimittäin 80 miljoonaa alamaista hallitsevan itsevaltiaan edessä. Hän katsoi olevansa velvollinen antamaan henkilökohtaisesti selityksen, miksi hän

Lex-veistos symboloi kansallishenkeä uudistusmielisen Aleksanteri II patsaan (Walter Runeberg) jalustassa Helsingin Senaatintorilla.

MARIA-LEENA SALOJUURI

torjui äkillisen ja tavallisia muotoja noudattamatta jätetyn anomuksen tai oikeastaan vain lykkäsi siihen suostumusta! Tällainen menettely voi johtua ainoastaan luontaisesta hyväsydämisyydestä ja sitä vastaavista hallitsemisen periaatteista.”

Snellmanin toiminta kielikysymyksen ratkaisemiseksi osoitti miten hän asioiden vaatiessa pystyi käyttämään “Pietarin tietä”. Suhteiden luomisessa häntä auttoivat asiantuntemus ja kyky suhtautua valtaapitäviin alamaisten kunnioituksella.

Suomen markka

Vuoden 1840 rahareformin jälkeen Ruotsin rahaa ei voinut enää käyttää, ainoastaan ruplaa. Suomen Pankilla oli oikeus laskea liikkeesen omiakin seteleitä. Snellman kirjoitti 1856 taloutta vaivaavasta rahanpuutteesta ja pohti seuraavana vuonna, miten sitä helpottaisi jos Suomen Pankin seteli olisi maan ainoa maksuväline. Oma markka saatiinkin 1860. Sen arvo oli neljäsosa ruplaa. Uudistus oli nimellinen, sillä venäläinen seteliraha säilyi virallisena maksuvälineenä.

“Valtiovarainministerinä” Snellman peri rahauudistuksen edeltäjiltään von Haartmanilta ja Langenskiöldiltä. Hänellä oli merkittävä rooli markan liikkeellelaskussa ja sen arvon vakauttamisessa. Uudistuksen rahoittamiseksi valtio tarvitsi rahaa. Lainaa ei aiempien lainojen lisäksi uskallettu ottaa. Rahoituksen järjestämiseksi etsittiin uudenlaista ratkaisua. Avuksi tuli 1862 perustettu Suomen Hypoteekkiyhdistys. Se tarvitsi myös ulkomaista rahoitusta. Päätettiin, että se hakee rahoitusta omiin ja rahauudistuksen tarpeisiin Keski-Euroopan pankkiireilta, tallettaa Suomen Pankkiin rahauudistukseen tarvittavan osan ja säädyt antavat lainalle takauksen.

Suomen Hypoteekkiyhdistys laski liikkeelle Suomen ensimmäisen yksityisen obligatiolainan Preussin markkinoille. Laina saatiin ja Hypoteekkiyhdistys talletti Suomen Pankkiin

kahdeksan miljoonaa markkaa “hyvinä ulkomaisina valuuttoina” tammikuussa 1865. Saman vuoden marraskuussa rahauudistus saatiin vihdoinkin päätökseen. Keisarin Porvoon valtiopäivillä antama lupaus omasta rahasta toteutui.

Uudistuksen toteutumista seuraavana päivänä Snellman kirjoitti viralliseen lehteen mm “kunpa jokainen Suomen asukas tässä yhteydessä muistaisi, että tämäkään hyvänteko ei ole vain Suomen suuriruhtinaan määräys, vaan suuren Venäjän keisarikunnan mahtavan itsevaltiaan tekemä myönnytys.” – Snellman oli luonut luottamukselliset suhteet myös venäläisiin finanssipiireihin. Ne arvostivat hänen asiantuntemustaan ja pyysivät häneltä 1866 lausunnon myös Venäjän rahauudistusta varten.

Euroopassa seurattiin Suomen rahauudistusta. Ihmeteltiin, miten Suomi suurvallan vähemmistökansallisuutena oli onnistunut solmimaan sopimuksen omasta rahasta. Ja miksi täällä pyrittiin eroon rahaunionista, kun muualla pyrittiin siihen. Snellmanin ajattelun pohjalta voidaan sanoa rahan seteleinä ja kolikkoina ilmentävän aisteilla tavoitettavaa fyysistä maailmaa sen arvon ollessa henkinen, ajateltu. Rahan kansallinen arvo loi näin osaltaan niitä perusteita, joita suomalaisen yhteiskunnallinen kehitys tarvitsi hänen aikanaan. Snellman tuskin kääntyy haudassaan vaikka olemme luopuneet markasta, sillä euro on ymmärrettävissä sitä käyttävien valtioiden yhteistahdon ajateltuna, henkisenä ilmennyksenä, osana rahan käsitteellistä kehitystä.

Taloudellinen hyvinvointi edistää sivistyksen kehitystä

Snellman seurasi mielenkiinnolla talousasioita. Hän luki ulkomaisia lehtiä ja taloutta käsittelevää kirjallisuutta. Tietoja hän sai myös Keski-Euroopan matkallaan toimiessaan Varhauksen ruukin omistaja Längmanin tulkkina ja oppaana. Heidän tarkoituksensa oli tutustua eurooppalaiseen metsäteollisuuteen. Sa-

mallalla Snellman sai tilaisuuden tutustua myös eurooppalaiseen kulttuuriin. Kun Kuopiosta Helsinkiin paluun jälkeen viranomaiset estivät hänen nimityksensä Helsinkiin perustettavan kauppapiston rehtoriksi ja merivakuutusyhtiöiden merivahingonlaskijaksi, Snellman otti vastaan ystävänsä kauppaneuvos Borgströmin tarjoaman kauppahuoneen pääkonttoristin paikan. Työ oli Snellmanille liiketaloudellinen korkeakoulu, sillä ulkomailla koulutuksen saanut Borgström oli kehittänyt kauppahuoneesta kansainvälisen ja yhden sen ajan suurimmista suomalaisista yrityksistä.

Talousasioita käsittelevissä kirjoituksissa Snellman painotti hengen ja aineen yhteyttä. Omaisuus merkitsi hänelle yksityisomaisuutta. Sosialismin ajatukset omaisuuden tasajasta ja yhteisomistuksesta olivat ristiriidassa tämän Snellmanin ajattelun kanssa eikä hän sen vuoksi hyväksynyt niitä.

Varsinaisesta yritystoiminnasta, joka oli Snellmanin aikana huonosti kehittyntä, hän puhui vähän. Hänen ajattelunsa hengessä sen merkitys yksilölle voidaan nähdä kansalaisyhteiskunnan toimintana lakien ja kansallisen tavan tuntemaan oppimisena. Eettisen yritystoiminnan edellytys on, ei lain kirjaimen, vaan sen hengen mukainen toiminta.

Talous edellyttää toimivaa lainsäädäntöä, minkä aikaansaamiseksi Snellman toimi. Hän vaati mm. elinkeinovapauden tunnustamista ja ammattikuntalaitoksen lakkauttamista. Hän kirjoitti metsänhoidon kehittämisestä, pankkien perustamisesta ja liikenneolojen parantamisesta. Hän kannatti vapaata ulkomaankauppaa ja piti valtakunnallisen "taulustolaitoksen" perustamista välttämättömänä riittävien tilastotietojen saamiseksi taloudenhoitoa varten.

Keski-Euroopan matkalla hän oli tutustunut myös rautatieliikenteeseen. Hänelle rautatien saaminen Suomeen oli tärkeä sijoitus tulevaisuuteen. Rautatietä voitiin käyttää ympärivuotisesti. Se oli nopeampi kuin vesiliikenne ja sopi paremmin myös ihmisten ja postin kuljettamiseen. Maan nouseva teollisuus tarvitsi

hänen mielestään kaiken mahdollisen tuen. Rata merkitsisi uuden ajan alkamista maamme historiassa.

Rautatiehanke oli Krimin sodan johdosta jäädytetty. Kun asia tuli uudelleen esille, Snellman teki konkreettisen ehdotuksen rataverkostosta kuljetusreitien saamiseksi sisämaasta rannikolle. Verkoston keskusalueena oli Hämeenlinnan Tampereen seutu. Keisari vahvisti hankkeen 1857. Ensimmäinen rata rakennettiin Helsingistä Hämeenlinnaan.

Lehtityötä kansallisen itsetietoisuuden herättämiseksi

Kirjoittaminen oli Snellmanille helppoa. Hän oli lukenut paljon ja monipuolisesti. Hänen oma hegeliläinen maailmankuvansa oli kehittynyt hänen tieteellisen tutkimuksen myötä hänen ulkomailla oleskelunsa aikana. Hänellä oli julistajan taipumuksia niin, että hän pystyi itse erittäin hyvin sivistämään kansaa.

Snellman oli ensimmäinen, joka tietoisesti käytti hyväkseen julkista sanaa uudistusten eteenpäin viemiseksi. Hän selvitti tarkoin niiden merkitystä saadakseen tukea hankkeilleen ja kirjoitti vastineita niitä vastustaneiden kirjoituksiin. Hän vaati tiedemiehiä saksalaisen esimerkin mukaan osallistumaan lehtikeskusteluun. Snellman uudisti lehdistöä tuomalla uusia asioita julkiseen keskusteluun. Niitä tarvittiin, koska hänen mielestään lehtien sisältö oli tähän asti ollut "ei paljon mitään"; umpimähkään lainattuja kirjoituksia ja vuosittain toistettavia anekdootteja ja tarinoita. Ainoastaan Morgonblad oli hänen mielestään ainakin alkuaikoina osoittanut pyrkimystä parempaan sisältöön.

Spanska Flugan, 'Espanjan kärpänen' oli Snellmanin ensimmäinen oma lehti, ja sitä ilmestyi kolmen vihkon verran. Niissä käsiteltiin mm. suomalaisen sanomalehdistön tilaa sekä arvioitiin tietoteoksia ja kaunokirjallisuutta. Lehden nimi viittasi senaikaiseen suosittuun lääkkeeseen, jolla oli haavalle siroteltuna paran-

tava vaikutus. Sensuurin vuoksi lehden “parantava” vaikutus sen sijaan jäi vähäiseksi.

Saatuaan pitkän odotuksen jälkeen oikeuden tuomion yliopiston kanssa syntyneeseen riitaan Snellman sai matkustusluvan ulkomaille. Marraskuussa 1839 hän saapui Tukholmaan. Hän pääsi pian viikkolehti Frejan toimittajaksi, sillä hän oli Ruotsissa ennestään tunnettu aiemmilta vierailuiltaan. Lehdellä ei Snellmanin mielestä ollut poliittisia päämääriä, vaikka se vastustikin hallitusta ja sitä tukevaa konservatiivista lehdistöä. Hän kirjoitti etupäässä ajankohtaisista sosiaalisista ja poliittisista aiheista, koska filosofia kiinnosti lukijoita vähemmän. Snellmanista kehittyi taitava sanankäyttäjä lehtitaistossa radikaalien ja konservatiivien välillä.

Aika Ruotsissa ja sen jälkeinen matka Keski-Eurooppaan antoi kaivattua etäisyyttä Suomeen. Etäisyyttä, mikä kokonaiskuvan hahmottumiseksi Suomen oloista oli tarpeen. Kolmen vuoden poissaolon jälkeen Snellman palasi kotimaahan, missä hän toivoi paikkaa yliopistosta ja mahdollisuutta jatkaa filosofista työtään. Kumpikaan toive ei toteutunut.

Elokuussa 1843 Snellman muutti Kuopioon toimien yläalkeiskoulun rehtorina. Seuraavan vuoden alusta hän alkoi julkaista Saimaa. Samaan aikaan hän alkoi toimittaa myös suomenkielistä Maamiehen ystävää. Siinä kirjoitettiin mm. navettojen rakentamisesta ja paleltuneista perunoista, lasten kasvatuksesta, luvunlaskusta ja paavin uskosta sekä ruotsin kuninkaista ja aurinkokunnan toiminnasta. Aina kun aiheeseen oli mahdollista liittää suomalaisuusasia, niin tehtiin. Snellman ehti tehdä Maamiehen ystävää 14 numeroa kolmen kuukauden aikana, kun hän lopetti, koska kahden lehden toimittaminen rehtorin työn ohella oli suuri urakka ja koska toimittamisesta ei saatu aikaan kunnan työsopimusta.

Snellmanin omaa viikoittain ilmestyvää Saimaa saatiin tehdä kaksi vuotta ennen kuin sen suuri lakkautti sen. Lehti oli suunnattu ruotsinkieliselle sivistyneistölle. Siinä oli kirjallisuusliite Kallavesi, “ihmisille, jotka kaipaavat

ravintoa ajattelulleen, luonteeltaan vakavampaa luettavaa”. Saimaa voidaan pitää Suomen ensimmäisenä merkittävänä kulttuurilehtenä. Se oli myös ensimmäinen sisämaassa julkaistu lehti. Aiemmat lehdet toimitettiin rannikko-kaupungeissa.

Koulu- ja lehtityön yhdistäminen vaati tiukkaa päiväohjelmaa, aikaista ylösnousua ja kirjoittamista myöhään yöhön. Kirjoittaessaan Snellman poltti savukkeita uskoen niiden edistävän luovuutta vaativala ajatustyötä. Saiman menekki oli alusta alkaen hyvä. Se kiinnosti sivistyneistöä ja sai vastakaikua erityisesti opiskelijoiden piirissä.

Snellman hoiti itse kaikki lehtityöt: kirjoittamisen, oikoluvun, postituksen ja talouden. Lehti julkaisi koti- ja ulkomaisia uutisia, muttei käsitellyt päivänpoliittisia kysymyksiä laajoisakaan yhteiskunnallisissa artikkeleissa. Kotimaan uutiset käsitelivät kieltä, kirjallisuutta ja elinkeinoja. Muita aiheita olivat mm runot ja kirjallisuusarvostelut. Ilmoituksia lehdessä oli vähän.

Saiman linja ei ollut ahtaasti kansallinen, vaikka Snellman esitti lehdessä kansallisuusohjelmansa, minkä mukaan kansakunnan tarkoitus oli toimia ihmiskunnan kehityksen hyväksi. Ohjelmassa vaadittiin suomen kielen saamista pääkieleksi, kansalliskirjallisuuden luomista, kansansivistystyön aloittamista ja kansan elinehtojen parantamista.

Tietäessään Saiman lopettamisen olevan lähellä Snellman käytti tilaisuutta hyväksi ja kirjoitti aiempaa suuremmin vallanpitäjien silmissä vaarallistakin ajatuksista.

Saiman lopettaminen ei pysäyttänyt Snellmania. Hän perusti pian uuden lehden – Lönnrotin nimissä – Literaturblad för allmän medborgerlig bildning. Snellman toimitti lehteä vuoden 1846 lopusta vuoteen 1849, jolloin hän muutti Helsinkiin. Krimin sodan herättämänä Snellman aloitti kirjoittamisen uudelleen ja otti Literaturbladın jälleen haltuunsa.

Pari esimerkkiä Snellmanin kirjoituksista: Literaturbladın numerossa 5/1863 Snellman

Emil Vikströmin veistos Suomen markan isästä J.V.Snellmanista

kirjoitti myös Venäjällä hyvin tunnetun artikkelin Sota vai rauha Suomelle. “Jos voisin, tahtoisin teroittaa maanmiesteni vakaumukseen, niin ettei se sieltä koskaan häipyisi pois, juuri tätä: että kansakunnan tulee luottaa ainoastaan itseensä.

Tähän vakaumukseen sisältyy, ettei kansakunnan pidä pyytää eikä tavoitella mitään muuta kuin sitä, minkä saavuttamiseen ja säilyttämiseen sillä on riittävästi valtaa.

On kyllä totta, ettei ole ainoatakaan niin voimakasta kansaa, ettei sen ole pakko alistua

historian välttämättömyyteen, jota se ei kykene valitsemaan. Vielä vähemmän on pieni ja heikko kansa tässä poikkeuksena. Mutta sellainen kansa voi osoittaa voimaansa itse alistumisessa; sillä ei ole olemassa mitään kohtaloita, joiden yläpuolelle ei voi kohota kehittymällä omista puitteissaan.”

Literaturbladin numerossa 6/1863 Snellman kirjoitti Yhteiskunnallisesta ja valtiollisesta vapaudesta. “Mikäli aika ja kyky ovat sallineet, olemme koettaneet ajaa myös henkisten intressien asiaa; mutta historia on myös opettanut meidät tajuamaan aineellisten intressien voiman ja merkityksen kansalliselle kehitykselle, ja ne ovat aina saaneet meistä hartaan puoltajan. Me uskomme aatteiden hallitsevan maailmaa, mutta tiedämme niiden käyttävän aineellisia intressejä välineinään... Ne (= aineelliset intressit) vaikuttavat ratkaisevasti myös valtiollista vapautta harkittaessa; opit ja teoriat ovat voimattomia, jolleivät saa niiltä tukea, kun on käytävä toimintaan.” Liberaalisten poliittisten oppien saarnaaminen on turhaa siellä missä “aineellisten intressien edustajat eivät vielä tunne valtiollisen vapauden tarvetta niiden edistämiseksi; samoin on perustuslakien seipittäminen sellaisissa oloissa ollut turhaa vaivaa. Varmempaa ja samalla kieltämättä parempaa oivallusta vaativaa työtä on joittenkin yleisten, kansallisten intressien saattaminen kansan tietoisuuteen, sillä ainoastaan tämän tietoisuuden pohjalle voidaan valtiollinen vapaus rakentaa siinä toivossa, että se tulee jossakin määrin pysyväiseksi. Sitäpaitsi vapaa valtiomuoto ei ole tullut millekään maailman kansalle liian myöhään; mutta sängen monet ovat koetelleet sitä liian aikaisin, niin että heidän on ollut pakko se jälleen hylätä.”

Tutkikaa Snellmania

Snellman oli filosofi, yliopistomies, lehtimies, poliitikko ja pankkimies, kansan sivistäjä ja perheenisä. Valtiomiehenä hän sovelsi käytäntöön filosofiaansa. Snellman saattoi toiminnallaan

kansan tietoiseksi sivistyksen voimasta, omaan kieleen ja kulttuuriin pohjaavasta kansallisesta identiteetistä. Hän myös herätti kansallishengen elämään kansan tajunnassa. Kansallishenki eli Snellmanissa itsessä vahvana ja teki hänestä suomalaisen suurmiehen, jonka työ elää sukupolvelta toiselle.

Suomalaisten arvostusta osoittaa Snellmanin menestyminen 2004 järjestetyssä Suuret suomalaiset -kilpailussa. Snellmanin ajattelun vaikutusta Suomen itsenäistymiseen ja suomalaisen yhteiskunnan kehittymiseen voidaan pitää merkittävänä. “Suomi ei saavuta mitään väkivalloin, sillä sivistyksen voima on sen ainoa pelastus”, Snellman kirjoitti Tukholmasta 1840. Ajatuksen, minkä lähes jokainen suomalainen tuntee.

Tänä vuonna on vietetty Snellmanin syntymän 200-vuotisjuhlavuotta, teemana sivistys. Vuoden aikana on julkaistu useita Snellmania käsitteleviä kirjoja. Hänen toimintaansa on esitetty julkisessa sanassa ja hänen kunniaakseen on järjestetty erilaisia tapahtumia eri puolilla Suomea. Niistä on syntynyt mielikuva, ettemme tunne riittävästi Snellmanin ajattelua. Saatikka että olisimme sisäistäneet hänen ajattelunsa hengen, maailmantapahtumisen järjellisyden.

Ensi vuonna itsenäinen Suomi täyttää 90 vuotta. On hyvä aika aloittaa Snellmanin kansallisvaltiokäsitteen tutkiminen, sen idean tiedostamiseksi ja käytäntöön saattamiseksi. Näin kunnioitamme Snellmanin, suomalaisen suurmiehemme elämäntyötä ja voimme lisätä henkistä ja aineellista hyvinvointia kansallishenkemme iloksi. ●

Kirjoittaja VTM Sinikka Juntura tutkii filosofian jatko-opinnoissaan yksilön, yrityksen ja valtion kehitystä maailmanhengen todellistajina yhdentyvässä maailmassa hegeliläis-snellmanilaisen ajattelun pohjalta.

Uusi Safiiri -lehdessä 1/2006 on kirjoitus Snellmanista sivistysfilosofina.

Lähdekirjallisuus

Sivistyksen voimalla, J. V. Snellmanin elämä, Raimo Savolainen, Julkaisija Opetusministeriö, Kustantaja Edita Publishing Oy, Helsinki 2006
 Snellmanin ja markan matkassa, J. V. Snellmanin taloudellisia kirjoituksia, Julkaisija Suomen Hypoteekkiyhdistys, Kustantaja Edita Publishing Oy, Edita Prima Oy, Helsinki 2006
 J. V. Snellman, Valtioviisas vaikuttaja, Toim. Raija Majamaa ja Leeni Tiirakari, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 1040, Karisto Oy, Hämeenlinna 2006
 J. V. Snellman, Teokset I – IV, K. J. Gummerus Osa-
 keyhtiön kirjapaino, Jyväskylä 1982–1983
 Snellmanin linja – henkisen kasvun filosofia, Reijo Wilenius, K. J. Gummerus Osa-
 keyhtiön kirjapaino, Jyväskylä 1978

Johan Vilhelm Snellman 1806–1881

12.5.1806 syntyi Tukholmassa
 1813 perhe muutti Kokkolaan
 1814 äiti kuoli
 1816 kävi Oulun triviaalikoulua
 1822–1827 Turun Akatemian opiskelija
 1823–1826 kotiopettajaksoja
 1827 vaihtoi teologian opinnot filosofisiin aineisiin
 1827 kotiopettajana
 1828 opinnot jatkuivat Helsingin yliopistossa
 1828–1829 kotiopettajana
 1831 valmistui filosofian kandidaatiksi
 1831–1837 Lauantaseura kokoontui
 1831 Helsingin lyseon latinan, logiikan ja kreikan opettajana
 1832 promovoitui maisteriksi
 1833–1836 Helsingin lyseon latinan kielen lehtori, latinan kielen harjoituskirja 1835
 1834–1836 Pohjalaisen osakunnan kuraattori
 1835 väitöskirja Hegelin järjestelmän absolutismin puolustus, nimitettiin filosofian dosentiksi, luennoi filosofiaa, psykologiaa ja filosofian järjestelmää
 1836 väitöskirja Mietteitä Leibnizin filosofisen opin historiallisesta merkityksestä
 1836 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran jäseneksi
 1837 nuoren kirjailijan apuraha kolmeksi vuodeksi, teokset Yritys logiikanesitykseksi luentojen pohjaksi ja Filosofian alkeiskurssin ensimmäisen niteen Psykologia, syyslukukaudeksi aiottu luentosarja Aka-
 teemisen vapauden todellisesta luonteesta ja olemuksesta, kiellettiin
 1838 ero dosentin virasta
 1840 Tukholmassa sai näkyvän aseman kirjallisissa piireissä vapaamielisen Freja-lehden toimittajana, julkaisi romaanin, Käy laatuun, elämätkuvaus. Jatkoa, logiikan ja oikeusopin oppikirjat sekä luentosarjan akateemisesta vapaudesta. Tübingenissä tieteellistä tutkimusta ihmisen ja jumaluuden samuudesta ja Persoonallisuuden idean valmistelua
 1841–1842 Tukholmassa poleemisia kirjoituksia Frejassa mm. Jeesuksen historiallisuudesta, julkaisi matkakuvauksen Saksan matkasta, ensimmäinen osa romaanista Neljä avioliittoa ilmestyi, pääteos Läran om staten (Valtio-oppi) syntyi paluu Helsinkiin, missä tily vastaanotto

1843 keväällä lentosarja Hengen olemuksesta, syksyllä nimitettiin Kuopioon yläalkeis koulun rehtoriksi
 1844 Saima ja Maamiehen Ystävä alkoivat ilmestyä
 1845 vihittiin apteekkarintytär Johanna Loviisa (Jeannette) Wennbergin (1828–1857) kanssa Saima lakkautettiin
 1846
 1847–1849 Literaturblad för allmän medborgerlig bildning -lehti ilmestyi, nimellisenä pää toimittajana Elias Lönnrot
 1848 opintomatka Baltiaan, Saksaan, Englantiin ja Ranskaan tehtaanomistaja E. J. Långmanin tulkkina ja seuralaisena, kohteena metsäteollisuus
 1848 väitös Hengen suhteesta aineeseen, vapautuvaa professorin virkaa varten. Asetettiin 1. ehdokassijalle muttei saanut tehtävää
 1849 erosi Kuopion yläalkeiskoulun rehtorin virasta, muutti perheineen Helsinkiin. Perui hakemuksen Uppsalan yliopiston professorin virkaan. Suunnitteli Helsinkiin kauppaopiston, mutta ei nimitetty koulun johtajaksi
 1850 Riiassa hankki pätevyyyden merivahinko tarkastajaksi mutta syrjäytettiin meriva hingonlaskijan virkaa täytettäessä
 1851 ystävänsä Henrik Borgströmin kauppa huoneen pääkonttoristiksi
 1855–1863 Literaturbladin toimittajana
 1856–1863 nimitettiin hakemuksetta siveysopin ja tieteiden järjestelmän professoriksi Kei sarilliseen Aleksanterin yliopistoon puoliso Johanna Snellman kuoli 29-vuotiaana synnytyksen jälkeiseen tulehdukseen kanslianeuvoksen arvonimi
 1859 pedagogiikan vt. professori
 1860–1861 kutsuttiin senaatin jäseneksi,
 1863 ero professuurista
 1866 korotettiin jälkeläisineen aatelissäätyyn
 1868 ero kenraalikuvernööriin kanssa syntyneen erimielisyyden vuoksi
 1868–1872 hiljaista yksityiselämää
 1869–1881 Suomen Hypoteekkiyhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja, pöytäkirjat lehtikirjoittelusta (–1871)
 1870–1874 Suomalaisen Kirjallisuuden seuran esimies, suomalaisen tiedeseuran puheenjohtaja (–1871)
 1872 osallistui valtiopäiville aatelissäädyn jäsenenä
 1877–1881 suomenmielisen Morgenbladet-lehden avustajakunnassa kirjoittaen 58 artikkelia ja valtiollista katsausta osallistui valtiopäiville aatelissäädyn jäsenenä (valiokuntajäsenyyttä)
 1877
 1881 ylioppilaiden järjestämä 75-vuotisjuhla 12.5. ylioppilastalossa
 1881 kuoli 4.7. kesäpaikassa Kirkkonummella, siunaus 7.7. Helsingin Vanhassa kirkossa, muistopuheen piti Z. Topelius

Lapset:

Hanna 1846–1882, huolehti sisaruksistaan ja van-
 henevasta isästään
 Anders Henrik (Hinni) 1848–1911, juristi ja oikeus-
 osaton senaattori
 Johan Ludvig (Janne) 1850–1909, senaatin esitteli-
 jäsihteeri
 Wilhelm 1851–1933, piirilääkäri ja lääkintöneuvos
 Magdalena 1853–1855
 Karl 1855–1928, Tie- ja vesirakennushallituksen ylijohtaja
 Gustaf 1857, kuoli synnytykseen

BÖRJE FRI

Uusi orkidea-aika

Rakkaus kauniisiin kukkiin on kai aivan luontainen puutarhurilla. Se on ilmeisen luontainen myös monella muulla ihmisellä.

Olin 1980-luvulla hyvin aktiivinen myös orkidearintamalla. Oli pieni seura nimeltään Orkideaseura ja se julkaisi oman neliväri-lehtensä nimeltä Orchis. Taisin silloin edetä lehden päätoimittajaksi asti. Sittenmin Orkideaseura sulautui nykyiseen Suomen Orkideayhdistykseen.

Luonnossa

Aistin kohtaavani Jumalan ilmenneenä luonnossa kauniin orkidean muodossa. Mikä miellyttävä tapaaminen! Kohottavan kauniit kasvit pysäyttävät ihailemaan. Suomessa tunnemme luonnonvaraisena ainakin maariankämmekän, lehdokin, tikankontin sekä suoneidonvaipan mantereella ja saaristosta vielä seljakämmekän (Adam och Eva).

Nykyään Suomen orkideat eli kämmekät ovat rauhoitettuja. Maariankämmekä ja suoneidonvaippa ovat myynnissä puutarhamyymälöissä, harvinaisina myös tikankontti ja muita puutarhaan sopivia lajeja.

Kokoelmia ja akateemista tietoa

Orkideaa katsellessa saattaa päätyä sellaiseen tulokseen, että kukka on paitsi kaunis myös jotenkin henkevä tuntuinen. Ilmentääkö orkidea henkeä aineessa? No tottahan toki, aivan kuten muutkin kasvit. Orkideoissa tuntuu olevan hyvää ja korkeatasoista henkeä, niissä oleva tieto on akateemista.

Tästä tietysti seuraa, että itseään kunnioittava yliopisto – tiedostamattaankin – pitää elävää orkideakokoelmaa omassa kasvitieteellisessä puutarhassaan ja säteilee sitä kautta henkistä akateemista tietoa. Näin on yleensä ja Helsingissäkin oli hieno ja hyvin hoidettu orkideakokoelma Kaisaniemen kasvitieteellisessä puutarhassa omassa kasvihuoneessaan – orkideahuoneessa – aina viime peruskorjauksiin saakka. Nyt ne puuttuvat Kaisaniemestä ja Helsingin ydinkeskustasta. Helsingin kaupungilla on onneksi Talvipuutarhassa Töölönlahdella hyvä orkideakokoelma yleisölle avoinna. Orkideat vetävät katsojia, niitä tullaan katsomaan uudestaan ja uudestaan.

Kasvattajan ilo

Mielestäni kannattaa kasvattaa ja harrastaa myös orkideoita, jos yleensä pitää huonekas-

Katleijaristeymä. Nuoruus ja lapsenomaisuus näkyy ja huokuu monista katleijasuvun kukista.

veja. Tutut, helppohoitoiset perhoskämmevät (Phalaenopsis) ovat tutustuttaneet suomalaiset näihin hienoihin kasveihin. Perhoskämmevä kukkii kauan ja se pärjää yhdellä viikottaisella upotuskastelulla. Katleijat (Cattleya) ovat monien mielestä kämmekköiden kerma. Katleijojen kauniinmuotoiset kukat näyttävät paljolti suloisilta lapsilta tai enkeleiltä ja uskon että tämä läsnäoleva nuoruus tarttuu myös josain määrin kasvien hoitajiin. Toinen mielenkiintoinen orkideasuku on venuksenkengä (Paphiopedilum), jonka kukassa on selvä kuppi. Tämä kuppi näyttää profiilissa hyvin paljon ihmisleualta, pohtivan filosofin hyvin kehittyneeltä leualta. Nämä venuksenkengät ovat maaorkideoita ja viihtyvät asuinhuone-

olosuhteissa. Näiden kukkien hoitaja saa varmasti oman osansa pohtivasta älystä.

Oma orkideahuone

Yleensä olen ollut mukana Hengen ja Tiedon messuilla, siellä tapaa vanhoja tuttuja. Tänä vuonna veri veti taas kukkien pariin – samaan aikaan oli Suomen Orkideayhdistyksen orkideanäyttely Helsingissä. Palasin siis pitkän tauon jälkeen tuttuihin ympyröihin.

Lupasimme vaimon kanssa hoitaa osan kukkien myynnistä näyttelyvieraille. Näin ollen hankimme suuren määrän erilaisia orkideoita ja avasimme Orkideahuoneen puutarhamyymäläämme Sofianlehdossa. Jatkamme perinnettä. ●

Ihminen systeeminä

Minä olen juuri nyt sitä mihin samaistun. Jos samaistun pelkoon, tunnen pelkoa. Jos samaistun illoon, tunnen iloa. Tunteet ovat kuitenkin hetkellisiä, jos ne eivät saa lisää energiaa, ne laantuvat ja muuttuvat ajan oloon. Tämä on tavallaan minun systeemissäni tapahtuvaa jatkuvaa aaltoliikettä, jossa yksi aalto ei vielä merkitse paljoa kokonaisuuden kannalta.

JARI KIIRLA

Ihmisellä on taipumus samaistua ajatteluunsa. Tästä näkökulmasta voisi sanoa, että olen mitä ajattelen. Se mikä on merkitsevää, ja mikä aika pitkälle kuvaa minua toimivana systeeminä, on ajattelukäytäntöni. Ajattelukäytännöt ovat tapoja ajatella, ikään kuin uria, joihin toistuvasti ajaudun. Sen seurauksena alan toteuttaa niiden mukaista ajattelua. Tämä tapahtuu hyvin usein tiedostamattani. Jos herään siihen, että olen päätenyt taas samaan ongelmatilanteeseen kuin niin usein aiemminkin, on aika katsoa, miten ajattelin, että pää-

dyin tähän. Näin voin nostaa tietoisuuteeni ajattelun niitä uria, joita toistan epätydyttävien seurauksin.

Ajatteluuni vaikuttaa se, millainen olen systeeminä ja se, millainen vuorovaikutus minulla on muiden systeemien kanssa (muut ihmiset, perhe, työpaikka, jne...). Tässä on tarkoitus hahmottaa ihmistä hänessä toimivien erillisten systeemien kautta, ei niinkään vuorovaikutussysteemien. Ihminen on tosin systeeminä dynaaminen ja muuttuu jatkuvasti ollessaan erilaisissa vuorovaikutuksissa.

Ihmisen tutkiminen ilman vuorovaikutusta omana erillisenä systeiminään on kuin elottoman kehon tutkiminen. Voimme siitä tutkia lähinnä rakenteellisia asioita. Lauri Rauhalaan kirja Henkinen ihmisessä voi olla siinä suureksi avuksi. Psykykinen ja henkinen nähdään kirjassa osina ihmisen ei-fysiologista olemusta. – Otetaan systeeminen lähestymistapa ja kutsutaan näitä systeemeiksi. Ovathan ne tavallaan erillisiä tasoja ihmisen olemisessa. Tarkastellaan ensin millainen psykykinen systeemi meissä on. Tarkastellaan sitten millainen on henkinen systeemi meissä. Perehdytään seuraavaksi näiden psykykisen ja henkisen perspektiivieroon. Lopuksi yritetään hahmottaa suuntaviivoja, joiden mukaan ihmisen olisi hyvä edetä tämän ihmiskäsityksen puitteissa.

Psyykkinen systeemi ihmisessä

Psyykkiselle tunnusomaista on koettu elämyksellisyys eli jokin tajunnan sisäinen virittyneisyys... Ihmisen elämäntilanne tai omat orgaaniset prosessit herättävät aistien välityksellä perusvireitä, tunteita, kuten ahdistuneisuutta, pelkoja, tyytymättömyyttä, onnellisuutta, jäsentymättömien halujen ja pyyteiden yllykkeitä jne. ... Se on aina myös privaattia, so. oman psykosomaattisen kokonaisuuden sisällä ja olemassa vain sille itselleen. Psyykkinen taso ei omaa itsetiedostusta. Se ei pysty tarkastelemaan itseään eikä arvioimaan itseään suhteessaan maailmaan. Puheena olevat elämykselliset tunnot vain vallitsevat, ja tajunnallinen olemassaolo on ikään kuin niille antautuneena ja vain niiden kokemisen tilassa. (s. 65)

Miten tämä voidaan hahmottaa systeemisyyden kautta? Psyykkinen systeemi on ihmisessä elämyksiä kokeva systeemi, joka systeeminä on itsestään tiedoton. Se näyttäisi olevan sellainen systeemi ihmisessä, joka lähinnä reagoi ulkomailman siihen kohdistamiin ärsykkeisiin. Sitä värittää erityisesti tunnepitoisuus. Voimakkaat tunteet ovat eräs keino, jolla psyykkinen systeemi kaappaa ihmisessä vallan. Jos näin pääsee tapahtumaan, tuon kaappauksen aikana ihminen ei pysty tietoisesti tekemään valintoja vaan ajautuu tuulen vietävänä. Vastaavalla tavalla johdannossa mainitut ajattelu-urat, joissa samoja ajattelukäytäntöjä toistetaan, vaikuttaisi psyykkisen systeemin ominaisuudelta. Psyykkinen systeemi ohjaa ihmistä menemään ajattelu-uran mukaan.

On hyvä muistaa, että psyykkinen systeemi voi virittyä myös positiivisiin tiloihin ja tunteuksiin ihmisen kokonaissysteemissä kuten onnellisuus, ilo, rakkaus jne. Monesti tapahtumissa on meille tärkeää juuri tunteukset. Millainen tunnelma oli. Sen sanallinen kuvaaminen toiselle ihmiselle voi olla vaikeaa, koska tuon kuvauksen pitäisi herättää toisessa ihmisessä mahdollisimman samankaltainen psyykkisen systeemin virittyneisyyden tila.

Pelkkä tiedollinen tieto harvoin käynnistää ihmisessä muutosta. Tunnelman merkitys

on tärkeä erityisesti siksi, että se käynnistää ihmisessä muutosprosessin, joka muutoin ei käynnistyisi. Pelkkä teoreettinen tieto ei varmasti synnyttäisi samanlaista muutosprosessia, koska käynnistymiseen tarvittava energia jäisi puuttumaan.

Henkinen systeemi ihmisessä

Henkisellä tajunnan tasolla ihminen voi etäännyttää oman psyykkisen peruskokemuksensa mukana olemisen tilasta ja tehdä siitä asian asioiden joukossa. Henkinen voi siten tarkastella ja analysoida myös oman tajunnan sisällä psyykkistä ja käsitteistää sen kokemusaineksia. Filosofoivasti sanotaan, että psyykkinen tällöin objektiivoidaan. Tämä tarkoittaa sitä, että käsitteistettynä kokemus ei ole enää privaattia yksilötajunnan sisäistä tapahtumista, vaan yleistä ja muille kommunikativissa olevaa merkityssisältöä. ... Psyykkinen tajunnallisuus on kuitenkin välttämätön ehto sille, että henkistä käsitteellistämistä voisi olla olemassa. Henkinen toteutuu aina jossakin tajunnan tilassa. ... henkinen toimii ihmispersoonassa tietävänä ylärakenteena, arvottavana ja tietoisesti vastuullisena ohjaajana. (s. 65-66)

Miten tämä voidaan hahmottaa systeemisyyden kautta? Henkinen systeemi on ihmisessä tavallaan tuo vapaa ja itseohjaava toimija. Se kykenee arvioimaan psyykkistä systeemiä ihmisessä ja parhaimmillaan se näkee, mikä on ihmisen kokonaissysteemin kannalta mielekästä.

Psyykkisen systeemin kokemusten jäsentämisestä henkisellä systeemillä voisi kutsua myös metatason ja objektitason vuoropuheluksi. Siinä ihminen tietoisesti pyrkii tarkastelemaan kokemuksiaan metatasolta.

Henkisen kehittyneisyyden korkeatasoisuuden yhtenä tärkeänä osoittajana voidaan pitää arvotajunnan kirkkautta. ... Ideaalisessa tapauksessa henkisessä ilmenee selkein vaatimuksina, mitä sinun pitää ja mitä sinun ei pidä tehdä. Tällainen ylilyksilöllinen arvopäämäärä ja oman psykofyysisen olemassaolon sanelema pyydeluon-

teinen tavoite ovat usein jyrkässä ristiriidassa keskenään. ... Draaman sankari ei voi tinkiä henkisyytensä asettamista vaatimuksista. Merkitsisi koko draaman idean romahtamista, jos sankari luopuisi henkisen ideansa toteuttamisen tavoittelusta. (s. 69)

Systeemisesti ajateltaessa voidaan nähdä, että psyykkinen ja henkinen systeemi taistelevat ihmisessä tavallaan toisiaan vastaan. Henkinen systeemi toimii ihmisessä hyveiden kautta. Psyykkinen systeemi taas toimii hyvin pitkälle tunne-energian kautta. Tässä tulee mielestäni hyvin esille ihmisen kokonaissysteemin kah-tiajakautuneisuus.

Henkisen käsittäminen vain tiedon muodostuksen ja sillä operoimisen välineeksi merkitsisi henkisen robotisoinnista. ... Tuntuisi siksi oikeutetulta, että edellä usein mainitut intuitio, pyhyyden kokemus, kauneuden lumo ja monet arvotunteet luettaisiin henkisiin toimintoihin kuuluviksi, ... Ne eivät suhteuta ihmistä samalla tavalla maailmaan kuin selviää toimintamallaja mahdollistava ja tarjoava tieto. ... Puheena olevat henkiset kokemukset muistuttavat epäintentionaalisuutensa ja esikielettävyytensä johdosta edellä luonnehdittuja psyykkisiä tiloja myös siten, että nämäkin merkitykset sulkeutuvat aluksi vain kokevan ihmisen maailmankuvaan. Olennainen ero on kuitenkin siinä, miten ne osallistuvat ihmisen kehitykseen. Näiden ”äänettömien” henkisten toimintojen ensisijainen tehtävä näyttää olevan se, että ne rikastavat yksilöllisen kokemuksen kokonaisuutta. ... Syventynyt yksilöllinen henkinen kokemus voi näin olla kasvualusta myös yksilölliselle henkisille toiminnoille esimerkiksi pyrkimyksissä arvopäämäärien toteuttamiseen. ... Psyykkiset perusvireet eivät yleensä kasvata eettistä subjektia niin kuin nämä yksilöllistävät henkiset toiminnot tekevät (s. 71)

Näyttäisi siltä, että myös ihmisen henkiseen systeemiin liittyy kokemuksellisia tekijöitä. Tämä näyttäisivät olevan kuitenkin laadullisesti eroavia psyykkisen systeemin kokemuksista. Edellä mainitut intuitio, pyhyyden kokemus ja kauneuden lumo ovat ehdottomasti laadul-

lisesti ylärekisteriä ihmisessä ja luokiteltavissa henkiseen systeemiin kuuluviksi. Ne näyttäisivät olevan niitä keinoja, joilla henkinen systeemi voi ihmisessä kilpailla psyykkisestä systeemiä vastaan kokemuksellisuuden alueella. Sitä kautta ne voivat johtaa ihmistä yhä enemmän hyveiden polulle ja vahvistamaan henkisen systeemin vaikutusta ihmisessä.

Puheena olevat yksilölliset ja ainutkertaiset persoonaa kehittävät henkiset kokemukset voidaan toisaalta paradoksaalisesti nähdä myös kaikkein äärimmäisillä tavalla yleistävinä ja universaalis-ta todellisuudesta paljastavina tietämisen muotoina. ... Tällöin on kuitenkin kyseessä aivan toinen tiedon käsite kuin se, mikä yleensä on käytössä länsimaaisessa filosofiassa. (s.71)

Henkisen systeemin kokemuksellisuus saattaisi siis ollakin yleistettävissä. Nähdäkseni tässä vaaditaan kuitenkin sitä, että toisella ihmisellä on laadullisesti samankaltaisia kokemuksia, jotta hän kykenee niitä ymmärtämään.

Kokonaisuutena voisi sanoa henkisestä systeemistä, että se kirkastaa ihmisen ajattelua ja kasvattaa ihmisessä tahtoa muuttaa itseään hyveellisemmäksi ja kehittää omia luonteen-vahvuuksiaan.

Psyykkisen ja henkisen systeemin perspektiiviero

Karkeana jaotteluna voisi käyttää maakeskeistä ja aurinkokeskeistä ajattelutapaa. Se hieman kärjistääkin psyykkisen ja henkisen systeemin eroa, mutta sitä kautta tuo sen paremmin päivänvaloon.

Psyykkistä systeemiä kuvastaa maakeskeinen ajattelutapa. Maakeskeiseen ajattelutapaan kuuluu, että muiden planeettojen ja auringon nähdään kiertävän maata. Se asettaa minän keskipisteeseen ja ympärillä oleva maailma sijoittuu ulkokehälle. Kokonaissysteemin muiden osien hyvyttä arvioidaan sen mukaan, millaisia vaikutuksia ne minussa herättävät. Muille osasysteemeille annetaan sitä parempi arvosana, mitä paremman vaikutuksen ne

minussa herättävät. Tämä voi johtaa ihmisen itsensä kannalta vääristymiin esim. mielihyvän tavoittelussa. Se myös eristää ihmistä noista muista osasysteemeistä.

Henkistä systeemiä kuvastaa aurinkokeskeinen ajattelutapa. Aurinkokeskeiseen ajattelutapaan kuuluu, että kaikkien planeettojen nähdään kiertävän aurinkoa. Aurinko - elämänantaja - on keskipisteessä. Maaplaneetta on yksi planeetta muiden joukossa tasa-arvoisena. Minä ja sinä olemme osia tästä kokonaissysteemistä, jonka keskus on elämänenergia – elämän luova voima - ja me pyörimme sen ympärillä. Nyt ei olekaan tärkeintä, mitä joku osasysteemi herättää minussa, vaan mitä se herättää tässä kokonaissysteemissä, jonka osa olen. Näin eettiset ja moraaliset ohjeet ovat luonnollisia ja helposti perusteltuja. Tässä ymmärryksessä haluan painaa mahdollisimman monen osasysteemin plusnappia. Näin kokonaissysteemin plussat lisääntyvät ja myös minä saan kokonaissysteemiltä enemmän plussaa. Eli kuten Mikko Alatalo lauloi Mikko Niskasen Ajolähtö-elokuvan tunnusmusiikissa. ”Älä kysy, mitä isänmaa voi vuoksesi tehdä, vaan kysy, mitä tehdä voit isänmaan vuoksi.”

Väittäisin, että ihminen ei voi olla oikeasti sisäisesti nöyrä ennen kuin hän todella pystyy ajattelemaan, tuntemaan, tahtomaan ja toimimaan aurinkokeskeisen ajattelutavan pohjalta. Nöyristely, itsensä vähätteleväminen ja muut vastaavanlaiset taipumukset syntyvät maakeskeisestä ajattelutavasta. Ehkä tärkeimpiä henkisen kehityksen mittareita on se, miten hyvin kyseinen henkilö pystyy kaikessa jokapäiväisessä toiminnassaan (perheen parissa, työpaikalla jne.) toimimaan aurinkokeskeisen ajattelun pohjalta.

Ihminen systeeminä kohti hyvää elämää

Miten tuo edellä esitetty auttaa meitä ymmärtämään ihmistä? Se antaa erään tavan hahmottaa ihmistä kokonaisuutena. Se nostaa esiin ihmisessä toimivat kaksi eri systeemiä. Se antaa työkaluja, miten nämä systeemit psyykkinen

ja henkinen kyetään erottamaan ihmisessä. Uskon, että tätä kautta ihminen kokonaissysteeminä, ja siihen liittyvät ristiriidat voidaan paremmin ymmärtää. Ymmärrettyään omaa systeemiään paremmin ihminen voi ymmärtää paremmin myös niitä inhimillisiä systeemejä, joiden osa hän on.

Psyykkinen systeemi toimii hyvin pitkälle tiedostamattomasti. Ymmärtääksemme itseämme henkisen systeemin täytyy kehittyä meissä. Sen täytyy objektivoida psyykkistä systeemiä, jotta meille alkaa muodostua selkeämpi kuva maailmasta. Tuota kuvaa voidaan verrata karttaan. Mitä selkeämpi ja todenmukaisempi meidän karttamme on, sitä paremmin pystymme elämässämme toimimaan viisaasti. Sen kartan perusteella meidän on elämässämme edettävä, oli se sitten millainen tahansa. Kartoissamme on kuitenkin paljon kartoittamattomia tuntemattomia alueita, joista meillä ei ole mitään tietoa. Emme voi koko elämäämme välttää noita tuntemattomia alueita. Joskus elämässä olevat tapahtumat ajavat meidät sinne tai menemme sinne omasta vapaasta tahdosta heittäytymällä tuntemattomaan. Tuntemattomalle alueelle meneminen avaa meille aina mahdollisuuksia. Miten voisimme käyttää niitä hyväksi? Mikä auttaa meitä suunnistamaan siellä oikeaan suuntaan ja estää meitä totaalisesti eksymästä?

Hyveet ovat sisäisiä kompasveja, jotka osoittavat aina oikeaan suuntaan. Ne estävät meitä eksymästä täysin. Kompassi ei kuitenkaan kerro meille kuin suunnan. Se ei kerro meille, miten pääsemme haluamaamme päämäärään järkevästi. Meidän tehtävämme on sitten katsoa, miten käytännössä tuonne oikeaan suuntaan mennään. Usein on viisaampaa kiertää järvi, kuin uida sen yli. Hyveiden käytäntöön soveltaminen ei siis ole aivan ongelmaton. Meidän tulisi tuntea ne hyvin syvällisemmän ymmärryksen tasolla, eikä vain tiedollisella tasolla. Kun hyveet ovat kompassinamme, voimme turvallisesti heittäytyä ja lähteä matkalle myös tuntemattomaan.

Näyttäisi siis siltä, että ihmisen kannattaa pyrkiä henkisyYTEEN. Psykkisyydellä on oma tehtävänsä, mutta sen ei pidä antaa hämärtää ihmisen suuntaa. Tässä oikeastaan palataan siihen, mitä alussa sanoin. ”Minä olen juuri nyt sitä mihin samaistun.” On siis äärimmäisen tärkeää, mihin systeemiin itsessään ihmisen samaistuu. Pidemmällä aikavälillä se määrittää, miten ihminen kehittyy ja hahmottaa itsensä. Jos ihminen pääsääntöisesti samaistuu psyykkiseen systeemiinsä, on elämä hänelle eräänlainen näytelmä, jossa hän on mukana näyttelijänä. Jos ihminen kuitenkin samaistuu henkiseen systeemiinsä, on hän näytelmässä mukana kirjailijana. Hän muovaa aktiivisesti niitä juonenkäänteitä, joita hänen elämässään tapahtuu. Elämässämme on lukuisia tapahtumia, jotka voivat olla sysäyksiä psyykkisestä systeemistä henkiseen systeemiin siirtymiseen. Se mitä lopulta tapahtuu, on kuitenkin kiinni ihmisestä itsestään.

Usein filosofoinnin ongelma on se, että liikutetaan liian kaukana siitä arkitodellisuudesta, missä hyveet todellistuvat tekojen kautta. Ihminen haluaisi ilmentää hyveitä jokapäiväisessä elämässään. Hänen päämääränsä saattaa kuitenkin olla asetettu korkealle. Sen saavuttaminen ei tunnu arkitodellisuudessa oikein mahdolliselta. Miten tuota suurta päämäärää kohti tulisi pyrkiä? Näkisin kaksi merkittävää asiaa, jotka tukevat toinen toisiaan. Nämä kaksi asiaa ovat maailman hahmottaminen systeiminä aurinkokeskeisen ajattelun kautta ja pienten tekojen ”laki”.

Aurinkokeskeinen ajattelutapa on jo esitellykin edellä. Periaatteessa kyse on vain perspektiivierosta. Kun aurinkokeskeistä ajattelutapaa alkaa sisäistää, ihmisen havainnot ja käsitys maailmasta muuttuvat. Pieni perspektiiviero voi saada aikaan todella suuren muutoksen ihmisessä.

Pienten tekojen ”lakia” voi lähestyä kiinalaisen sananlaskun kautta. Siinä sanotaan, että pitkäkin matka alkaa yhdestä askeleesta. Usein näemme matkan niin pitkänä, että emme ota

sitä ensimmäistä askelta. *Erityisen selvinä pienten valintojen suuret vaikutukset tulevat ilmi perheen kaltaisissa läheisen yhteiselämän muodoissa. Juuri niissä henkiset valintoina toteutuvat pienet huomaavaisuudet ovat ilmapiiriä luovia.* (s.119) Pienet teot voivat olla äärettömän merkityksellisiä, koska ne ikään kuin aloittavat matkamme kohti määränpäättä. Yksi leveä hymy tänään. Kaksi lempeää kiitosta huomena. Neljä hyvää ja kaunista sanaa rakkaalle... Kuten huomaatte pienestä muutoksesta voi lähteä eksponentiaalinen kasvu kohti hyveitä arkitodellisuudessamme. Näkisin, että on hyvä olla tuo pitkän tähtäimen tavoite, jota kohden pyritään menemään. Siihen ei pidä kuitenkaan sokeutua, vaan enemmänkin keskittyä toteuttamaan tuota tavoitettaan pienissä asioissa jokapäiväisessä elämässä. Hyveitä voi toteuttaa vain yhdessä hetkessä – nykyhetkessä. Voi aina miettiä menneitä ja tulevia tekojaan. Niiden tehtävä on kuitenkin oikeastaan vain opettaa meitä toimimaan oikein tässä hetkessä – nykyhetkessä. ●

Lähde

Lauri Rauhala, Henkinen ihmisessä. Yliopistopaino, Helsinki 1992

Kirjoittaja Jari Kiirila on insinööri ja hän on kiinnostunut ymmärtämään ihmistä ja inhimillisiä kanssakäymisen muotoja. Tavoitteena on parantaa jokapäiväisen elämän laatua. Innostus kirjoitukseen syntyi Esa Saari-sen TKK:lla keväällä pitämistä luennoista.

Minullakin on flow... ja minulla!

TUULA UUSITALO

Nuori poika haluaa koripallotähdeksi. Hän harjoittelee päivät päästään pallon käsittelyä unohtaen kaiken muun. Hänellä on ilmiselvä flow.

Pianisti soittaa hurmiossa. Vaikeat sävelkuviot syntyvät helposti ja niissä on ainutkertaisuuden tunne. Hänellä on ajantaju kadonnut, ainoastaan musiikki on hänelle olemassa. Pianisti on päässyt flow-tilaan. Yleisö syttyy siitä ja on innoissaan.

Yrittäjä taistelee vaikeuksia vastaan. Hän ottaa lainaa ja raataa saaden lopulta yrityksensä menestymään. Jälkeenpäin hän arvioi vaikeiden aikojen olleen elämänsä onnellisimpia. Hänelläkin on ollut tuolloin flow. Hän on unohtanut itsensä ja keskittynyt siihen mitä pitää tärkeimpänä.

Tietokonenörtti tekee uudenlaista ohjelmaa. Hän haukkaa välillä pizzaa ja hörppää kokista. Ja jatkaa hellittämättä työtään. Hänelläkin on voimakas flow.

Pyhimys antaa itsensä kokonaan jumalalliselle rakkaudelle ja toisten palvelemiselle. Hän nousee henkisesti korkealle tasolle. Flow antaa hänelle tunteen Jumalan rakkaudesta, joka virtaa hänen kauttaan.

Ehkä kaikkein merkillisin flow-ilmiö on työläisellä, joka on kehittänyt oman taitavuutensa niin ääriarjoille, että ehtii lepäillä liukuhihnan ääressä odottaessaan, että muut pääsevät hänen peräänsä.

Esimerkit ovat elävästä elämästä, niitä on helppo tunnistaa, vaikkei erillisiä nimiä mainittaisikaan. Viimeinen esimerkki on Mihaly Csikszentmihalyin kirjasta Flow, Elämän Virta.

Taito, joka toisilla on

Raamatussa opetetaan olemaan kokosydämissä puolesta tai vastaan. Penseät ”sytkäistään ulos”. Niin mistä? Ainakin flow’sta.

Flow-ilmiöt ovat tuttuja, sen sijaan käsitteenä ”flow” on verraten uusi. Mihaly Csikszentmihalyi on tutkiessaan ihmisen onnellisuutta ja sen edellytyksiä ristinyt tämän erityisen onnellisuutta tuottavan olotilan flow’ksi mikä sananmukaisesti tarkoittaa virtausta.

Flow’n olemusta hän onkin selittänyt ”elämänvirtana”, johon ihminen pääsee mukaan keskittyessään ja unohtaessaan itsensä ja ympäristönsä. Olo on onnellinen siitä huolimatta tai paremminkin juuri siksi, että keskittymisen kohde on riittävän vaikea mutta ei ylipääsemätön. On tunne siitä että kaikki onnistuu.

Tutkimustuloksen mukaan aivot toimivat tuoloin eräänlaisella minimikapasiteetilla – siis aivan rennosti. Keskittyminen ja oppimistapahtuman mukanaan tuoma harmonia rentouttavat aivoja – vai miten tämä pitäisi ymmärtää?

Csikszentmihalyi alkoi tutkimuksensa luovan työn tekijöistä, säveltäjistä, taiteilijoista ym., joille edellä kuvattu hurmioitunut työnteko on ollut tunnusomaista ja jatkoi myöhemmin hyvin erilaisilla ihmisryhmillä. Näistä kaikista hän on saanut melko samanlaisia tuloksia. Onnellisuus – vastoin odotuksia – ei pääosin synnykään mukavista lomapäivistä ja huvittelusta vaan rankasta työnteosta ja tiukasta keskittymisestä. Tällöin flow on usein myös ”huippukokemus” ja sillä on suuri henkinen arvo. Kuvaan kuuluu, että työ on vapaaehtoista, vaikeaa ja itse valittua – tai ainakin sellaisella asenteella tehtyä – ja sikäli myös itseisarvoista.

Työnteon asenne korostuu silloin kun ei ole vapautta valita. Mitkään olosuhteet eivät sinänsä ole flow’n esteenä. Tietyllä tavalla jopa keskittymisleiriolosuhteissa on saavutettu flow-tiloja.

Csikszentmihalyin havaintojen mukaan flow on taito, joka joillakin ihmisillä on luonnostaan hyvin voimakkaana ja toisilla vain hyvin vähäisessä määrin jos ollenkaan.

Kompleksisuus ja harmonia

Verrattaessa muunlaisiin hyvän olon tuottajiin, flow eroaa juuri vaikeusasteensa vuoksi. Korkea vaikeusaste aiheuttaa muutoksia ihmisen sisäiseen olemukseen, ihmisen minä – tai persoona – muuttuu itsekin kompleksisemmaksi, ts. se oppii vastaamaan monimutkaisiin haasteisiin ja rakentuu vastaavasti monimutkaisemmaksi ja monitasoisemmaksi. Sekä samalla harmonisemmaksi, sillä flow-tilaan kuuluu sisäinen, yhteen asiaan kerrallaan suuntautuva harmonia aktuaalisena, tässä hetkessä olevaisena. Siihen kuuluu myös ulkoinen harmonia – se taas paremminkin mahdollisuutena ja ponnistelujen päämääränä.

Usein harmonia syntyy pitkällisen aktiivisen työskentelyn tuloksena, kuten yrityksensä puolesta kamppailevan yrittäjän tapauksessa tai uskonnollisen kutsumuksensa vuoksi elämäänsä muuttavan pyhimyksen meditatiivisissa suvantokohdissa. Näin ajatellen sekä voimakas päämäärään tähtäävä työskentely että sen tulosten nauttiminen ovat samaa flow'ta ja saman harmonian eri tasoja.

Flow'n onnellisuutta aiheuttava vaikutus johtunee osittain työn aiheuttamien räsistusten ja sen onnistuneen etenemisen välisestä kontrastista ja osittain siitä, että keskittyneisyys ei jätä tilaa turhautuneelle sisäiselle mukisemiselle ”mielen myllylle”, joka kalvaa ja kuluttaa energiaa antamatta mitään hyödyllistä.

Onko flow ”hyvä asia”

Tästä kaikesta ehkä halutaan päätellä, että flow on ”hyvä asia”. Tällaiset käsitteet ovat kuitenkin vain käsitteitä. Ne kertovat ilmiöstä, eivät sen hyvydestä tai moraalisuudesta.

Koristähteyttä tavoittelevan nuoren vanhemmat hermostuvat, kun poika unohtaa velvollisuutensa ja ilmoittavat tämän Dr Phil -ohjelmaan, missä häntä isällisesti ohjataan koulunkäyntiin.

Muusikko saa hyvät tai huonot arvostelut riippuen arvostelijan kriteereistä. Musiikkiarvostelijan kun tulee tehtävänsä puolesta säilyttää myös viileä tarkkaileva asenne.

Yrittäjän perhe valittaa ääneen siitä, että heidät on liiaksi unohdettu. Yhteiskunta on hyötynyt hänen ahkeruudestaan, mutta seurauksena saattaa olla myös avioero.

Nörtin ohjelmointi-into tuottaa myös tulosta: hänellä on lopulta maailmanlaajuinen ohjelmistotalo ja sen kautta sekä rikkautta että valtaa.

Pyhimys, jota aluksi vain tyydyttään hämmästelemään, saa vähitellen miljoonia oppilaita ja hänen vaikutuksensa on laaja: sairaaloita ja kouluja syntyy ympäri maailmaa hänen inspiroimanaan.

Luovaan yöhönsä keskittynyt taiteilija unohtaa ruuan hellalle ja se palaa pohjaan. Tämä on kai kaikkein tavallisin flow'n sivuvaikutus.

Flow voimistaa jokaista pyrkimystä, mutta ei sinänsä tee toimijasta enempää kuin hänen pyrkimyksistään hyviä tai pahoja tai edes hyviä tai huonoja – se puoli ihmisen on hoidettava muilla tavoin. Pahantekijäkin voi kokea flow'n suorittaessaan keskittyneesti tekosiaan – näin kertoo Csikszentmihalyi.

Flow'n vastakohtia

Tässä kohden lieene paikallaan pieni retrospektiivinen silmäys omaan elämään. Olen ollut perusluonteeltani masennukseen taipuvainen. Käytännössähän masennus on flow'n vastakohta: mikään ei luonnista eikä tunnu onnelliselta. Pahimman masennuskauteni lopetin maalamalla rasvaliidoilla isoille pahvilevyille. Työt onnistuivat erittäin hyvin, eivätkä ne olleet mitään töherryksiä vaan ainakin osittain melko vaikeita aiheita – eli siis ne aiheuttivat flow'n, joka toimi parantavasti. Ymmärsin myös silloin, että ihminen voi hallita omaa psyykeään, että masennukseen ei tarvitse jäädä.

Eli siis flow'hun kannattaa pyrkiä. Kuitenkin hyvin alkanut flow muuttuu toisinaan pakonomaiseksi kiirehtimiseksi. Silloin se pitää lopettaa aikaansaavuudestaan ja näennäisestä hyödyllisyydestään huolimatta. Todellinen flow, aito elämänvirta on vapaata ja rauhallista.

Flow'lla on myös ”väärä veli”, hypomania, joka puolestaan on vakavan sairaustilan, manian alku-

vaihe, hypomania on usein luovaa ja muistuttaa kuvaukseltaan flow'ta, kenties se onkin sitä osoittain. Esim. Vincent van Goghin maalausten väitetään syntyneen juuri hypomanian aikana.

Kirjailijan flow

”Ei pidä herättää nukkuvaa karhua”, sanoo Jaakko Hämeen-Anttila kirjailijavaimonsa Virpin työs-kentelytavoista. Työtä tekevän kirjailijan flow'ta ei pidä häiritä, sillä voi olla ikävät seuraukset...

Kirjailijat ovat usein flow-riippuvaisia, sillä pitkäkestoinen kirjoittaminen ei ilman flow'ta välttämättä onnistu lainkaan. Aihe alkaa elää omaa elämäänsä ja jos kirjailija pysyy perässä, hän onnistuu työssään ja teos etenee. Flow'n ominaisuuksiin kuuluvat myös tunne turvalisuudesta ja itsehallinnasta.

Mutta kun teos on valmiina, kapasiteettinsa loppuun käyttänyt kirjailija onkin tuiki tuntemattomaksi jääneessä arjessa ilman flow'n kannattelevaa voimaa ja kokee sen hyvin vaikeana. Esim. Mika Waltarista kerrotaan, että hän kävi tuollaisissa tilanteissa hoidattamassa itseään Lapinlahden sairaalassa.

Lapsen flow

Csikszentmihályin käsityksen mukaan flow on jokaisen lapsen taito. Leikkiminen, pelaaminen, piirtäminen, kaikki ne ilmentävät flow'ta, mutta normaalit elämän rutiinit katkaisevat ne usein parhaalla hetkellä, eikä sille mitään voi.

Omasta lapsuudestani muistan, että olin aika hidas aloittaja: kun pääsin leikin alkuun, olikin jo ruoka-aika tms. ja leikki piti lopettaa kesken. Eivät mummoni ja äitini tienneet, että minulla oli flow aluillaan ja että se kärsi keskeytyksistä. Mistä he sen olisivat tienneet? Niinpä leikkiminen lakkasi kiinnostamasta ja tietynlainen passiivisuus tuli tilalle. Sillä saat-toli olla ainakin välillinen yhteys myöhemmin ilmaantuneisiin masennuksiin.

Isiä, äitejä ja muita kasvattajia ei voi syyllistää siitä, että he yrittävät ohjata lapsia niihin pääosin hyödyllisiin päämääriin, jotka heille it-

selleenkin on annettu. On hyvä syy kuitenkin pohtia flow'ta kotikasvatuksen näkökulmasta. Tärkeä kysymys on, miten kasvava lapsi saataisiin säilyttämään flow'n kokemisen kyky.

Lasten flow'n hyödyntämisessä on haastetta myös koululaitoksen massakasvatukselle. Suuret luokat ja kiinteät opetus suunnitelmat kun eivät sitä juuri suosi. Erilaisissa vaihtoehtoisissa kasvatustjärjestelmissä lapsen flow onkin voitu ottaa paremmin huomioon.

Koko ajan TV:ssä

Tarkkaavainen katsoja saattaa huomata, että esim. TV:ssä hyvin monet ohjelmatyypit esit-televät jotakin flow'n muotoa joko oikeiden henkilöiden, kuten artistien tai sitten tosien tai fiktiivisten tarinoiden kautta: Dokument-tiohjelmassa vanhemmat etsivät syytä lapsen-sa outoon sairastumiseen. Dekkareissa taas ratkotaan vaikeita tapauksia, joihin sitkeä sa-lapoliisi päämäärätietoisesti hakee ratkaisua. Tällä hetkellä paras flow'n kuvaus on sarjassa Pakeneminen, minkä päähenkilö, nuori mies, yrittää pelastaa veljensä hengen auttamalla tätä pakenemaan vankilasta.

Ehkäpä juuri siinä on TV:n viehätyks ja vai-keus: se viehättää näyttämällä flow'n vallassa toimivia ihmisiä, mutta aika usein se kuitenkin passivoi ja sen vuoksi estää kokemasta oman elämän omaa flow'ta.

Jotta elämä tulisi eletyksi...

Älkäämme siis estäkö itseämme ja toisiamme toimimasta sekä hankkimasta uusia kokemuk-sia – siitä huolimatta että uomiinsa rajoittunut elämä tarjoaisikin mukavan olon. Siihen pit-kästyy kuitenkin. Riittävä vaikeusaste, jatkuva oppiminen sekä mielellään riittävän arvokas päämäärä, jonka eteen on mielekästä tehdä työtä, ovat parhaita onnen takeita. Jotta elä-mä tulisi eletyksi.

Mutta katsokaamme kuitenkin ympärillem-me: siellä voi olla paljon tärkeää tai kiinnostaa-vaa. Siis lisää flow'ta – elämänvirtaa. ●

**Mihaly Csikszentmihalyi
FLOW, ELÄMÄN VIRTAA,
Tutkimuksia onnesta, siitä
kun kaikki sujuu**

Rasalas Kustannus 2005. 426 s.
Suom. Ritva Hellsten

Mihaly Csikszentmihalyi (äännetään: Tšik Sent Mihaji) syntyi 1934 Italiassa unkarilaisen perheen poikana. Hän on ollut vierailevana professorina Italiassa, Brasiliassa, Suomessa ja Kanadassa, Csikszentmihalyi on toiminut Quality of Life Center'in johtajana ja kalifornialaisen Claremont Graduate University'n professorina. Csikszentmihalyi on maailmanlaajuisesti tunnettu onnellisuustutkijana ja ensimmäisenä flow-ilmion kuvaajana.

Csikszentmihalyin kirja Flow, Elämänvirta, on paksu mutta amerikkalaisittain kansantajuihen ja helppolukuinen kertomus hänen onnellisuustutkimuksistaan ja niiden tuloksista.

Csikszentmihalyi on ollut perusteellinen ja pyrkii esittele-

mään koko valtaisan aineiston kaikki vivahteet. Se antaa kokonaiskuvan mutta luo samalla hämmennyneen olon: korkean luokan taiteilijoiden huippukokemuksista ja raskaan työn antamasta tyydytyksestä päädytään ristisanoihin ym. elämän viihteelliseen puoleen. Flow'hun saattaa syntyä aivan mistä tahansa tehtävästä, jos se antaa syyn voimakkaaseen keskittymiseen ja samalla rauhoittaa päässä ikävästi jumputtavan ajatusmassan. Flow korvaa tuhoisan "mielen entropian" kontrollilla ja päämäärätietoisuudella. Flow'hun liittyvä sisäinen harmonia tekee myös elämän onnelliseksi ja sen siivittämät tavoitteet saavutettaviksi.

Csikszentmihalyi vertaa flow'hun johtavaa keskittymistä menetelmälliseen joogapolkuun. Hän näkee niissä niin paljon yhtäläisyyksiä, että sanoo joogan olevan "läpikotaisin suunniteltua flow-toimintaa". Hän pohtii kuitenkin myös sitä, että joogapolun äärimmäinen vaihe, ilontäyteinen samadhi, josta on vain askel kaikkeuteen sulautumiseen ja persoonan katoamiseen, näyttää päämääränä täysin vastakaiselta flow'lle, joka päinvastoin vahvistaa persoonaa ja tekee sen kompleksisemmäksi. Csikszentmihalyi myötäilee joogafilosofian käsityksiä mutta päättelee kuitenkin, että joogapolun radikaalia päätepistettä voi pitää ikään kuin vuoren huippuna, jonne pyrkiminen on tärkeämpää kuin sinne pääseminen.

Kiinnostava havainto on hyvin pienten viihdyttävien ja aivoja virkeänä pitävien toiminto-

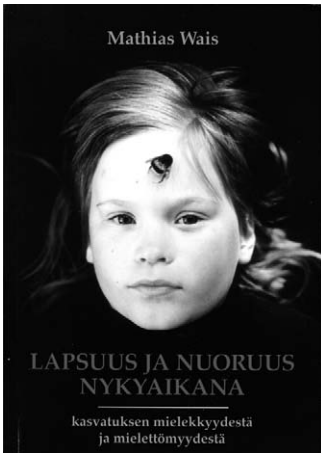
jen merkityksestä: "mikroflow" syntyy pelkämästä pikkunäpertelystä tai sormien naputtelusta. Jos nämä näennäisen tarpeettomat liikkeet estetään, ihminen väsyä ja tuntee olonsa epämiellyttäväksi.

Kirjan lopussa Csikszentmihalyi yrittää koota kaiken kattavaa näkemystä ihmiselämästä, joka kulkee flow'n vallassa päämääriään – tai peräti yhtä ainoaa päämäärää – kohti. Tämä näkemys saa kylläkin niskakarvat nousemaan pystyyn: hyvin tiukka päämäärätietoisuus voi tarjota hienoja hetkiä ja päämisen tunnetta, mutta useimmiten se merkitsee myös silmälappuja sekä estää aidon tuntemisen ja havaitsemisen siitä mitä Päämäärän ulkopuolella tapahtuu.

Toki flow'n syntytytapaan kuuluu, että siinä oppii hallitsemaan yhä vaikeampia ja suurempia asiakokonaisuuksia, mutta harva pääsee niin korkealle tasolle, että pelkkä omaksuttujen päämäärien tavoittelu riittäisi ja kantaisi elämän lävitse tuottamatta vahinkoja. Jo se, että flow'n vallassa unohtaa kehonsa vaatimukset tai kattilan hellalle, on selkeä varoitusmerkki!

Ilhannoivasta asenteestaan huolimatta Csikszentmihalyi on ansainnut maineensa ottaessaan käsittelyyn tämän ihmisen psykologiaa aivan uudelta puolelta kartoittavan tutkimusaiheen. Ja kaiken kaikkiaan oli mielenkiintoista jo kirjaa selaillessaan havaita, että olenhan minäkin kokenut flow'n monen monta kertaa, vaikkeivät ne suoranaisia huippukokemuksia olisi olleetkaan.

Tuula Uusitalo

Tulevaisuuteen suuntautuvaa kasvatusta

Mathias Wais
Lapsuus ja nuoruus nykyaikana. Kasvatuksen mielekkyydestä ja mielettömyydestä

Alkuteos: Kindheit und Jugend heute. Sinn und Unsinn der Erziehung

2000 Johannes M. Mayer und Co. GmbH, Stuttgart- Berlin

Suomentaneet Annikki Kiefer ja Anja Eklund-Schöpfer

Suomen Antroposofinen liitto 2005. Julkaisutoimitus ja ulkoasu: Pentti Aaltonen

Kirjakas Ky/ Tallprint, Tallinna 2005. 244 sivua

Mathias Waisin kasvatuskirja on Suomen antroposofisen liiton julkaisema ja se asia onkin tuotu melko näyttävästi esille. Kirjan lopussa on Antroposofisen liiton yhteystietoja, toimintatavan kuvausta, julkaisulueto-

telo sekä liiton lehden ja kahden kirjan mainontaa. Se, että kirja perustuu antroposofiaan ja Steiner-pedagogiikkaan, on muutenkin vahvasti esillä. Koska kirja itsessään on varsin ansiokas, olisi mielestäni vähempikin aatteen mainostaminen riittänyt.

Kirjan alkupuolella alettiin melko kylmiltään puhua sielun inkarnoitumisesta maaelämään, asiaa sen kummemmin selvittämättä. Antroposofiaan perehtyneelle ei tuota vaikeuksia seurata kirjan ajatuskulkua. Entä sellainen kasvattaja, joka ensimmäistä kertaa törmää tämäntyyppisiin henkisiin ilmiöihin?

Kirjan alkupuolella esitellään kirjan viitekehys ja siinä olisin toivonut suomentajilta hieman sujuvampaa kieltä. He eivät ilmeisesti ole uskaltaneet poiketa sanatarkasta käännöksestä ja ajoittain on runsaasti "kapulakieltä". Kielenkäyttö luontevoituu kun päästään itse asiaan, ts. kasvatukseen kaikkiin ongelmineen.

Esipuheessaan kirjoittaja korostaa, ettei kyseessä ole kasvatusopas. Kuitenkin ongelma-alueiden esittely kirjan takakannessa ohjaa odottamaan ratkaisua kyseisiin kasvatusongelmiin. Kun vielä kerrotaan Waisin 16 vuoden työkokemuksesta kasvatusneuvolassa ja nykyisestä työstä kasvatusneujana, voin kuvitella, että kirja tarttuu juuri sellaisen henkilön mukaan, joka kipeästi tarvitsee ohjeita johonkin tiettyyn ongelma-alueeseen.

Melko pitkään puhutaan henkisistä asioista itsestäänselvyyksinä ja monimutkaisin sanankääntein. Ideana on kui-

tenkin selvittää, että maaelämän laskeutuvalla sielulla on suunnitelma omalle elämänsäkaarelleen. Kohtalo pitää sisälleen niin haasteita ja mahdollisuuksia kuin myös karmallisia kohtia, joista pitää selviytyä. Kasvattaja voi liian autoritäärisellä ja normatiivisella puutumisella sotkea lapsen omaa suunnitelmaa ja henkisen kasvun mahdollisuuksia.

Wais ei kiellä, etteikö lapsi ja nuori tarvitsisi turvallisuutta, rajoja, normeja ja suojaa sekä aikuisen läsnäoloa arjessa, mutta lapsen omaa erityislaatua pitää kunnioittaa. Lapsi on ennen maaelämään siirtymistään tehnyt suunnitelman omalle elämänsäkaarelleen, valinnut itselleen vanhemmat ja maan, rodun ja uskonnon sekä sen, haluaako kasvaa henkisesti, mikä edellyttää haasteita. Varsinkin puberteetissa ja nuoruudessa pitää antaa tilaa löytää oma tiensä. Wais peräänkuuluttaa kasvattajilta herkkyyttä kuunnella ja antaa tilaa lapsen ja nuoren Korkeamman minän impulsseille. Lapsella ja nuorella on oma kohtalonsa eikä aikuinen välttämättä ymmärrä, mikä on parasta juuri Korkeamman minän suunnitelman kannalta. Kriisin paikoissa ikävuosina 3, 5, 9, 12 ja 13, lapsi ja nuori esittää itselleen kysymyksen: "Kuka minä olen". Siihen astinen sisäinen identiteetti häviää ja syntyy korkeammalla tasolla uudelleen.

Wais tuo esiin sen, että Rudolf Steiner oli aikoinaan ensimmäinen, joka otti lapset vakavasti. Lapsi pitää kohdata omasta kokemus- ja elämysmaailmastaan käsin, ja hänen

tunteillaan, ajatuksillaan ja tahdollaan on oma tarkoituksensa. Elämänkaareissa kaikki vaiheet kehitystehtävineen on käytävä läpi ja selvitettävä, jotta elämä voi aueta. Vanhempien omat tarpeet, odotukset ja ratkaisemattomat ongelmat eivät saa sotkea lapsen omaa sielullista suunnitelmaa.

Waisin oma neuropsykologinen asiantuntemus näkyy kirjassa. Hän ei psykologisoikaikkea poikkeavaa käyttäytymistä, vaan painottaa orgaanisten syiden etsimistä. Hän protestoi myös sitä, että lapsi liian helposti viedään terapiaan. Ongelmat jätetään silloin ulkopuolisten ratkaistaviksi ja sopeutettaviksi. Järkevämpää olisi miettiä miksi juuri esim. vanhempien erotilanteessa tai uuden isäpuolen tullessa perheeseen lapsi alkaa oireilla.

Aggressio on ilmiö, jonka edessä kasvattajat usein kokevat avuttomuutta. Sen vuoksi on ansiokasta, että tähän problematiikkaan paneudutaan perinpohjaisesti sekä ymmärtäen sen syntymekanismeja että myös antamalla kasvattajalle työkaluja selviämiseen sen kanssa. Monesti käsitellään vain pojilla yleisempää väkivaltaa, mutta unohtetaan se, että pojilla on usein vähemmän verbaalista lahjakkuutta kuin tytöllä. Tytöt voivat taitavasti muutamalla sanalla provosoida aggression nolaamalla pojan miehisyyttä. Juuri oman miehisyyden epävarmuus on uusnatsienkin karkeuden taustalla. Kylmän ja tunteettoman aggression kuten myös avuttomaksi uhriksi jäämisen taustalta voi löytyä hyljeksitty, lai-

minlyöty, pahoinpidelty ja hyväksikäytetty lapsi. Alaikäisten taustoista – niillä viidellä prosentilla, jotka syyllistyvät rangaistaviin tekoihin – löytyy samanlaisia ongelmia. Media paisuttelee nuorisorikollisuuden lisääntymistä, mutta enimmäkseen aiheetta.

Aggressiivinen nuori ei selviä koulussa, vanhemmista ei ole tukea, ei ole myöskään keinoja käsitellä tunteita. Syrjäytynyt nuori löytää kotinsa jengissä ja saa osakseen sitä arvostusta ja hyväksyntää minkä porvarillinen yhteiskunta häneltä on evännyt. Jotkut ulkomaalaistaustaiset nuoret miehet ovat epäonnistuneet kotoutumisessa ja syrjäytyneet kaikilla alueilla. Suorittamalla rikoksia syrjäytynyt nuori saa tunteen miehekkyydestä. Wais selittää juuri tällä tavoin heidän tilastollisesti suuren määränsä. Heidän kohdallaan tavalinen rankaisu nöyryyttää entistä enemmän miehistä itsetuntoa. Wais ehdottaakin, että rikoksenteikijälle valitaan etnisesti samantaustainen ”hyvityskummi”, joka ohjaa hänet yhteiseen hallittuun hyvitysprosessiin uhrin kanssa.

Wais selvittää monikulttuurista pedagogiikkaa ja kertoo puolalaisen Zbiegniewin tapauselostuksen. Tämän rikollinen kehitys katkesi suomalaisessa koulussa, jossa monikulttuurisessa luokassa oli mukana kuusi suomalaista ja lisäksi oppilaita useasta eri kansallisuudesta. Lähdeluettelossa ei kuitenkaan ole yhtään viitettä, mistä kyseisen tieto on peräisin. Joka tapauksessa menetelmä tuntuu hyvältä, siinähan otetaan huo-

mioon kaikki Waisin kirjassaan esiintuomat ajatukset.

Pojan mieheksi kasvamista Wais on myös pohtinut perusteellisesti ja on sitä mieltä, että poika tarvitsee isää tai tämän korviketta. On asioita, joista äiti tai nainen ei ymmärrä mitään, vaikka hänelle saattavat henkiset asiat olla paremmin selvillä. Miehisen identiteetin kasvamiseen liittyy paljon häpeää sekä nöyryytyksen ja epävarmuuden tunteita, se tekee kipeää. Kavereistakaan ei ole tukea, sillä sieltä kuulee vain kerskailua ja yliamuntaa suorituksista, jotka entisestään heikentävät itsetuntoa, kun itsellä ei ole samanlaisia kokemuksia. Wais esittääkin avuksi viiden kohdan listan. Ongelmana siinä on kuitenkin, että sen toteuttamiseen tarvitaan isää tai hänen korvikettaan.

Myös yksinhuoltajaäitiin ja hänen selviämiseensä varsinakin pojan kasvatuksessa Wais paneutuu sekä lapsen tai nuoren avioerotilanteesta selviämiseen. Tässäkin tilanteessa Waisilla on esittää suoranaisia ohjeita. Seitsemän kohdan listassa esitetään vaarat, jotka vaanivat vanhempien avioerotilanteessa ja samoin seitsemän kohdan listassa lapsen oikeudet tässä tilanteessa. Hänellä on myös neuvoja miten tukea lasta erotilanteessa ja myös tilanteessa missä lapsi on jo alkanut oireilla. Mukaan otetut ongelma-alueet ovat niitä, joista Suomessakin tällä hetkellä keskustellaan, kuten uusperheen selviäminen ja adoptoitujen lasten oikeus etsiä juuriaan.

Kuvaus Dortmundista sopii hyvin myös Helsingin rautatie-

asemaan, rautatieaseman jengijään on myös pohdittu perusteellisesti. Jengin jäsenet tunnistavat toisensa, vaikka eivät kysele, mistä tulevat, minne menevät tai keitä ovat. Ei ole nimiä, ei menneisyyttä tai tulevaisuutta kellään. Kuitenkin nuoret haluavat olla kuin näytämöllä, he esittävät jatkuvaa mielenosoitusta porvarillista maailmaa vastaan. Esiintyjät vaihtuvat, jotkut siirtyvät takaisin porvarilliseen maailmaan, pieni osa syrjäytyy lopullisesti asunnottomiksi tai huumeidien käyttäjiksi. Jotkut näistä nuorista kuuluvat perheeseensä tai opiskelevat, mutta haluavat välillä ottaa lomaa oravanpyörästä. Jengissään he saavat olla anonyymejä, vailla minää, mutta kuuluvat kuitenkin yhteisöön, jossa heidän elämäntapansa hyväksytään. Nuoret auttavat ja ovat solidaarisia toisilleen, mutta eivät välitä, vaikkeivät koskaan enää tapaisikaan toista. Tässäpä haastetta nuorisotyöntekijöille!

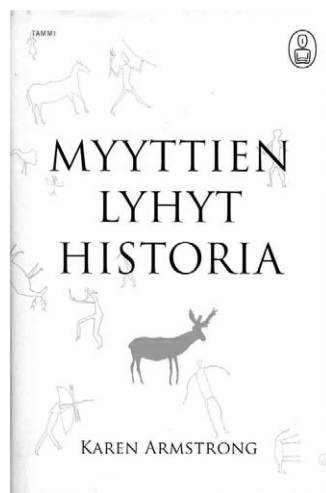
Rankaisua pohditaan kirjassa monessa kohtaa ja Wais ihmettelee sitä, että saksalaisessa kasvatuksessa on otettu mallia armeijasta ja lapsiin sovelletaan periaatteita, joita aikuiset itsekin arkielämässään jatkuvasti rikkovat. Rangaistukset eivät saisi olla irrallaan itse tapahtumasta. Esimerkiksi viikon television katsomiskielto on täysin järjetön seuraus varastamisesta. Jotta lapsi ja nuori ymmärtäisi tekonsa seuraukset, hänet pitää saattaa vastuuseen, korvaamaan tekemänsä aineelliset vahingot ja hallitusti kohtaamaan uhrinsa.

Joskus voidaan sanoa, että lapsen ja nuoren kasvu onnistuu kasvatuksesta huolimatta. Ankean lapsuuden kokeenesta ihmisestä voi tulla hyvä ihminen. Tässä kohden Wais sanoutuu irti Sigmund Freudin pessimistisen kausaalisesta ennusteesta. Lapsen sielullinen suunnitelma voi sisältää haasteita, joiden ylittäminen edistää hänen henkistä kasvuaan. Tarvitaan kasvatusta, joka tukee kehitystä siinä, missä lapsi tai nuori tukea tarvitsee ja haluaa.

Täysin pessimistinen Wais ei ole nykyisen kasvatuskäytännönkään suhteen. Ilmassa on viitteitä tulevaisuuteen suuntautuvasta kasvatuksesta, jonka ensimmäinen edustaja oli Rudolf Steiner. Lapsuus ja nuoruus kuuluvat asianomaisille itselleen, ei autoritäärisille ja normatiivisille aikuisille kasvattajille. Uusissa säädöksissä ja hankkeissa on jo paremmin osattu huomioida kasvavan oma tahto, intressit ja tieto-taito.

Mathias Waisin kirja on monipuolisesti sivistyneen, viisaan ja työkokemusta sekä ammattitaitoa omaavan psykologin kirja kasvatustieteen ongelmien ja painiskelevalle vanhemmalle tai ammattilaiselle. Se antaa aivan uudenlaista näkökulmaa ja ymmärtämystä sekä suoranaisia työkaluja juuri niihin ongelmiin, jotka tänä päivänä koetaan vaikeimmiksi niin Saksassa kuin Suomessakin. Enkä itse asiassa näe pahitteeksi sitäkään, että siinä ohessa tulee tietoa myös henkisistä asioista.

Kaisa Pakkala

Ihmisyden toinen puoli

**Karen Armstrong,
Myyttien lyhyt historia**

Tammi, Helsinki, 2005

Karen Armstrongin Myyttien Lyhyt Historia – elegantti pieni teos. Ajattelin että lukaisenpa tuon, ei siihen mene kuin yksi ilta. Mutta toisin kävi. Myyttien Lyhyt Historia näytti pian vivahteikkautensa ja kykynsä herättää ajatuksia. Sitä piti lukea selaillen ja pohdiskellen.

Armstrong näkee ihmisen ajattelutavassa kaksi puolta: mythos (eli myytit) ja logos. Logos on se osa ihmisajattelua joka vaatii, että väitteiden tulee olla tosia ja sopusoinnussa reaalityodellisuuden kanssa. Myytit sen sijaan eivät kerro faktoja vaan ne ovat pyhiä kertomuksia, jotka ikään kuin ovat joskus tapahtuneet – mutta jotka ajasta irrotettuina eletään uu-

destaan ja uudestaan. Myytin ominaisuuksiin kuuluu, että ihmisen tulee tehdä se eläväksi teoilla ja vastavuoroisesti niiden kautta voi saavuttaa yhteyden johonkin korkeampaan todellisuuteen. Myytin tehtävä onkin saada ihminen kokemaan transsendenssi, ts. jumaluus ja samalla uudistaa ihmistä. Silloin kun myytit epäonnistuvat tässä tehtävässä, ts. kun niiden edustama jumalakäsitys alkaa etäännyä ihmisistä tai niiden edustama henkinen maailma ei enää vastaa ihmisten tarpeita, ne korvataan uusilla.

Karen Armstrongin käsitykset varhaisten myyttien luonteesta perustuvat melko pitkälle Mircea Eliaden ajatuksiin. Armstrongilla on elämäntutkimus vuoksi myös syvällistä kokemusta mytoksen hallitsemassa maailmassa elämisestä – hän on viettänyt seitsemän vuotta nunnana roomalaiskattolisessa luostarissa.

Maapallon kulttuurit voidaan vallitsevan elämänmuodon mukaisesti jakaa kuuteen erityyppiseen aikakauteen – Armstrongin kirjassa ne toimivat lukujen niminä ja samalla yksinkertaisena jäsentelynä: Paleoliittinen kausi (20 000–4000 eaa.), Neoliittinen kausi (8000–4000 eaa.), Varhaiset sivilisaatiot (4000–800 eaa.), Akseli aika (800–200 eaa.), Akseli ajan jälkeinen kausi (200 eaa.–1500 jaa.) ja Suuri länsimainen muutos (1500–2000). Ajatus myyttien uusiutumisesta ihmisten elämäntavan muuttuessa kulkee kirjan punaisena lankana.

Paleoliittinen kausi eli vanhin kivikausi, jolloin heimot eli-

vät metsästäjän elämää, loi perustan kertomuksille ja uskomuksille – samoin kuin niitä toisintaville riiteille. Näiden kautta ihmiset pystyivät hahmottamaan maailmaansa ja ennen kaikkea hoitamaan sitä suurta traumaa, joka syntyi siitä että heidän oli pakko julmalla tavalla tappaa eläimiä saadakseen ruokaa – eläimet kun olivat heidän ystäviään ja tärkeä osa maailmaa. Tämä ajatustapa on löydetty nykyisiltä ”kivikautta” eläviltä luonnonkansoilta ja sitä Armstrong soveltaa muinaishistoriallisiin kausiin. – Logos puolestaan alkoi kehittyä, kun metsästyksen tarvittiin uusia parempia keinoja.

Paleoliittisen ajan myytit autoivat ihmistä suhteuttamaan vaikeaa osaansa ympärillään olevaan maailmaan ja myös ihmisen omaan, koko ajan uhaavaan kuolemaan. Pystyä elämään ja ymmärtää kuolema osaksi kokonaisuutta. Tämä opetettiin initiaatoriiteissä, jotka saattoivat olla tuskallisia ja tuottaa traumaattisia kokemuksia. Juuri voimakkaimman tuskan hetkellä initioitavalle uskottiin heimonsa tärkeimmät salaisuudet ja hänestä tuli heimon täysivaltainen jäsen.

Kun neoliittisella kaudella opittiin maanviljelys, se synnytti uusia myyttejä, jotka nekin käsittelivät kuolemaa. Maanviljelyn onnistuminen oli työlästä luonnon armoilla olemista eikä maanviljelyn jumalatar näissä myyteissä ollutkaan mikään lempeä äitihahmo vaan kauhistuttava ja vaativa. Usein sadon jumalatar oli samalla kuoleman jumalatar. Nämä perinteet ovat

eläneet paljon neoliittista kautta edemmäksi. Mm. muinaisen Kreikan hedelmällisyyden ja kuoleman jumalattareen kohdistuvaa Demeter-kulttia voidaan pitää synnyltään ja sisälöltään neoliittisena hedelmällisyyden- ja kuolemankulttina.

Varhaisten sivilisaatioiden, kuten Kaksoisvirran maan tai Egyptin myytit, perustuivat vanhaan kaupunkikulttuuriin. Maailmanluomis- ja vedenpainsumustarinat, samoin Gilgamesh-epos ovat tältä ajalta. Yksinkertaistettuna: Jumalat luovat ajalle tyypillisen kaupunkimaailman ja jättävät sen sitten oman onnensa nojaan. Tieto ihmisenä olemisen rajallisuudesta onkin nyt tärkeintä. Luojumalat muuttuvat siis vähitellen etäisiksi – tarvitaan uusia ideoita ja kertomuksia ohjaamaan ihmisten henkistä kehitystä. Armstrong siteeraa suoraan eepoksia.

Seuraa akseli ajaksi sanottu mullistus, joka on hyvin pitkälle nykyisten maailmankatsomusten pohjana ja jolloin nykykainen filosofia ja uskontokäsitys alkoivat muotoutua. Tällöin eettisesti eteenpäin pyrkivä elämä tekee myytin eläväksi ja jokahetkiseksi tapahtumaksi. Mm. juutalaisuudesta kehittyi toolloin monoteistinen uskonto. Laotse, Konfutsen ja Buddha ovat ajan suuria uudistajia samoin kreikkalaiset filosofit. Yhteistä akseli ajan jumalakäsityksille on, että Jumala toimii yhä enemmän ihmisen sisäisten, eettisten virikkeiden kautta ja kiinnittyy juuri siten ihmisen elämään. Muutoin akseli ajan saavutukset ovatkin sitten logoksen riemuvoittoa,

mm. Platon, Aristoteles jne. ovat nostaneet järjen kunnia-paikalle. Siitä huolimatta hekin ovat pitäneet myyttejä tärkeinä siksi, että niiden avulla voidaan kuvata asioita, joihin logos ei yllä – tässä tarkoitetaan lähinnä myyttien psykologista toimivuutta. Muinaisen Kreikan myyttejä esitettiin tuolloin tragedioiden muodossa.

Akseliajan jälkeen syntyneissä uskonnoissa, kuten kristinuskossa ja islamissa myytit syntyvät kun tapahtumat irtautuvat historiallisesta totuudesta ja alkavat ajattoman olemassaolonsa ihmisten elämän kautta. Uskontojen sisällä esiintyy kuitenkin suuntauksia missä niiden omia myyttejä pyritään tulkitsemaan rationaalisenä faktatietona.

Uudemmalle kehitykselle onkin luonteenomaista, että myyttiajattelu on ajoittain kokonaan pyritty korvaamaan logoksella eli faktoihin perustavalla järkiajattelulla – joko siis täyteen rationaalisuuteen uskonnon puitteissa tai pyrkimällä todistamaan uskonnon perusteet todellisuuden ja järjen vastaisiksi. Tämä leimaa nykyajan uskonollista keskustelua. Torjunnasta huolimatta mythos on aina palannut – ja tulee palaamaan – osaksi ihmiselämää. Armstrong pitää mytosta myös eräänlaisena kokonaisvaltaisena esipsykologiana, joka pohjalta voi löytää elämisen malleja ja joka samalla tuo päivänvaloon ihmiso-lemuksen muuten piilossa olevia puolia.

Ihmisten taipumusta seurata myyttejä on käytetty myös väärin. Toisaalta ahdasmieli-

siin, rodullisiin tms. myytteihin, niihin joita ei läpäise myötätunnon henki vaan jotka pyrkivät ylentämään itseä demonisoimalla toisia, ei voi vastata pelkällä järjellä, vaan tarvitaan eettisesti ja hengellisesti täysipainoisia myyttejä, Armstrong toteaa.

Armstrong lopettaa teoksensa pohdintaan kaunokirjallisuudesta myyttien siirtäjänä. Modernina aikana mythos on hänen näkemyksensä mukaan siirtynyt hyvin pitkälle kaunokirjallisuuteen, tarinoihin, missä sen paikka on alun perinkin ollut. Kun logos ja tiede hallitsevat "virallista" ajattelua, mythos leviää taiteen kautta. Hän havaitsee myös, että ihmiset myös vaistomaisesti rakentavat itselleen myyttejä mm. julkisuuden henkilöistä – esimerkiksi mm. Elvis Presley ja prinsessa Diana. Armstrong pitää niitä kuitenkin yksipuolisina: niitä vain seurataan mutta niihin ei voi osallistua. Ne eivät ole myyttejä, jotka uudistaisivat ihmistä.

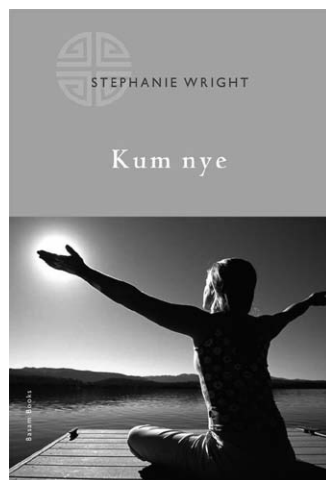
Karen Armstrongin kirja käsittelee rauhalliseen sävyyn koko ihmisyyttä koskevia kysymyksiä. "Olemme myyttejä luovia olentoja", hän sanoo ja esittää näkemyksensä, että myyttien väheksyminen on jopa haitannut ihmiskunnan kehitystä.

Myyttien lyhyt historia saa katsomaan maailmaa tutkivasti. Voi nähdä mm. että maailmankaudet menevät osittain myös päällekkäin ja sisäkkäin. Nyt 2000-luvulla globalisaation puristuksessa eri maailmankausien kulttuurista yhteiseloa pitäisi voida helpot-

taa. Tosiasia on myös, että jo olemassa olevat myytit on kovin helppo valjastaa niin politiikan kuin fundamentalisminkin – ja tietysti myös kaupallisuuden – käyttöön. Aito transsendentti jumaluus pitää jälleen etsiä muualta.

Kirjan luettuaan ymmärtää huomattavasti paremmin – paitsi myyttejä – myös ihmistä.

Tuula Uusitalo

Tiibetiläistä terveysliikuntaa

Stephanie Wright
Kum nye

Suomentanut Soili Takkala

Basam Books 2006
120 sivua

Stephanie Wrightin Kum nye on oiva kirjauutuus tiibetiläiseen muinaiseen shamanismiin pohjautuvista terveysharjoituksis-

ta. On tunnetusti vaikeaa kertoa tekstin ja muutaman hasun kuvan avulla, kuinka voi oppia tekemään jotakin moniulotteista fyysistä. Tämä vaikeus on kirjassa voitettu suoraviivaisen, karsitun ja selkeän tekstin ansiosta. Asian oppimisen ja esittämisen kannalta myös kirjan harvat kuvat ovat onnistuneet hyvin.

Fiksumpaa lukijaa pakostakin hiukan häiritsee amerikkalais-henkinen tarinankerronta harjoituksien asiatekstien välillä, mutta siihenhän olemme jo ehtineet tottua nykyistä "henkisyys" liittyvää kirjallisuutta lukiessa. Onneksi kirjassa on myös tiivistä hyvänsuuntaista asiaa kehon psykologiasta, esim. kehon kyvystä säilöä elämäkokemuksia lihasmuistiin. Kirjan lopussa on

"kum nye-evangeliumi" eli harjoittelijoiden todistuskertomuksia siitä, kuinka maailma muuttui harjoittelun aloitettuaan.

Kuten tässä genressä edeltäjänsä eli Viisi tiibetiläistä liikkettä -kirja, myös Kum nye -kirja unohtaa opettaa kuinka hengitetään oikein Bönpo-energiaharjoituksissa. Oikea hengitys tapahtuu niin, että vatsakin pullistuu eli myös alakeuhkot oikeasti täyttyvät. Esiteltujen kahdeksan asennon harjoittelua kirjassa kehoitetaan viisaasti lisäämään pikkuhiljaa. Kirja soveltuu mitä parhaiten harjoittelun aloittamiseen ja Kum nye -kurssin käyneille säännöllisen harjoittelun tueksi. Kuitenkin ilman kum Nye -kurssia vaikeampi harjoittelu voi olla hankalaa ja turhauttavaa.

Erityiskiitoksen ansaitsee kirjailijan rohkeus kertoa, ettei Kum nye -harjoittelu sovi alkoholia tai huumeita käyttäville, ei edes viihdekäyttäjille, sillä huumeen ja treenin yhteisvaikutus voi mm. laukaista masennuksen. Huomio pistää myös jokaisen kofeiiniriippuvaisen miettimään. Aktiivisen kum nye harjoittelun kokemukseni perusteella uskallan kertoa kirjassakin mainitun unien näkemisen ja etenkin niiden muistamisen lisääntyneen itselläni vuosien saatossa selvästi, ja tästä laitan osan selkeästi kum nye harjoittelun ansioksi.

Tapio Sipponen

Suomalaisista kum nye kursseista löytyy lisää tietoa sivuilta:
<http://www.sippoin.net/content/blogcategory/43/71/lang.fi/>

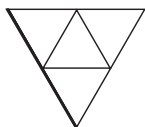
Laulakaamme merelle

*Laulakaamme merelle pyhiä lauluja.
Laulakaamme merelle pyhiä lauluja.
Laulakaamme merelle Luomiskertomusta,
että se muistaisi Jumalan erottaneen
meren ja maan toisistaan.*

*Ettei oman kehitystien vaikeus,
ettei mieleemme ajoittainen kaaos
enää vesiä maihin nostattaisi.
Etteivät syntimme niiden kirkkautta samentaisi.*

*Laulakaamme merelle
oman sielumme luomiskertomus
laulakaamme harmonia olevaisen kanssa.*

Tuula Uusitalo

VIA-AKATEMIA

YLEISÖLUENNOT

Yleisöluento Helsingissä lauantaina 3.2.2007

Terttu Seppänen, Alitajunta ja ylitajunta tajunnan kokonaisuudessa

Tuula Uusitalo, Kaikki virtaa... - oletko mukana huippukokemuksissa? Flow-ilmiön henkinen ulottuvuus.

Puheenjohtaja: Yrjö Honkala

Paikka: Valon Tila, Uudenmaankatu 35, Helsinki

Aika: Luento alkaa klo 13 ja päättyy noin klo 15.30.

Oviraha 10 euroa. Kahvitarjoilu.

Yleisöluento Turussa lauantaina 3.3.2007

Terttu Seppänen, Tietoisuus ja tajunnalliset ulottuvuudet. Mitä ns. kanavointi on?

Tuula Uusitalo, Flow -ilmiön henkinen ulottuvuus

Puheenjohtaja, Jouko Palonen

Paikka: Ruusuportti, Paimalanatie 374, Turku

Aika: Luento alkaa klo 13 ja päättyy noin klo 15.30.

Oviraha 10 euroa. Kahvitarjoilu.

SEMINAARIT JA KURSSIT

- 24.2.2007 Iltaseminaari
Kerimäen Kaukalinnassa
- 17.3.2007 Iltaseminaari
Kerimäen Kaukalinnassa
- 7.-8.4.2007 Pääsiäisseminaari
Kerimäen Kaukalinnassa
- 23.-28.6. Vialaiset kesäkurssit
Kerimäen Kaukalinnassa

AVOIN YLIOPISTO-OPETUS

Uskontotieteen aineopinnot (35 op)

jatkuvat Helsingin yliopiston tutkintovaihtimusten mukaan. Aineopintoja on tulossa seuraavat opintojaksot, yhteensä 15 op.

UST240 Uskontotieteen ajankohtaiset kysymykset ja työelämä (7 op)

20. - 21.1.07 Seminaari, FM Tuula Juurikka, dosentti, TT Risto Pulkkinen

UST250 Uskontotieteen tutkimuskohteet (8 op)

20.-21.5. 2007 Muinaisegyptiläinen uskonto (8 t), FM Mia Rikala. Seminaari, dosentti, TT Risto Pulkkinen

Aineopintojen maksut

- 200 euroa/opintojakso
 - 120 euroa Helsingin yliopistolle aineopinnoista suoritettava maksu/opiskelija
- Tarvittaessa voit anoa stipendiä.

MUITA TAPAHTUMIA

Puutarhakonsertti

Oopperalaulaja Juha Kotilainen ja säveltäjä Timo-Juhani Kyllönen sekä musikaaliset ystävät konsertoivat jälleen Kaukalinnan puutarhassa sunnuntaina 5.8. 2007 klo 14.00.

Majoitus ja ruokailu

Majoitus ja ruokailu eivät sisälly kurssimaksuun, vaan ne maksetaan erikseen.

- Via-Akatemian opiskelijoille majoitus sisältäen täyshoidon on 27 euroa/vrk, Via ry:n jäsenet 22 euroa/vrk.
- Lisämaksu linna-vaatteista ja 1-2 hengen huoneesta.
- Kesäisin mahdollisuus aittamajoitukseen.

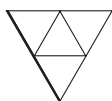
Lisätietoa ja
ilmoittautumiset
VIA-AKATEMIA

Puhelin: (015) 543 112, **Telefax:** (015) 533765

Postiosoite: PL 4, 58201 Kerimäki,

Käyntiosoite: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki

Sähköposti: via.akatemia@via.fi **Internet:** www.via.fi

Kirjeopisto Via
rajajoogan opetusta
luonteen jalostamiseksi

050 567 9630
www.via.fi

Onnenkorut itselle ja lahjaksi

Tutustu monipuoliseen
valikoimaamme, alk. 5 €

Puh. 040-5554378

www.onnenamuletit.fi

Anita Heiskasen runokirjoja

- Käännän katseeni hiljaisiin metsiin
- KUUNLIJAT
Oikullinen on tuuli
- Tuuli puissa
- Ensimmäisen yön sinfoniat
- Myrskyisät ovat elämän virrat

Saatavana Suomalaisesta Kirjakaupasta

Uusi

SAFIIRI

- henkinen kulttuurilehti

Varmista tilauksen
jatkuminen 2007

Kaksi lehteä täynnä
tietoa ja oivalluksia

Enemmän luettavaa
- sivumäärä kasvaa

cityoffset oy

- Avaruus ei ole painoton

Varastokatu 3, 3 krs, 33100 Tampere.
Puh. (03) 3138 1100
cityoffset@cityoffset.fi
www.cityoffset.fi

*Uusi Safiiri -lehti
toivottaa lukijoilleen
ja yhteistyökumppaneilleen
Rauhallista Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

Uusi **SAFIIRI**

Ilmoitushinnat 2007

Mustavalkoinen/euroa

1/1 sisäsivut	134,60
1/2 sivua	84,10
1/4 sivua	50,45
Rivi-ilmoitus	31,70

Neliväri/euroa

1/1 takakansi	470,90
1/1 sisäkannet	420,50

Sivun koko 172 x 247 mm
Resoluutio 300 ppi

Hintoihin lisätään alv 22 %.
Vuosisopimuslennus 15%

Lisätietoja

Kaukalinna/Via-Akatemia,
Sinikka Juntura 015 543 112,
040 8255165
uus.safiiri@via.fi

Uusi Safiiri
maksaa
postimaksun

UUSI SAFIIRI
Tunnus 5009982
58003 Vastauslähetyt

TILAUSKORTTI

Uusi **SAFIIRI**

Teen Uusi Safiiri -lehden vuositilauksen

12 euroa/2 numeroa
alkaen numerosta _____

Tilauksen hinta Suomen ulkopuolelle;
Eurooppaan 14 ja muualle 17 euroa.

☐ Suoritan ☐ Olen suorittanut

vuositilauksen maksun tilille
Uusi Safiiri, Kerimäen Op 513300 - 223577,
viite 550

Lehti postitetaan maksun tultua tilille.

Tilaan lehden itselleni ☐

Tilaan lehden lahjaksi ☐

Tilaan aiempia numeroita seuraavasti
Suoritan niiden maksun + postikulut
lehtien mukana tulevalla tilisiirtolomakkeella.

Maksaja/tilaaja

Nimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Allekirjoitus _____

Lahjatilauksen saaja

Nimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Uusi SAFIIRI

Vuositilauksen teet maksamalla
vuosikerran hinnan lehden tilille
Kerimäen Osuuspankki
Uusi Safiiri
513300-223577, viite 550.

Tilaushinnat

Vuositilaus 12 euroa/2 numeroa
Suomen ulkopuolelle; 14 euroa
Eurooppaan ja 17 euroa muualle.

Irtonumerohinnat

1999 - 2003
2,00 euroa/kpl + toimituskulut

Vuosikerrat 2004 - 2006
11 euroa + toimituskulut
5.90 euroa/kpl

2007
6.90 euroa/kpl

Vanhempia lehtiä on rajoitetusti
saatavilla.

Vuosikerrat 1997
ja 1998 loppuunmyyty.

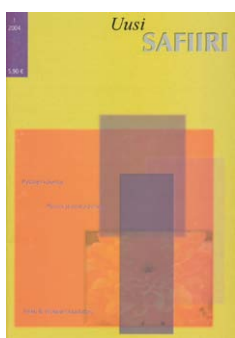
Myyntipisteet

Tmi Aatma, Helsinki
Tmi Mirjam Aho, Helsinki
Akateeminen Kirjakauppa

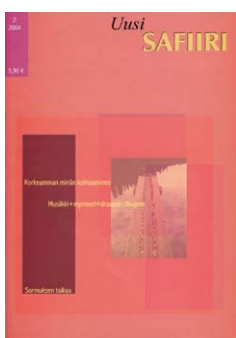
Tilaukset

Uusi Safiiri
PL 4, 58201 Kerimäki
uus.safiiri@via.fi
Via-Akatemia/Kaukalinna,
015 543112

2004-2006

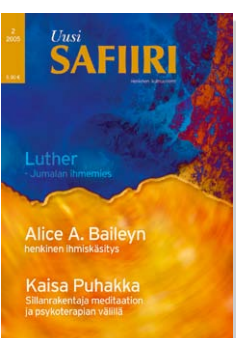
1/2004 5,90e

2/2004 5,90e

1/2005 5,90e

2/2005 5,90e

1/2006 5,90e

2003

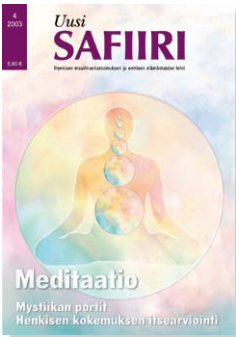
1/2003 5,90e

2/2003 5,90e

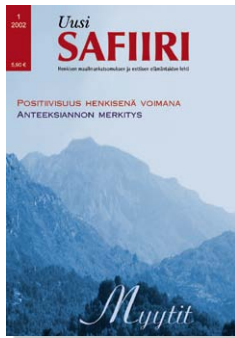

3/2003 5,90e

4/2003 5,90e

2002

1/2002 2,00e

2/2002 2,00e

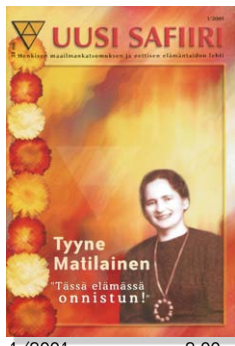

3/2002 2,00e

4/2002 2,00e

2001

1/2001 2,00e

2/2001 2,00e

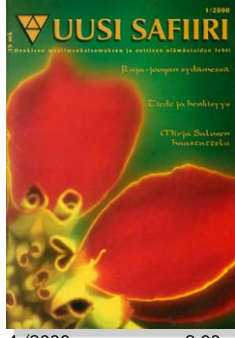

3/2001 2,00e

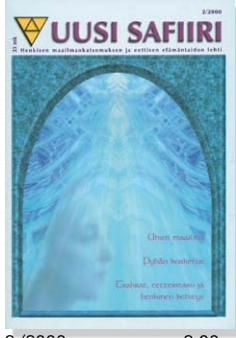

4/2001 2,00e

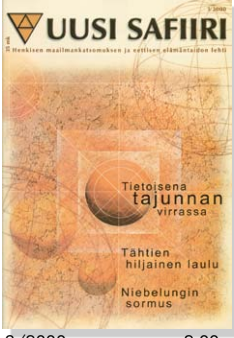
2000

1/2000 2,00e

2/2000 2,00e

3/2000 2,00e

4/2000 2,00e

Uusi Safiiri
-lehdet 1999-2006

Vuosien 2003-2006
lehdet 5,90 euroa/kpl.

Vuosien 1999-2002
lehdet 2,00 euroa/kpl.

Hintoihin lisätään
toimituskulut. Lehtiä
saatavilla rajoitetusti.

www.via.fi/safiiri.htm

www.via.fi/safiiri.htm

Sofianlehdosta löydät mm:

- Kukkakaupan täyspalvelu
- Kotipuutarhakoulun kasvi- ja puutarha-aiheisia iltakursseja
- Suomen suurin kärhövalikoima (Clematis)
- Wanhat ja uudet ruusulajikkeet
- Perennat erilaisille kasvupaikoille
- Pionit keväästä syksyyn
- Hedelmäpuut ja marjapensaat
- Havukasvit ja muut ikivihreät
- Verkkomyymälämme

Tervetuloa !

Palvelemme Sinua vuoden ympäri.

Puutarhakeskus Sofianlehto
Garden Center
Sofianlehdonkatu 12, 00610 Helsinki
Puh: 09-796 230
sofianlehto@sofianlehto.com

*** myyntiluettelot

www.sofianlehto.com***

